

This is a copy of Plato's Symposium in Greek (the open-domain OCT text). The musical structure is marked. Please see the sample chapters from my book for a proper introduction to the notations and their meanings. In brief, whole and quarternotes are marked in boxes: 4.3 is the fourth whole note in the scale from 0 to 12. The number after the decimal point is the quarternote: .3 means the third quarternote after the fourth whole note. Between the quarternotes, each eighth of the interval is generally marked with a short phrase. These eighths or 'octads' are marked with fractions: 1/8 is the first octad after a whole or a quarternote. A few other types of locations are marked: the sevenths, ninths, and phi.

Total number of characters in raw file: 106048 Total number of Greek characters: 83508
 Total number of Greek hexameter lines (Gk chars / 35): 2385 Greek characters per Twelfth: 6959 Lines per Twelfth: 198 Greek characters per 48th (quartertone): 1739 Greek lines per 48th (quartertone): 49 Greek characters per octad: 217 Greek lines per octad: 6 Greek characters per seventh: 11929 Greek lines per seventh: 340 Greek characters before Phi: 51607 Greek lines before Phi: 1474 Greek lines after Phi: 911

Ἀπολλόδωρος I. [172a] **NOTE 0.0** Δοκῶ μοι περὶ ὧν πυνθάνεσθε οὐκ ἀμελέτητος εἶναι· καὶ γὰρ ἐτύγχανον πρῶν ἐἴς ἄστὺ οἴκοθεν ἀνίων Φαλη(0.1p)ρόθεν· τῶν οὖν γνωρίμων τις ὄπισθεν κατιδῶν με πόρρωθεν ἐκάλεσε, καὶ παίζων ἅμα τῇ κλήσει· ὦ Φαληρεύς, ἔφ(0.2p)η, οὗτος Ἀπολλόδωρος, οὐ περιμένεις; κἀγὼ ἐπιστάς περιέμεινα· 1/8 καὶ ὅς· Ἀπολλόδωρε, ἔφη, καὶ μὴν καὶ ἔναγχό(0.3p)ς σε ἐζήτητον βουλόμενος διαπυθέσθαι τὴν Ἀγάθωνος συνουσίαν [172b] καὶ Σωκράτους καὶ Ἀλκιβιάδου καὶ τῶν ἄλλ(0.4p)λων τῶν τότε ἐν τῷ συνδείπνῳ παραγενομένων, περὶ τῶν ἐρωτικῶν λόγων τίνες ἦσαν· ἄλλος γὰρ τις μοι διηγ(0.5p)εῖτο ἀκηκῶς Φοίνικ 2/8 ος τοῦ Φιλίππου· ἔφη δὲ καὶ σὲ εἰδέναι. ἀλλὰ γὰρ οὐδὲν εἶχε σαφές λέγειν· σὺ οὖν μοι δι(0.6p)ήγησαι· δικαιοτάτος γὰρ εἶ τοῦ ἐταίρου λόγους ἀπαγγέλλειν· πρότερον δέ μοι, ἦ δ' ὅς, εἶπέ· σὺ αὐτὸς π(0.7p)αραγένοι τῇ συνουσίᾳ ταύτῃ ἢ οὐ; κἀγὼ εἶπον ὅτι· Παντάπασιν ἔοικε σοι οὐδὲν διηγείσθαι 3/8 θαι [172c] σαφές ὁ διηγούμ(0.8p)ενος, εἰ νεωστὶ ἠγεῖ τὴν συνουσίαν γεγονέναι ταύτην ἢ ἐρωτᾶς, ὥστε καὶ ἐμὲ παραγενέσθαι. Ἔγωγε δὴ· Πόθ(0.9p)εν, ἦν δ' ἐγὼ, ὦ Γλαύκων; οὐκ οἶσθ' ὅτι πολλῶν ἐτῶν Ἀγάθων ἐνθάδε οὐκ ἐπιδεδήμεκεν; ἀφ' οὗ δ' ἐγὼ Σωκράτει σ(1.0p)υνδιατρίβω καὶ ἐπιμελὲς πεποιήμαι ἐκάσ 4/8 τῆς ἡμέρας εἰδέναι ὅτι ἂν λέγη ἢ πράττει οὐδέπω τρία ἔτη ἐστὶ(1.1p)ν; [173a] πρὸ τοῦ δὲ περιτρέχων ὅπῃ τύχοιμι καὶ οἰόμενος τί ποιεῖν ἀθλιώτερος ἢ ὅτου οὖν, οὐχ ἦττον ἢ σὺ νυνὶ, οἰό(1.2p)μενος δεῖν πάντα μᾶλλον πράττειν ἢ φιλοσοφεῖν. καὶ ὅς· Μὴ σκῶπτ', ἔφη, ἀλλ' εἶπέ μοι πότε ἐγένετο ἢ συνου(1.3p)σί 5/8 α αὕτη. κἀγὼ εἶπον ὅτι· Παίδων ὄντων ἡμῶν ἔτι, ὅτε τῇ πρώτῃ τραγωδίᾳ ἐνίκησεν Ἀγάθων, τῇ ὑστεραίᾳ ἢ ἢ τὰ ἐ(1.4p)πινίκια ἔθυσεν αὐτὸς τε καὶ οἱ χορευταί. Πάνυ, ἔφη, ἄρα πάλαι, ὡς ἔοικεν. ἀλλὰ τίς σοι διηγεῖτο; ἢ αὐτὸς Σωκρ(1.5p)άτης; [173b] Οὐ μὰ τὸν Δία, ἦν δ' ἐγὼ, ἀλλ' ὅσπερ Φοίνικ· Ἀριστόδημος ἦν τῆ 6/8 ς, Κυδαθηναίεύς, σμικρός, ἀνυπόδητος ἀε(1.6p)ί· παρεγεγόνει δ' ἐν τῇ συνουσίᾳ, Σωκράτους ἐραστής ὧν ἐν τοῖς μάλιστα τῶν τότε, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. οὐ μέντοι (1.7p)ἀλλὰ καὶ Σωκράτη γε ἔνια ἤδη ἀνηρόμην ὧν ἐκείνου ἦκουσα, καὶ μοι ὠμολόγει καθάπερ

ἐκεῖνος διηγείτο. Τί (1.8p) οὖν, ἔφη, οὐ διηγῆσω μοι; π[7/8]άντως δὲ ἡ ὁδὸς ἢ εἰς ἄστου ἐπιτηδεῖα πορευομένοις καὶ λέγειν καὶ ἀκούειν. οὕτω (1.9p) δὴ ἰόντες ἅμα τοὺς λόγους περὶ αὐτῶν ἐποιούμεθα, [173c] ὥστε, ὅπερ ἀρχόμενος εἶπον, οὐκ ἀμελετήτως ἔχω. εἰ οὖν δ(2.0p)εἰ καὶ ὑμῖν διηγῆσασθαι, ταῦτα χρὴ ποιεῖν. καὶ γὰρ ἔγωγε καὶ ἄλλως, ὅταν μὲν τινας περὶ **NOTE 0.1** φιλοσοφίας λόγο(2.1p)υς ἢ αὐτὸς ποιῶμαι ἢ ἄλλων ἀκούω, χωρὶς τοῦ οἶεσθαι ὠφελῆσθαι ὑπερφυῶς ὡς χαίρω· ὅταν δὲ ἄλλους τινάς, ἄ(2.2p)λλως τε καὶ τοὺς ὑμετέρους τοὺς τῶν πλουσίων καὶ χρηματιστικῶν, αὐτὸς τε ἄχθομαι ὑμᾶς τε τοὺς ἑταῖρο(2.3p)υς ἐλεῶ, ὅτι οἶεσθε τὶ ποιεῖν [173d] οὐδὲν ποιοῦντες. [1/8]καὶ ἴσως αὐ̄ ὑμεῖς ἐμὲ ἠγεῖσθε κακοδαίμονα εἶναι, καὶ οἶομ(2.4p)αι ὑμᾶς ἀληθῆ οἶεσθαι· ἐγὼ μὲντοι ὑμᾶς οὐκ οἶομαι ἀλλ' εὖ οἶδα. Ἐταῖρος Ἄει ὁμοῖος εἶ, ὦ Ἀπολλόδωρε· αἰεὶ γὰρ σαυτὸ(2.5p)ν τε κακηγορεῖς καὶ τοὺς ἄλλους, καὶ δοκεῖς μοι ἀτεχνῶς πάντας ἀθλίους ἠγεῖσθαι πλὴν Σωκράτους, ἀπὸ σα(2.6p)υτο[2/8] ἢ ἀρξάμενος. καὶ ὁπόθεν ποτὲ ταύτην τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβες τὸ μαλακὸς καλεῖσθαι, οὐκ οἶδα ἔγωγε· ἐν μ(2.7p)έν γὰρ τοῖς λόγοις αἰεὶ τοιοῦτος εἶ· σαυτῶ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγριαίνεις πλὴν Σωκράτους. Ἀπολλόδωρος [173e] ἦ φίλτατε, καὶ δὴ(2.8p)λὸν γε δὴ ὅτι οὕτω διανοούμενος καὶ περὶ ἑμαυτοῦ καὶ περὶ ὑμῶν μα[3/8]νομαι καὶ παραπαίω. Ἐταῖρος Οὐκ ἄξιον περὶ τ(2.9p)ούτων, Ἀπολλόδωρε, νῦν ἐρίζειν· ἀλλ' ὅπερ ἐδεόμεθά σου, μὴ ἄλλως ποιήσης, ἀλλὰ διήγησαι τίνες ἦσαν οἱ λόγ(3.0p)οι. Ἀπολλόδωρος Ἦσαν τοίνυν ἐκεῖνοι τοιοῖδε τινές· μάλλον δ' [174a] ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν ὡς ἐκεῖνος διηγείτο καὶ ἐγὼ πειράσομαι (3.1p)διηγῆσασθαι.

II. Ἐφη γὰρ οἱ Σω[4/8]κράτη ἐντυχεῖν λελουμένον τε καὶ τὰς βλαύτας ὑποδεδεμένον, ἃ ἐκεῖνος ὀλιγά(3.2p)κις ἐποίησε· καὶ ἐρέσθαι αὐτὸν ὅποι ἴοι οὕτω καλὸς γεγεννημένος. καὶ τὸν εἰπεῖν ὅτι· Ἐπὶ δεῖπνον εἰς Ἀγάθ(3.3p)ωνος. χθὲς γὰρ αὐτὸν διέφυγον τοῖς ἐπινικίοις, φοβηθεὶς τὸν ὄχλον· ὠμολόγησα δ' εἰς τὴμ[5/8]ρον παρέσεσθα(3.4p)ι. ταῦτα δὴ ἐκαλλωπιάμην, ἵνα καλὸς παρὰ καλὸν ἴω. ἀλλὰ σύ, ἦ δ' ὅς, πῶς [174b] ἔχεις πρὸς τὸ ἐθέλειν ἂν ἰέναι ἄκλη(3.5p)τος ἐπὶ δεῖπνον; κἀγώ, ἔφη, εἶπον ὅτι Οὕτως ὅπως ἂν σὺ κελεύης. Ἔπου τοίνυν, ἔφη, ἵνα καὶ τὴν παροιμίαν διαφθ(3.6p)εῖρωμεν μεταβάλλοντες, ὡς ἄρα καὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δ[6/8]αίτας ἴσιν αὐτόματοι ἀγαθοί. Ὅμηρος μὲν γὰρ κινδυνεύ(3.7p)ει οὐ μόνον διαφθεῖραι ἀλλὰ καὶ ὑβρίσαι εἰς ταύτην τὴν παροιμίαν· ποιήσας γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονα διαφερό(3.8p)ντως ἀγαθὸν ἄνδρα [174c] τὰ πολεμικά, τὸν δὲ Μενέλεων μαλθακὸν αἰχμητὴν, θυσίαν ποιουμένου καὶ ἐστιῶντος τ(3.9p)οῦ Ἀγαμ[7/8]έμνονος ἄκλητον ἐποίησεν ἐλθόντα τὸν Μενέλεων ἐπὶ τὴν θοίνην, χεῖρω ὄντα ἐπὶ τὴν τοῦ ἀμείνου(4.0p)ς. ταῦτ' ἀκούσας εἰπεῖν ἔφη· Ἴσως μὲντοι κινδυνεύσω καὶ ἐγὼ οὐχ ὡς σὺ λέγεις, ὦ Σώκρατες, ἀλλὰ καθ' Ὅμηρο(4.1p)ν φαῦλος ὢν ἐπὶ σοφοῦ ἀνδρὸς ἰέναι θοίνην ἄκλητος. ἄρ' οὖν ἄγων μέ τι ἂ **NOTE 0.2** πολογήσει; ὡς ἐγὼ μὲν οὐχ ὁμολογήσ(4.2p)ω ἄκλητος [174d] ἦκειν, ἀλλ' ὑπὸ σοῦ κεκλημένος. Σύν τε δὲ, ἔφη, ἐρχομένω πρὸ ὅ τοῦ βουλευσόμεθα ὅ τι ἐροῦμεν. ἀλ(4.3p)λ' ἴωμεν. —Τοιαῦτ' ἄττα σφᾶς ἔφη διαλεχθέντας ἰέναι. τὸν οὖν Σωκράτη ἑαυτῶ πως προσέχοντα τὸν νοῦν κατὰ (4.4p)τὴν ὁδὸν πορεύεσθαι ὑπολε[1/8]ιπόμενον, καὶ περιμένοντος οὐ̄ κελεύειν

προϊέναι εἰς τὸ πρόσθεν. ἐπειδὴ δὲ (4.5p)γενέσθαι ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ [174e] τῇ Ἀγάθωνος, ἀνεφωγμένην καταλαμβάνειν τὴν θύραν, καί τι ἔφη αὐτόθι γελοῖον παθεῖν(4.6p)ἴν. οἱ μὲν γὰρ εὐθύς παῖδά τινα τῶν ἔνδοθεν ἀπαντήσαντα ἄγειν οὐ κατέκριντο οἱ ἄλλοι, καὶ κ[2/8]αταλαμβάνειν(4.7p)ἴν ἤδη μέλλοντας δειπνεῖν· εὐθύς δ' οὖν ὡς ἰδεῖν τὸν Ἀγάθωνα· ὦ φάναι, Ἀριστόδημε, εἰς καλὸν ἤκεις ὅπως συ(4.8p)νδειπνήσης· εἰ δ' ἄλλου τινὸς ἕνεκα ἦλθες, εἰς αὐθις ἀναβαλοῦ, ὡς καὶ χθὲς ζητῶν σε, ἵνα καλέσομαι, οὐχ οἷ(4.9p)ός τ' ἦ ἰδεῖν. ἀλλὰ Σωκράτη ἡμῖν πῶς οὐκ ἄγεις; καὶ ἐ[3/8]γώ, ἔφη, μεταστρεφόμενος οὐδαμοῦ ὁρῶ Σωκράτη ἐπόμενος(5.0p)ν· εἶπον οὖν ὅτι καὶ αὐτὸς μετὰ Σωκράτους ἦκοιμι, κληθεὶς ὑπ' ἐκείνου δεῦρ' ἐπὶ δεῖπνον. Καλῶς γ', ἔφη, πο(5.1p)ιῶν σύ· ἀλλὰ ποῦ ἔστιν οὗτος; [175a] Ὅπισθεν ἐμοῦ ἄρτι εἰσήει· ἀλλὰ θαυμάζω καὶ αὐτὸς ποῦ ἂν εἴη. Οὐ σκέψη, ἔφη, παῖ, φ(5.2p)άναί τὸν [4/8]Ἀγάθωνα, καὶ εἰσάξεις Σωκράτη; σὺ δ', ἦ δ' ὅς, Ἀριστόδημε, παρ' Ἐρυξίμαχον κατακλίνου.

III. Καὶ ἐ μὲν ἔ(5.3p)φη ἀπονίζειν τὸν παῖδα ἵνα κατακέοιτο· ἄλλον δὲ τινα τῶν παίδων ἦκειν ἀγγέλλοντα ὅτι· Σωκράτης οὗτος ἀ(5.4p)ναχωρήσας ἐν τῷ τῶν γειτόνων προθύρῳ ἔστηκεν, κάμοῦ καλοῦντος οὐκ ἐθ[5/8]έλει εἰσιέναι. Ἄτοπόν γ', ἔφη, λέγ(5.5p)εις· οὐκ οὐκ καλεῖς αὐτὸν καὶ μὴ ἀφήσεις; [175b] καὶ ὅς ἔφη εἰπεῖν Μηδαμῶς, ἀλλ' ἔατε αὐτόν. ἔθος γὰρ τι τοῦτ' ἔχει· (5.6p)ένιστε ἀποστὰς ὅποι ἂν τύχη ἔστηκεν. ἦξει δ' αὐτίκα, ὡς ἐγὼ οἶμαι. μὴ οὖν κινεῖτε, ἀλλ' ἔατε. Ἀλλ' οὕτω χρή (5.7p)ποιεῖν, εἰ σοὶ δοκεῖ, ἔφη φάναι τ[6/8]ὸν Ἀγάθωνα. ἀλλ' ἡμᾶς, ὦ παῖδες, τοὺς ἄλλους ἐστιᾶτε. πάντως παρατίθετε ὅτ(5.8p)ι ἂν βούλησθε, ἐπειδάν τις ὑμῖν μὴ ἐφεστήκη· ὁ ἐγὼ οὐδεπώποτε ἐποίησα· νῦν οὖν, νομίζοντες καὶ ἐμὲ ὑφ' ὑμ(5.9p)ῶν κεκληθῆσθαι ἐπὶ δεῖπνον καὶ τούσδε τοὺς [175c] ἄλλους, θεραπεύετε, ἵν' ὑμᾶς ἐπαινῶμεν. —Μετὰ ταῦτα [7/8]ἔφη σφᾶς μὲ(6.0p)ν δειπνεῖν, τὸν δὲ Σωκράτη οὐκ εἰσιέναι. τὸν οὖν Ἀγάθωνα πολλάκις κελεύειν μεταπέμψασθαι τὸν Σωκράτη(6.1p)ν, ἐ δὲ οὐκ ἔαν. ἦκειν οὖν αὐτὸν οὐ πολὺν χρόνον ὡς εἰώθει διατρίψαντα, ἀλλὰ μάλιστα σφᾶς μεσοῦν δειπνοῦν(6.2p)τας. τὸν οὖν Ἀγάθωνα, τυγχάνειν γὰρ ἔσχατον κατακεῖ[NOTE 0.3]μενον μόνον· Δεῦρ', ἔφη φάναι, Σώκρατες, παρ' ἐμὲ κατὰ(6.3p)κεισο, ἵνα καὶ τοῦ σοφοῦ ἀπτόμενός σου [175d] ἀπολαύσω, ὃ σοὶ προσέστη ἐν τοῖς προθύροις. δῆλον γὰρ ὅτι εὐρες α(6.4p)ὐτὸ καὶ ἔχεις· οὐ γὰρ ἂν προαπέστης. καὶ τὸν Σωκράτη καθίζεσθαι καὶ εἰπεῖν ὅτι· Εὖ ἂν ἔχοι, φάναι, ὦ Ἀγάθων, ε(6.5p)ἰ τοιοῦτο [1/8]ν εἴη ἡ σοφία ὥστ' ἐκ τοῦ πληρεστέρου εἰς τὸ κενώτερον ῥεῖν ἡμῶν, ἐὰν ἀπτῶμεθα ἀλλήλων, ὥσπερ (6.6p)τὸ ἐν ταῖς κύλιξιν ὕδωρ τὸ διὰ τοῦ ἐρίου ῥέον ἐκ τῆς πληρεστέρας εἰς τὴν κενωτέραν. εἰ γὰρ οὕτως ἔχει καὶ (6.7p)ἡ [175e] σοφία, πολλοῦ τιμῶμαι τὴν παρὰ σοὶ κατὰκλισιν· οἶμαι γὰρ με παρὰ σοῦ πολ[2/8]λῆς καὶ καλῆς σοφίας πληρωθῆ(6.8p)σεσθαι. ἡ μὲν γὰρ ἐμὴ φαύλη τις ἂν εἴη, ἢ καὶ ἀμφισβητήσιμος, ὥσπερ ὄναρ οὔσα, ἡ δὲ σὴ λαμπρά τε καὶ πολλὴν ἐπ(6.9p)ίδοσιν ἔχουσα, ἢ γε παρὰ σοῦ νέου ὄντος οὕτω σφόδρα ἐξέλαμψεν καὶ ἐκφανῆς ἐγένετο πρῶν ἐν μάρτυσι τῷ(7.0p)ν Ἑλλήνων πλέον ἢ τρισμυριοῖς. Ὑ[3/8]βριστης εἶ, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ὁ Ἀγάθων. καὶ ταῦτα μὲν καὶ ὀλίγον ὕστερον δια(7.1p)δικασόμεθα ἐγὼ τε καὶ σὺ περὶ τῆς σοφίας, δικαστῆ χρώμενοι τῷ Διονύσῳ· νῦν δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον πρῶτα τρέ(7.2p)που.

IV. [176a] Μετὰ ταῦτα, ἔφη, κατακλινέντος τοῦ Σωκράτους καὶ δειπνήσαντος καὶ τῶν ἄλλων, σπονδὰς τε σφ[4/8] ἄς ποιήσ(7.3p)ασθαι, καὶ ἄσαντας τὸν θεὸν καὶ τᾶλλα τὰ νομιζόμενα, τρέπεσθαι πρὸς τὸν πότον· τὸν οὖν Πausανίαν ἔφη λό(7.4p)γου τοιοῦτου τινὸς κατάρχειν. Εἶεν, ἄνδρες, φάναι, τίνα τρόπον ῥᾶστα πίομεθα; ἐγὼ μὲν οὖν λέγω ὑμῖν ὅτι τῶ (7.5p)ῶντι πάνυ χαλεπῶς ἔχω ὑπὸ τοῦ χθῆς πότου καὶ δέομαι ἄ[5/8]ναψυχῆς τινός, οἶμαι δὲ καὶ ὑμῶν τοὺς πολλούς· παρ(7.6p)ῆστε γὰρ χθῆς--σκοπεῖσθε [176b] οὖν τίνοι τρόπον ἂν ὡς ῥᾶστα πίνοιμεν· τὸν οὖν Ἀριστοφάνη εἰπεῖν. Τοῦτο μέντοι εὖ (7.7p)λέγεις, ὦ Pausανία, τὸ παντὶ τρόπῳ παρασκευάσασθαι ῥαστώνην τινὰ τῆς πόσεως· καὶ γὰρ αὐτὸς εἰμι τῶν χθ(7.8p)ῆς βεβαπτισμ[6/8]ένων. ἀκούσαντα οὖν αὐτῶν ἔφη Ἐρυξίμαχον τὸν Ἀκουμενοῦ· Ἥκαλῶς, φάναι, λέγετε. καὶ ἔτι ἐνός (7.9p)δέομαι ὑμῶν ἀκοῦσαι· πῶς ἔχει πρὸς τὸ ἐρρῶσθαι πίνειν, Ἀγάθων; Οὐδαμῶς, φάναι, οὐδ' αὐτὸς ἔρρωμαι. [176c] Ἔρμαι(8.0p)ον ἂν εἴη ἡμῖν, ἦ δ' ὅς, ὡς ἔοικεν, ἐμοί τε καὶ Ἀριστοδήμῳ καὶ Φαίδρῳ καὶ τοῖσδε, [7/8]εἰ ὑμεῖς οἱ δυνατώτατοι πίν(8.1p)ειν νῦν ἀπειρήκατε· ἡμεῖς μὲν γὰρ αἰεὶ ἀδύνατοι. Σωκράτη δ' ἐξαιρῶ λόγου· ἰκανὸς γὰρ καὶ ἀμώτερα, ὥστ' ἐ(8.2p)ξαρκέσει αὐτῶ ὁπότερ' ἂν ποιῶμεν. ἐπεὶ δὲ οὖν μοι δοκεῖ οὐδεὶς τῶν παρόντων προθύμως ἔχειν πρὸς τὸ πολ(8.3p)ὺν πίνειν οἶνον, ἴσως ἂν ἐγὼ περὶ τ[NOTE 1.0] οὐ μεθύσκεσθαι, οἷόν ἐστι, τάληθῆ λέγων ἦττον ἂν εἶην ἀηδῆς. ἐμοί γὰρ δ(8.4p)ῆ τοῦτό γε οἶμαι [176d] κατάδηλον γεγενῆσθαι ἐκ τῆς ἰατρικῆς, ὅτι χαλεπὸν τοῖς ἀνθρώποις ἢ μέθη ἐστί· καὶ οὔτε α(8.5p)ὐτὸς ἐκὼν εἶναι πόρρω ἐβλήσομαι ἂν πιεῖν οὔτε ἄλλῳ συμβουλεύσομαι, ἄλλως τε καὶ κραιπαλῶντα [1/8]ἔτι ἐκ (8.6p)τῆς προτερείας. Ἀλλὰ μὴν, ἔφη φάναι ὑπολαβόντα Φαῖδρον τὸν Μυρρινούσιον, ἔγωγέ σοι εἴωθα πείθεσθαι ἄλ(8.7p)λως τε καὶ ἄττ' ἂν περὶ ἰατρικῆς λέγῃς· νῦν δ', ἂν εὖ βουλευῶνται, καὶ οἱ λοιποί. [176e] ταῦτα δὲ ἀκούσαντας συγχ(8.8p)ωρεῖν πάντας μὴ διὰ μέθης ποιήσασθαι τὴν ἐν τῶ παρόντι [2/8]συνουσίαν, ἀλλ' οὕτω πίνοντας πρὸς ἡδονήν.

V. Ἐπει(8.9p)δὴ τοίνυν, φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον, τοῦτο μὲν δέδοκται, πίνειν ὅσον ἂν ἕκαστος βούληται, ἐπάναγκες δὲ μηδ(9.0p)ὲν εἶναι, τὸ μετὰ τοῦτο εἰσηγοῦμαι τὴν μὲν ἄρτι εἰσελθοῦσαν ἀλγητρίδα χαίρειν ἔῃν, ἀυλοῦσαν ἑαυτῇ ἢ ἂν (9.1p)βούληται ταῖς [3/8]γυναιξὶ ταῖς ἔνδον, ἡμᾶς δὲ διὰ λόγων ἀλλήλοις συνεῖναι τὸ τήμερον· καὶ δι' οἷων λόγων, ε(9.2p)ἰ βούλεσθε, ἐθέλω ὑμῖν εἰσηγήσασθαι. [177a] Φάναι δὲ πάντας καὶ βούλεσθαι καὶ κελεύειν αὐτὸν εἰσηγεῖσθαι. εἰ(9.3p)πεῖν οὖν τὸν Ἐρυξίμαχον ὅτι· Ἥ μὲν μοι ἀρχὴ τοῦ λόγου ἐστὶ κατὰ τὴν Εὐριπίδου [4/8]Μελανίπην· οὐ γὰρ ἐμὸς ὁ μ(9.4p)ῦθος, ἀλλὰ Φαίδρου τοῦδε, ὃν μέλλω λέγειν. Φαῖδρος γὰρ ἐκάστοτε πρὸς με ἀγανακτῶν λέγει· Οὐ δεινόν, φησίν, (9.5p)ὦ Ἐρυξίμαχε, ἄλλοις μὲν τισὶ θεῶν ὕμνος καὶ παίωνας εἶναι ὑπὸ τῶν ποιητῶν πεποιημένους, τῶ δὲ Ἔρωτι, τ(9.6p)ηλικούτῳ ὄντι καὶ τοσοῦτῳ θεῶ, μηδὲ ἐ[5/8]να πώποτε τοσοῦτων [177b] γεγονότων ποιητῶν πεποιηκέναι μηδὲν ἐγκώμι(9.7p)ον· εἰ δὲ βούλει αὐτὸ σκέψασθαι τοὺς χρηστοὺς σοφιστάς, Ἡρακλέους μὲν καὶ ἄλλων ἐπαίνους καταλογάδην ξ(9.8p)υγγράφειν, ὥσπερ ὁ βέλτιστος Πρόδικος· καὶ τοῦτο μὲν ἦττον καὶ θαυμαστόν, ἀλλ' ἔγωγε ἤδη τινὶ ἐνέτ[6/8]υχον (9.9p)βιβλίῳ ἀνδρὸς σοφοῦ, ἐν ᾧ ἐνήσαν ἄλες ἔπαινον θαυμάσιον ἔχοντες πρὸς ὠφέλειαν·

καὶ ἄλλα τοιαῦτα [177c] συχν(10.0p) ἅ ἴδοις ἂν ἐγκεκωμιασμένα. τὸ οὖν τοιούτων μὲν περὶ πολλὴν σπουδὴν ποιήσασθαι, Ἔρωτα δὲ μηδένα πω ἀνθρ(10.1p) ὥπων τετολημκέναι εἰς ταυτηνὴ τὴν ἡμέραν ἀξίως ὑμνήσαι, [7/8] ἄλλ' οὕτως ἡμέληται τοσοῦτος θεός; ταῦτα δὴ (10.2p) μοι δοκεῖ εὖ λέγειν Φαῖδρος. ἐγὼ οὖν ἐπιθυμῶ ἅμα μὲν τούτῳ ἔρανον εἰσενεγκεῖν καὶ χαρίσασθαι, ἅμα δ' ἐν (10.3p) τῷ παρόντι πρέπον μοι δοκεῖ εἶναι ἡμῖν τοῖς παροῦσι κοσμήσαι τὸν θεόν. εἰ οὖν [177d] ξυνδοκεῖ καὶ ὑμῖν, γένοι(10.4p) τ' ἂν ἡμῖν ἐν λόγῳ **NOTE 1.1** ἰς ἰκανὴ διατριβή· δοκεῖ γάρ μοι χρῆναι ἕκαστον ἡμῶν λόγον εἰπεῖν ἔπαινον Ἔρωτος ἐπὶ (10.5p) δεξιὰ ὡς ἂν δύνηται κάλλιστον, ἄρχειν δὲ Φαῖδρον πρῶτον, ἐπειδὴ καὶ πρῶτος κατάκειται καὶ ἔστιν ἅμα π(10.6p) ατῆρ τοῦ λόγου. Οὐδεὶς σοι, ὦ Ἐρυξίμαχε, φάναι τὸν Σωκράτη, ἐναντία ψηφιεῖται. οὐτ[1/8] ε γὰρ ἂν που ἐγὼ ἀποφήσα(10.7p) ἴμι, ὅς οὐδὲν φημι ἄλλο ἐπίστασθαι ἢ τὰ ἐρωτικά, οὔτε που Ἀγάθων καὶ [177e] Πausανίας, οὐδὲ μὴν Ἀριστοφάνης, ὃ π(10.8p) ἐρὶ Διόνυσον καὶ Ἀφροδίτην πᾶσα ἢ διατριβή, οὐδὲ ἄλλος οὐδεὶς τουτωνὶ ὧν ἐγὼ ὀρώ. καίτοι οὐκ ἐξ ἴσου γίγ(10.9p) νεται ἡμῖν τοῖς ὑστάτοις κατακειμέν[2/8] οῖς· ἄλλ' ἐὰν οἱ πρόσθεν ἰκανῶς καὶ καλῶς εἴπωσιν, ἐξαρκέσει ἡμῖ(11.0p) ν. ἀλλὰ τύχη ἀγαθῆ καταρχέτω Φαῖδρος καὶ ἐγκωμιαζέτω τὸν Ἔρωτα. ταῦτα δὴ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἄρα ξυνέφα(11.1p) σάν τε καὶ [178a] ἐκέλευον ἅπερ ὁ Σωκράτης. πάντων μὲν οὖν ἃ ἕκαστος εἶπεν, οὔτε πᾶν ὁ Ἀριστόδημος ἐμέμνητο [3/8] ο(11.2p) ὔτ' αὐτὸς ἐγὼ ἃ ἐκεῖνος ἔλεγε πάντα· ἃ δὲ μάλιστα καὶ ὧν ἔδοξέ μοι ἀξιομνημόνευτον, τούτων ὑμῖν ἐρῶ ἕκάστου (11.3p) τὸν λόγον.

VI. πρῶτον μὲν γάρ, ὡσπερ λέγω, ἔφη Φαῖδρον ἀρξάμενον ἐνθένδε ποθὲν λέγειν, ὅτι μέγας θεὸς εἴη ὁ Ἔ(11.4p) ρως καὶ θαυμαστός ἐν ἀνθρώποις τε καὶ θεοῖς, πολλαχῆ μὲν καὶ [4/8] ἄλλῃ, οὐχ ἥκιστα δὲ κατὰ τὴν γένεσιν. τὸ γὰρ ἐ(11.5p) ν τοῖς πρεσβύτατον [178b] εἶναι τῶν θεῶν, τίμιον, ἢ δ' ὅς· τεκμήριον δὲ τούτου· γονῆς γὰρ Ἔρωτος οὐτ' εἰσὶν οὔτε (11.6p) λέγονται ὑπ' οὐδενὸς οὔτε ἰδιώτου οὔτε ποιητοῦ, ἀλλ' Ἡσίοδος πρῶτον μὲν Χάος φησὶ γενέσθαι, . . . αὐτὰρ ἔπε(11.7p) ἴτα Γαί' εὐρύτερον [5/8] ος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ, ἢ δ' Ἔρος . . . φησὶ μετὰ τὸ Χάος δύο τούτῳ γενέσθαι, Γῆν τε κα(11.8p) ἰ Ἔρωτα. Παρμενίδης δὲ τὴν γένεσιν λέγει πρῶτιστον μὲν Ἔρωτα θεῶν μητίσατο πάντων. [178c] Ἡσίοδος δὲ καὶ Ἄκουσ(11.9p) ἰλεως ὁμολογεῖ. οὕτω πολλαχόθεν ὁμολογεῖται ὁ Ἔρος ἐν τοῖς πρεσβύτατος εἶναι. π[6/8] ρεσβύτατος δὲ ὧν μεγ(12.0p) ἴστων ἀγαθῶν ἡμῖν αἰτίος ἐστίν. οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔχω εἰπεῖν ὅτι μείζον ἐστὶν ἀγαθὸν εὐθύς νέφ' ὄντι ἢ ἐραστῆ(12.1p) ς χρηστός καὶ ἐραστῆ παιδικά. ὁ γὰρ χρῆ ἀνθρώποις ἡγεῖσθαι παντὸς τοῦ βίου τοῖς μέλλουσι καλῶς βιώσει(12.2p) σθαι, τοῦτο οὔτε συγγένεια οἶα τε ἐμποιεῖ [7/8] ν οὕτω καλῶς οὔτε τιμαὶ οὔτε πλοῦτος οὐτ' ἄλλο [178d] οὐδὲν ὡς ἔρωσ. λ(12.3p) ἐγὼ δὲ δὴ τί τοῦτο; τὴν ἐπὶ μὲν τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ τοῖς καλοῖς φιλοτιμίαν· οὐ γὰρ ἔστιν ἄνευ τ(12.4p) οὔτων οὔτε πόλιν οὔτε ἰδιώτην μεγάλα καὶ καλὰ ἔργα ἐξεργάζεσθαι. φημὶ τοίνυν ἐγὼ ἄνδρα ὅστις ἐρᾷ, εἴ τι (12.5p) **NOTE 1.2** αἰσχρὸν ποιῶν κατάδηλος γίγνοιτο ἢ πάσχων ὑπὸ του δι' ἀνανδρίαν μὴ ἀμυνόμενος, οὐτ' ἂν ὑπὸ πατρὸς ὀφθ(12.6p) ἔντα οὕτως ἀλγήσαι οὔτε

ὑπὸ ἐταίρων οὔτε ὑπ' ἄλλου [178e] οὐδενὸς ὡς ὑπὸ παιδικῶν. ταῦτόν δὲ τοῦτο καὶ τὸν ἐρ(12.7p)ώμενον ὀρώμεν, ὅτι διαφερόντως τοὺς ἐραστὰς αἰσχύνεται, ὅτα [1/8] ἢ ὀφθῆ ἔν αἰσχυρῶ τινι ὦν. εἰ οὖν μηχανή τις γ(12.8p)ένοιτο ὥστε πόλιν γενέσθαι ἢ στρατόπεδον ἐραστῶν τε καὶ παιδικῶν, οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἄμεινον οἰκήσει(12.9p)αν τὴν ἑαυτῶν ἢ ἀπεχόμενοι πάντων τῶν αἰσχυρῶν καὶ φιλοτιμούμενοι πρὸς [179a] ἀλλήλους· καὶ μαχόμενοι γ' ἂν μ(13.0p)ετ' ἀλλήλων οἱ τοιοῦ [2/8] τοι νικῶεν ἂν ὀλίγοι ὄντες ὡς ἔπος εἰπεῖν πάντας ἀνθρώπους. ἐρῶν γὰρ ἀνὴρ ὑπὸ παι(13.1p)δικῶν ὀφθῆναι ἢ λιπῶν τάξιν ἢ ὄπλα ἀποβαλῶν ἤττον ἂν δὴ που δέξαιτο ἢ ὑπὸ πάντων τῶν ἄλλων, καὶ πρὸ τούτο(13.2p)υ τεθνάναι ἂν πολλάκις ἔλοιτο. καὶ μὴν ἐγκαταλιπεῖν γε τὰ παιδικὰ ἢ μὴ βοηθῆσαι κ[3/8]νδυνεύοντι-- οὐδεὶς (13.3p)οὔτω κακός, ὄντινα οὐκ ἂν αὐτὸς ὁ Ἔρωσ ἐνθεον ποιήσῃε πρὸς ἀρετὴν, ὥστε ὅμοιον εἶναι τῷ ἀρίστῳ φύσει. [179b] κα(13.4p)ὶ ἀτεχνῶς, ὃ ἔφη Ὀμηρος, μένος ἐμπνεῦσαι ἐνίοις τῶν ἡρώων τὸν θεόν, τοῦτο ὁ Ἔρωσ τοῖς ἐρώσι παρέχει γιγν(13.5p)όμενον παρ' αὐτοῦ.

VII. Καὶ μὴν ὑπεραποθνήσκει [4/8] ἢ γε μόνον ἐθέλουσιν οἱ ἐρῶντες, οὐ μόνον ὅτι ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ (13.6p)αἱ γυναῖκες. τούτου δὲ καὶ ἡ Πελίου θυγάτηρ Ἄλκηστις ἱκανὴν μαρτυρίαν παρέχεται ὑπὲρ τοῦδε τοῦ λόγου(13.7p)υ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἐθελήσασα μόνη ὑπὲρ τοῦ αὐτῆς ἀνδρὸς ἀποθανεῖν, ὄντων αὐτῷ πατρός τε [179c] καὶ μητρός· οὗς (13.8p)ἔ [5/8] κείνη τοσοῦτον ὑπερεβάλετο τῇ φιλίᾳ διὰ τὸν ἔρωτα, ὥστε ἀποδείξει αὐτοὺς ἀλλοτρίους ὄντας τῷ ὑεῖ κ(13.9p)αἱ ὀνόματι μόνον προσήκοντας, καὶ τοῦτ' ἐργασαμένη τὸ ἔργον οὔτω καλὸν ἔδοξεν ἐργάσασθαι οὐ μόνον ἂν(14.0p)θρώποις ἀλλὰ καὶ θεοῖς, ὥστε πολλῶν πολλὰ καὶ καλὰ ἐργασαμένων [6/8] εὐαριθμήτοις δὴ τισιν ἔδοσαν τοῦτο γ(14.1p)έρας οἱ θεοί, ἐξ Ἄιδου ἀνεῖναι πάλιν τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ τὴν ἐκείνης ἀνεῖσαν ἀγασθέντες [179d] τῷ ἔργῳ· οὔτω καὶ θεο(14.2p)ὶ τὴν περὶ τὸν ἔρωτα σπουδὴν τε καὶ ἀρετὴν μάλιστα τιμῶσιν. Ὀρφέα δὲ τὸν Οἰάγρου ἀτελεῖ ἂ [1 SEVENTH] πέπεμψαν ἐξ Ἄι(14.3p)δου. φάσμα δειξάντες τῇ [7/8] ῖς γυναικὸς ἐφ' ἣν ἦκεν, αὐτὴν δὲ οὐ δόντες, ὅτι μαλθακίζεσθαι ἐδόκει, ἅτε ὦν κιθαρ(14.4p)ωδός, καὶ οὐ τολμᾶν ἔνεκα τοῦ ἔρωτος ἀποθνήσκειν ὥσπερ Ἄλκηστις, ἀλλὰ διαμηχανᾶσθαι ζῶν εἰσιέναι εἰ(14.5p)ς Ἄιδου, τοιγάρτοι διὰ ταῦτα δίκην αὐτῷ ἐπέθεσαν, καὶ ἐποίησαν τὸν θάνατον αὐτοῦ ὑπὸ γ [NOTE 1.3] νηαικῶν [179e] γενέσθαι(14.6p)ι, οὐχ ὥσπερ Ἀχιλλεῖα τὸν τῆς Θέτιδος υἱὸν ἐτίμησαν καὶ εἰς μακάρων νήσους ἀπέπεμψαν, ὅτι πεπυσμένος π(14.7p)αρὰ τῆς μητρός ὡς ἀποθανοῖτο ἀποκτείνας Ἐκτορα, μὴ ἀποκτείνας δὲ τοῦτον οἴκαδ' ἐλθῶν γηραιὸς τελευτ(14.8p)ήσοι, ἐτόλμησεν ἐλέσθαι βοηθήσας τῷ ἐραστῇ [1/8] Πατρόκλῳ καὶ [180a] τιμωρήσας οὐ μόνον ὑπεραποθανεῖν ἀλλὰ καὶ (14.9p)ἔπαποθανεῖν τετελευτηκότι· ὅθεν δὴ καὶ ὑπεραγασθέντες οἱ θεοὶ διαφερόντως αὐτὸν ἐτίμησαν, ὅτι τὸν ἐ(15.0p)ραστὴν οὔτω περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο. Αἰσχύλος δὲ φλυαρεῖ φάσκων Ἀχιλλεῖα Πατρόκλου ἐρᾶν, ὃς ἦν καλλίων ο(15.1p)ὐ μόν [2/8] ὄν Πατρόκλου ἀλλ' καὶ τῶν ἡρώων ἀπάντων, καὶ ἔτι ἀγένειος, ἔπειτα νεώτερος πολὺ, ὡς φησιν Ὀμηρος. ἀλ(15.2p)ὰ γὰρ τῷ ὄντι μάλιστα μὲν ταύτην τὴν ἀρετὴν οἱ θεοὶ τιμῶσιν τὴν περὶ [180b] τὸν ἔρωτα, μᾶλλον μέντοι θαυμάζο(15.3p)ουσιν καὶ ἄγανται καὶ εὖ ποιοῦσιν ὅταν ὁ ἐρώμενος τὸν ἐραστὴν

ἀγαπ[3/8]ᾶ, ἢ ὅταν ὁ ἔραστής τὰ παιδικά. θεϊότερ(15.4p)ον γὰρ ἔραστής παιδικῶν· ἔνθεος γὰρ ἔστι. διὰ ταῦτα καὶ τὸν Ἀχιλλεῖα τῆς Ἀλκήστιδος μᾶλλον ἐτίμησαν, εἰ(15.5p)ς μακάρων νήσους ἀποπέμψαντες. οὕτω δὴ ἔγωγέ φημι Ἔρωτα θεῶν καὶ πρεσβύτατον καὶ τιμιώτατον καὶ κυρι(15.6p)ώτατον εἶναι εἰς ἀρετῆς κ[4/8]αὶ εὐδαιμονίας κτήσιν ἀνθρώποις καὶ ζῶσι καὶ τελευτήσασιν.

VIII. [180c] Φαῖδρον μὲν το(15.7p)ιοῦτόν τινα λόγον ἔφη εἰπεῖν, μετὰ δὲ Φαῖδρον ἄλλους τινὰς εἶναι, ὧν οὐ πάνυ διεμνημόνευεν· οὓς παρῆς τ(15.8p)ὸν Πausανίου λόγον διηγείτο. εἰπεῖν δ' αὐτόν ὅτι· οὐ καλῶς μοι δοκεῖ, ὦ Φαῖδρε, προβεβλήσ[5/8]θαι ἡμῖν ὁ λόγος(15.9p)ς, τὸ ἀπλῶς οὕτως παρηγγελῆθαι ἐγκωμιάζειν Ἔρωτα. εἰ μὲν γὰρ εἷς ἦν ὁ Ἔρωσ, καλῶς ἂν εἶχε· νῦν δὲ οὐ γὰρ ἔστιν (16.0p)εἷς· μὴ ὄντος δὲ ἐνὸς ὀρθότερόν ἐστι πρότερον προρηθῆναι [180d] ὀπότερον δεῖ ἐπαινεῖν. ἐγὼ οὖν πειράσομαι (16.1p)τοῦτο ἐπανορθώσασθαι, πρῶτον μὲν Ἔρωτα φράσαι [6/8]ὄν δεῖ ἐπαινεῖν, ἔπειτα ἐπαινεῖσαι ἀξίως τοῦ θεοῦ. πάντε(16.2p)ς γὰρ ἴσμεν ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνευ Ἔρωτος Ἀφροδίτη. μιᾶς μὲν οὖν οὐσης εἷς ἂν ἦν Ἔρωσ· ἐπεὶ δὲ δὴ δύο ἔστων, δύο (16.3p)ἀνάγκη καὶ Ἔρωτε εἶναι. πῶς δ' οὐ δύο τῷ θεῷ; ἢ μὲν γέ που πρεσβυτέρα καὶ ἀμήτωρ Οὐρανοῦ θυγάτηρ, ἦν δὴ καὶ Ο(16.4p)ύρανι[7/8]αν ἐπονομάζομεν· ἢ δὲ νεωτέρα Διὸς καὶ Διώνης, [180e] ἦν δὴ Πάνδημον καλοῦμεν. ἀναγκαῖον δὴ καὶ ἔρωτα τὸ(16.5p)ν μὲν τῇ ἐτέρᾳ συνεργὸν Πάνδημον ὀρθῶς καλεῖσθαι, τὸν δὲ Οὐράνιον. ἐπαινεῖν μὲν οὖν δεῖ πάντας θεούς, ἃ δ(16.6p)' οὖν ἐκάτερος εἴληχε πειρατέον εἰπεῖν. πᾶσα γὰρ πράξις ὧδ' ἔχει· αὐ[NOTE 2.0]τῇ ἐφ' ἑαυτῆς πραττομένη οὔτε καλ(16.7p)ῆ οὔτε αἰσχρά. [181a] οἶον ὁ νῦν ἡμεῖς ποιοῦμεν, ἢ πίνειν ἢ ἄδειν ἢ διαλέγεσθαι, οὐκ ἔστι τούτων αὐτὸ καλὸν οὐδέν, (16.8p)ἀλλ' ἐν τῇ πράξει, ὡς ἂν πραχθῇ, τοιοῦτον ἀπέβη· καλῶς μὲν γὰρ πραττόμενον καὶ ὀρθῶς καλὸν γίγνεται, μὴ ὁ(16.9p)ρθῶς δὲ αἰσχρόν. Οὕτω δὴ καὶ τ[1/8]ὸ ἐρᾶν καὶ ὁ Ἔρωσ οὐ πᾶς ἔστι καλὸς οὐδὲ ἀξίος ἐγκωμιάζεσθαι, ἀλλὰ ὁ καλῶς πρ(17.0p)οτρέπων ἐρᾶν.

IX. Ὁ μὲν οὖν τῆς Πανδήμου Ἀφροδίτης ὡς ἀληθῶς πάνδημός [181b] ἔστι καὶ ἐξεργάζεται ὅ τι ἂν τύχη· κα(17.1p)ὶ οὗτός ἐστιν ὃν οἱ φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων ἐρῶσιν. ἐρῶσι δὲ οἱ τοιοῦτοι πρῶτον μὲν οὐχ ἥττον γ[2/8]υναικῶν ἢ παῖ(17.2p)δων, ἔπειτα ὧν καὶ ἐρῶσι τῶν σωμάτων μᾶλλον ἢ τῶν ψυχῶν, ἔπειτα ὡς ἂν δύνωνται ἀνοητοτάτων, πρὸς τὸ διαπ(17.3p)ράξασθαι μόνον βλέποντες, ἀμελοῦντες δὲ τοῦ καλῶς ἢ μή· ὅθεν δὴ ξυμβαίνει αὐτοῖς ὅ τι ἂν τύχῃσι τοῦτο πρ(17.4p)άττειν, ὁμοίως μὲν ἀγαθόν, ὁμοίως δὲ τούναντίον. ἔ[3/8]στι γὰρ καὶ ἀπὸ τῆς θεοῦ νεωτέρας [181c] τε οὐσης πολὺ ἢ τῆς ἐ(17.5p)τέρας, καὶ μετεχούσης ἐν τῇ γενέσει καὶ θήλεος καὶ ἄρρενος. ὁ δὲ τῆς Οὐρανιας πρῶτον μὲν οὐ μετεχούσης θ(17.6p)ήλεος ἀλλ' ἄρρενος μόνον [καὶ ἔστιν οὗτος ὁ τῶν παιδῶν ἔρωσ] ἔπειτα πρεσβυτέρας, ὕβρεως ἀμοίρου· ὅθεν δ(17.7p)ῆ ἐπὶ τὸ ἄ[4/8]ρρεν τρέπονται οἱ ἐκ τούτου τοῦ ἔρωτος ἔπιπνοι, τὸ φύσει ἐρρωμενέστερον καὶ νοῦν μᾶλλον ἔχον (17.8p)ἀγαπῶντες. καὶ τις ἂν γυνοίη καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παιδεραστίᾳ τοὺς εἰλικρινῶς [181d] ὑπὸ τούτου τοῦ ἔρωτος ὠρμημέν(17.9p)ους· οὐ γὰρ ἐρῶσι παίδων, ἀλλ' ἐπειδὴν ἤδη ἄρχονται νοῦν ἴσχειν, τοῦτο δὲ [5/8]πλησιάζει τῷ γενειάσκειν. παρε(18.0p)σκευασμένοι γὰρ, οἰμαί εἰσιν οἱ ἐντεῦθεν ἀρχόμενοι ἐρᾶν ὡς τὸν βίον ἅπαντα

ξυνησόμενοι καὶ κοινῇ συ(18.1ρ)μβιωσόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπατήσαντες, ἐν ἀφροσύνη λαβόντες ὡς νέον, καταγελάσαντες οἰχήσεσθαι ἐπ' ἄλ(18.2ρ)λον ἀποτρέχοντες. χρῆν δὲ καὶ $\frac{6}{8}$ νόμον εἶναι μὴ ἐρᾶν [181e] παίδων, ἵνα μὴ εἰς ἄδηλον πολλὴ σπουδὴ ἀνηλίσκετο· τὸ (18.3ρ)γὰρ τῶν παίδων τέλος ἄδηλον οἱ τελευτᾶ κακίας καὶ ἀρετῆς ψυχῆς τε πέρι καὶ σώματος. οἱ μὲν οὖν ἀγαθοὶ τὸ(18.4ρ)ν νόμον τοῦτον αὐτοὶ αὐτοῖς ἐκόντες τίθενται, χρῆν δὲ καὶ τούτους τοὺς πανδήμους ἐραστὰς π $\frac{7}{8}$ ροσαναγκ(18.5ρ)άζειν τὸ τοιοῦτον, ὥσπερ καὶ τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν προσαναγκάζομεν αὐτοὺς καθ' [182a] ὅσον δυνάμεθα μὴ ἐρ(18.6ρ)ᾶν. οὗτοι γὰρ εἰσιν οἱ καὶ τὸ ὄνειδος πεποιηκότες, ὥστε τινὰς τολμᾶν λέγειν ὡς αἰσχρὸν χαρίζεσθαι ἐρα(18.7ρ)σταῖς· λέγουσι δὲ εἰς τούτους ἀποβλέποντες, ὁρῶντε **NOTE 2.1** αὐτῶν τὴν ἀκαιρίαν καὶ ἀδικίαν, ἐπεὶ οὐ δὴ που κοσμ(18.8ρ)ίως γε καὶ νομίμως ὁτιοῦν <πρᾶγμα> πραττόμενον ψόγον ἂν δικαίως φέροι. καὶ δὴ καὶ ὁ περὶ τὸν ἔρωτα νόμος ἐ(18.9ρ)ν μὲν ταῖς ἄλλαις πόλεσι νοῆσαι ῥάδιος, ἀπλῶς γὰρ ὠρίσται· ὁ δ' ἐνθάδε [182b] καὶ ἐν Λακεδαίμονι ποικίλος. ἐν Ἥ(19.0ρ)λιδι μὲν γὰρ $\frac{1}{8}$ ρ καὶ ἐν Βοιωτοῖς, καὶ οὐ μὴ σοφοὶ λέγειν, ἀπλῶς νενομοθέτηται καλὸν τὸ χαρίζεσθαι ἐρασταῖς, (19.1ρ)καὶ οὐκ ἂν τις εἴποι οὔτε νέος οὔτε παλαιὸς ὡς αἰσχρὸν, ἵνα, οἶμαι, μὴ πράγματ' ἔχωσιν λόγῳ πειρώμενοι π(19.2ρ)εῖθιν τοὺς νέους, ἅτε ἀδύνατοι λέγειν· τῆς δὲ Ἰωνίας καὶ ἄλλοθι πολλαχοῦ $\frac{2}{8}$ ῦ αἰσχρὸν νενομίσται, ὅποι ὑπὸ (19.3ρ)βαρβάρους οἰκοῦσιν. τοῖς γὰρ βαρβάρους διὰ τὰς τυραννίδας αἰσχρὸν τοῦτό γε καὶ ἢ γε [182c] φιλοσοφία καὶ ἢ φ(19.4ρ)ιλογυμναστία· οὐ γὰρ οἶμαι συμφέρει τοῖς ἄρχουσι φρονήματα μεγάλα ἐγγίγνεσθαι τῶν ἀρχομένων, οὐδὲ φ(19.5ρ)ιλίας ἰσχυρὰς καὶ κοινωνίας, ὁ δὲ $\frac{3}{8}$ ἢ μάλιστα φιλεῖ τὰ τε ἄλλα πάντα καὶ ὁ ἔρωσ ἐμποιεῖν. ἔργῳ δὲ τοῦτῳ ἔμαθ(19.6ρ)ον καὶ οἱ ἐνθάδε τύραννοι· ὁ γὰρ Ἀριστογείτονος ἔρωσ καὶ ἢ Ἀρμοδίου φιλία βέβαιος γενομένη κατέλευσεν (19.7ρ)αὐτῶν τὴν ἀρχήν. οὕτως οὐ μὲν αἰσχρὸν ἐτέθη [182d] χαρίζεσθαι ἐρασταῖς, κακία τῶν θεμένων κεῖται, τῷ $\frac{4}{8}$ ν μὲν ἀρχ(19.8ρ)όντων πλεονεξία, τῶν δὲ ἀρχομένων ἀνανδρία· οὐ δὲ καλὸν ἀπλῶς ἐνομίση, διὰ τὴν τῶν θεμένων τῆς ψυχῆς ἀρ(19.9ρ)γίαν. ἐνθάδε δὲ πολὺ τοῦτῳ κάλλιον νενομοθέτηται, καὶ ὅπερ εἶπον, οὐ ῥάδιον κατανοῆσαι.

X. Ἐνθυμηθέντι (20.0ρ)γὰρ ὅτι λέγεται κάλλιον τὸ φανερώς ἐρᾶν τοῦ λάθρα, καὶ $\frac{5}{8}$ μάλιστα τῶν γενναιοτάτων καὶ ἀρίστων, κἂν αἰσχι(20.1ρ)ους ἄλλων ὦσι, καὶ ὅτι αὐτὴ παρακείμεναι τῷ ἐρῶντι παρά πάντων θαυμαστή, οὐχ ὡς τι αἰσχρὸν ποιοῦντι, καὶ (20.2ρ)ἐλόντι τε καλὸν δοκεῖ εἶναι [182e] καὶ μὴ ἐλόντι αἰσχρὸν, καὶ πρὸς τὸ ἐπιχειρεῖν ἐλεῖν ἐξουσίαν ὁ νόμος δέδωκ(20.3ρ)ε τῷ ἐραστῇ θ $\frac{6}{8}$ αυμαστὰ ἔργα ἐργαζομένῳ ἐπαινεῖσθαι, ἃ εἴ τις τολμᾷ ποιεῖν ἄλλ' ὁτιοῦν διώκων καὶ [183a] βουλ(20.4ρ)όμενος διαπράξασθαι πλὴν τοῦτο, πλὴν φιλοσοφίας, τὰ μέγιστα καρποῖτ' ἂν ὄνειδη· εἰ γὰρ ἢ χρήματα βουλ(20.5ρ)όμενος παρά του λαβεῖν ἢ ἀρχὴν ἄρξαι ἢ τινα ἄλλην δύναμιν ἐθέλοι ποιεῖν οἷα $\frac{7}{8}$ περ οἱ ἐρασταὶ πρὸς τὰ παιδ(20.6ρ)ικά, ἰκετείας τε καὶ ἀντιβολήσεις ἐν ταῖς δεήσεσιν ποιούμενοι, καὶ ὄρκους ὀμνύντες, καὶ κοιμήσεις ἐπὶ (20.7ρ)θύραις, καὶ ἐθέλοντες δουλείας δουλεύειν οἷας οὐδ' ἂν δούλος οὐδεὶς, ἐμποδίζοιτο ἂν μὴ πράττειν οὗτ(20.8ρ)ῶ τὴν πρᾶξιν καὶ ὑπὸ φίλων καὶ ὑπὸ **NOTE 2.2** χθρῶν, [183b] τῶν μὲν

ὄνειδιζόντων κολακείας καὶ ἀνελευθερίας, τῶν δὲ νοῦθ(20.9p)ετούντων καὶ αἰσχυνομένων ὑπὲρ αὐτοῦ· τῶ δ' ἐρῶντι πάντα ταῦτα ποιοῦντι χάρις ἔπεται, καὶ δέδοται ὑπ(21.0p)ὸ τοῦ νόμου ἄνευ ὄνειδους πράττειν, ὡς πάγκαλόν τι πράγμα διαπραττομένου· ὁ δὲ δεινότατον, ὡς γε $\frac{1}{8}$ λέγουσ(21.1p)ιν οἱ πολλοί, ὅτι καὶ ὀμνύντι μόνῳ συγγνώμη παρὰ θεῶν ἐκβάντι τῶν ὄρκων· ἀφροδίσιον γὰρ ὄρκον οὐ φασιν (21.2p)εῖναι· οὕτω [183c] καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι πᾶσαν ἐξουσίαν πεποιήκασιν τῶ ἐρῶντι, ὡς ὁ νόμος φησὶν ὁ ἐνθάδε· τα(21.3p)ύτη μὲν οὖν οἰηθεῖ ἂν τις πάγκαλον νομίζεσθαι ἐν τῇδε $\frac{2}{8}$ τῇ πόλει καὶ τὸ ἐρᾶν καὶ τὸ φίλους γίγνεσθαι το(21.4p)ῖς ἐρασταῖς. ἐπειδὴν δὲ παιδαγωγούς ἐπιστήσαντες οἱ πατέρες τοῖς ἐρωμένοις μὴ ἐῶσι διαλέγεσθαι τοῖ(21.5p)ς ἐρασταῖς, καὶ τῶ παιδαγωγῶ ταῦτα προστεταγμένα ἦ, ἡλικιωῶνται δὲ καὶ ἐταῖροι ὄνειδίζωσιν ἂν τι ὀρῶσ(21.6p)ιν τοιοῦτον γι $\frac{3}{8}$ γνόμενον, καὶ τοὺς ὄνειδιζοντας αὐτοὶ οἱ [183d] πρεσβύτεροι μὴ διακωλύωσι μηδὲ λοιδορῶσιν ὡς οὐ(21.7p)κ ὀρθῶς λέγοντας, εἰς δὲ ταῦτά τις αὐτὸ βλέψας ἡγήσασθαι ἂν πάλιν αἰσχιστον τὸ τοιοῦτον ἐνθάδε νομίζεσθ(21.8p)αι. τὸ δὲ, οἶμαι, ὧδ' ἔχει· οὐχ ἀπλοῦν ἐστίν, ὅπερ ἐξ ἀρχῆς ἐλέχθη, οὔτε καλὸν εἶναι $\frac{4}{8}$ αὐτὸ καθ' αὐτὸ οὔτε αἰσχρ(21.9p)όν, ἀλλὰ καλῶς μὲν πραττόμενον καλόν, αἰσχροῦς δὲ αἰσχρόν. αἰσχροῦς μὲν οὖν ἐστὶ πονηρῶς τε καὶ πονηρῶς χα(22.0p)ρίζεσθαι, καλῶς δὲ χρηστῶς τε καὶ καλῶς. πονηρὸς δ' ἐστὶν ἐκεῖνος ὁ ἐραστῆς ὁ πάνδημος, [183e] ὁ τοῦ σώματος μᾶλλ(22.1p)ον ἢ τῆς ψυχῆς ἐρῶν· καὶ γὰρ οὐδὲ μόνι $\frac{5}{8}$ μὸς ἐστίν, ἅτε οὐ μόνιμου ἐρῶν πράγματος. ἅμα γὰρ τῶ τοῦ σώματος ἄνθ(22.2p)ει λήγοντι, οὔτε ἦρα, οἶχεται ἀποπτάμενος, πολλοὺς λόγους καὶ ὑποσχέσεις κατασχύνει· ὁ δὲ τοῦ ἡθους χ(22.3p)ρηστοῦ ὄντος ἐραστῆς διὰ βίου μένει, ἅ τε μόνιμῳ συντακεί. τούτους δὲ βούλεται ὁ [184a] ἡμέτερος νόμος ε $\frac{6}{8}$ ἕ κα(22.4p)λὸν καλῶς βασανίζειν, καὶ τοῖς μὲν χαρίσασθαι, τοὺς δὲ διαφεύγειν. διὰ ταῦτα οὖν τοῖς μὲν διώκειν παρακελ(22.5p)εῖται, τοῖς δὲ φεύγειν, ἀγωνοθετῶν καὶ βασανίζων, ποτέρων ποτέ ἐστίν ὁ ἐρῶν καὶ ποτέρων ὁ ἐρώμενος. Οὐ(22.6p)τω δὲ ὑπὸ ταύτης τῆς αἰτίας πρῶτον μὲν τὸ ἀλίσκεσθαι ταχὺ $\frac{7}{8}$ αἰσχρόν νενόμισται, ἵνα χρόνος ἐγγένηται, ὅς (22.7p)δὲ δοκεῖ τὰ πολλὰ καλῶς βασανίζειν· ἔπειτα τὸ ὑπὸ χρημάτων καὶ ὑπὸ πολιτικῶν δυνάμεων ἀλῶναι αἰσχρο(22.8p)ν, [184b] ἂν τε κακῶς πάσχων πτήξῃ καὶ μὴ καρτερήσῃ, ἂν τ' εὐεργετούμενος εἰς χρήματα ἢ εἰς διαπράξεις πολιτι(22.9p)κὰς μὴ καταφρονῇ **NOTE 2.3** ση· οὐδὲν γὰρ δοκεῖ τούτων οὔτε βέβαιον οὔτε μόνιμον εἶναι, χωρὶς τοῦ μηδὲ πεφυκέναι (23.0p)ἀπ' αὐτῶν γενναίαν φιλίαν. μία δὲ λείπεται τῶ ἡμετέρῳ νόμῳ ὁδός, εἰ μέλλει καλῶς χαριεῖσθαι ἐραστῇ παι(23.1p)δικά. Ἔστι γὰρ ἡμῖν νόμος, ὡς περ ἐπὶ τοῖς ἐρασταῖς ἦν δουλεύειν ἐθέλοντας [184c] ἦντι $\frac{1}{8}$ νοῦν δουλείαν παιδικο(23.2p)ῖς μὴ κολακείαν εἶναι μηδὲ ἐπονείδιστον, οὕτω δὲ καὶ ἄλλη μία μόνη δουλεία ἐκούσιος λείπεται οὐκ ἐπον(23.3p)είδιστος· αὕτη δ' ἐστὶν ἡ περὶ τὴν ἀρετήν.

XI. Νενόμισται γὰρ δὲ ἡμῖν, ἂν τις ἐθέλῃ τινὰ θεραπεύειν ἡγούμε(23.4p)νος δι' ἐκεῖνον ἀμείνων ἔσεσθαι ἢ κατὰ $\frac{2}{8}$ σοφίαν τινὰ ἢ κατὰ ἄλλο ὅτιοῦν μέρος ἀρετῆς, αὕτη αὐτὴ ἢ ἐθελοδουλ(23.5p)εῖα οὐκ αἰσχροῦς εἶναι οὐδὲ κολακεία. δεῖ δὲ τῷ νόμῳ τούτῳ συμβαλεῖν εἰς ταυτό, τὸν τε περὶ τὴν παιδεραστ(23.6p)ίαν καὶ [184d] τὸν περὶ τὴν

φιλοσοφίαν τε καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν, εἰ μέλλει ξυμβῆναι καλὸν γενέσθαι τὸ ἐραστῆ
 [3/8] πα(23.7p)ιδικὰ χαρίσασθαι. ὅταν γὰρ εἰς τὸ αὐτὸ ἔλθωσιν ἐραστής τε καὶ παιδικά,
 νόμον ἔχων ἐκάτερος, ὁ μὲν χαρισ(23.8p)αμένους παιδικοῖς ὑπηρετῶν ὅτιοῦν δικαίως
 ἂν ὑπηρετεῖν, ὁ δὲ τῶ ποιοῦντι αὐτὸν σοφόν τε καὶ ἀγαθὸν δι(23.9p)καίως αὐτὸν ὅτιοῦν
 ἂν ὑπουργεῖν <ὑπουργῶν>, καὶ ὁ μὲν δυνάμενος ε[4/8]ἰς φρόνησιν καὶ τὴν [184e]
 ἄλλην ἀρετὴν ξυμβάλλ(24.0p)εσθαι, ὁ δὲ δεόμενος εἰς παιδείωσιν καὶ τὴν ἄλλην σοφίαν
 κτᾶσθαι, τότε δὴ τούτων ξυνιόντων εἰς ταύτων τῶ(24.1p)ν νόμων μοναχοῦ ἐνταῦθα
 ξυμπίπτει τὸ καλὸν εἶναι παιδικὰ ἐραστῆ χαρίσασθαι, ἄλλοθι δὲ οὐδαμοῦ. ἐπὶ τ(24.2p)οῦτω
 καὶ ἐξαπατηθῆ[5/8]ναι οὐδὲν αἰσχρόν· ἐπὶ δὲ τοῖς ἄλλοις πᾶσι καὶ ἐξαπατωμένῳ
 αἰσχύνῃ φέρει καὶ μὴ. εἰ (24.3p)γὰρ τις [185a] ἐραστῆ ὡς πλοσιῶ πλούτου ἕνεκα
 χαρισάμενος ἐξαπατηθῆῖ καὶ μὴ λάβοι χρήματα, ἀναφανέντος (24.4p)τοῦ ἐραστοῦ
 πένητος, οὐδὲν ἦττον αἰσχρόν· δοκεῖ γὰρ ὁ τοιοῦτος τό γε αὐτοῦ ἐπιδείξ[6/8]αι,
 ὅτι ἕνεκα χρημάτων(24.5p)ν ὅτιοῦν ἂν ὄψωσιν ὑπηρετοῖ, τοῦτο δὲ οὐ καλόν. κατὰ
 τὸν αὐτὸν δὴ λόγον κἂν εἴ τις ὡς ἀγαθῶ χαρισάμενος κ(24.6p)αὶ αὐτὸς ὡς ἀμείνων
 ἐσόμενος διὰ τὴν φιλίαν ἐραστοῦ ἐξαπατηθῆῖ, ἀναφανέντος ἐκείνου κακοῦ [185b] καὶ
 οὐ κε(24.7p)κτημένου ἀρετῆν, ὅμως καλὴ ἢ ἀπάτη· δοκεῖ [7/8] γὰρ αὐτὸς καὶ οὗτος τὸ
 καθ' αὐτὸν δεδηλωκέναι, ὅτι ἀρετῆς γ' ἕνεκ(24.8p)α καὶ τοῦ βελτίων γενέσθαι πᾶν
 ἂν παντὶ προθυμηθῆῖ, τοῦτο δὲ αὐτὸ πάντων κάλλιστον· οὕτω <πᾶν> πάντως γε
 κα(24.9p)λὸν ἀρετῆς <γ'> ἕνεκα χαρίζεσθαι. οὗτός ἐστιν ὁ τῆς Οὐρανίας θεοῦ Ἔρωσ
 καὶ Οὐράνιος καὶ πολλοῦ ἄξιος κα(25.0p) [NOTE 3.0] ἰ πόλει καὶ ιδιώταις, πολλὴν
 ἐπιμέλειαν ἀναγκάζων ποιεῖσθαι πρὸς ἀρετὴν τὸν [185c] τε ἐρώντα αὐτὸν αὐτοῦ
 κα(25.1p)ἰ τὸν ἐρώμενον· οἱ δ' ἕτεροι πάντες τῆς ἐτέρας, τῆς πανδήμου. ταῦτά σοι,
 ἔφη, ὡς ἐκ τοῦ παραχρήμα, ὦ Φαῖδρε, πε(25.2p)ρὶ Ἔρωτος ξυμβάλλομαι. — Παισανίου
 δὲ παισανίου, διδάσκουσι [1/8] γὰρ με ἴσα λέγειν οὕτως οἱ σοφοί, ἔφη ὁ Ἄρ(25.3p)ιστόδημος
 δεῖν μὲν Ἀριστοφάνη λέγειν, τυχεῖν δὲ αὐτῶ τινὰ ἢ ὑπὸ πλησμονῆς ἢ ὑπὸ τινος ἄλλου
 λύγγα ἐπιπ(25.4p)επτωκυῖαν καὶ οὐχ οἶόν τε εἶναι λέγειν, [185d] ἀλλ' εἰπεῖν αὐτόν, ἐν
 τῇ κάτω γὰρ αὐτοῦ τὸν ἰατρὸν Ἐρυξίμαχον κ(25.5p)ατακεῖσθαι, ὦ Ἐρυξίμ[2/8]αχε,
 δίκαιος εἶ ἢ παῦσαι με τῆς λυγγὸς ἢ λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ, ἕως ἂν ἐγὼ παύσωμαι. καὶ
 τὸν (25.6p)Ἐρυξίμαχον εἰπεῖν· Ἀλλὰ ποιήσω ἀμφοτέρα ταῦτα· ἐγὼ μὲν γὰρ ἐρῶ ἐν
 τῶ σῶ μέρει, σὺ δ' ἐπειδὴν παύσῃ, ἐν τῶ ἐ(25.7p)μῶ. ἐν ᾧ δ' ἂν ἐγὼ λέγω, ἐὰν
 μὲν σοι ἐθέλη ἀπνευστὶ ἔχοντι πολὺν χρόνον παύεσθαι ἢ λύγξ· [3/8] εἰ δὲ μή, ὕδατι
 [185e] ἀνακο(25.8p)γχυλίασον. εἰ δ' ἄρα πάνυ ἰσχυρὰ ἐστίν, ἀναλαβὼν τι τοιοῦτον
 οἶψο κινήσῃς ἂν τὴν ῥίνα, πτάρε· καὶ ἐὰν τοῦ(25.9p)το ποιήσῃς ἅπαξ ἢ δῖς, καὶ εἰ
 πάνυ ἰσχυρὰ ἐστί, παύσεται. Οὐκ ἂν φθάνοις λέγων, φάναι τὸν Ἀριστοφάνη· ἐγὼ
 δὲ (26.0p)ταῦτα ποιήσω.

XII. Εἰπεῖν δὴ τὸν Ἐρυξίμαχον· Δο[4/8]κεῖ τοίνυν μοι ἀναγκαῖον εἶναι, ἐπειδὴ Παισανίας
 ὀρμήσας ἐ(26.1p)πὶ τὸν λόγον καλῶς οὐχ [186a] ἰκανῶς ἀπετέλεσε, δεῖν ἐμὲ πειρᾶσθαι
 τέλος ἐπιθεῖναι τῶ λόγῳ. Τὸ μὲν γὰρ διπλοῦν (26.2p)εἶναι τὸν Ἔρωτα δοκεῖ μοι
 καλῶς διελέσθαι. ὅτι δὲ οὐ μόνον ἐστίν ἐπὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοῦ(26.3p)ς

κ^{5/8} αλους ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλα πολλὰ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις, τοῖς τε σώμασι τῶν πάντων ζώων καὶ τοῖς ἐν τῇ γῆ φυομ(26.4p)ένοις καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν ἐν πᾶσι τοῖς οὔσι, καθεωρακέναι μοι δοκῶ ἐκ τῆς ἰατρικῆς, τῆς ἡμετέρας [186b] τέχνης, (26.5p)ὡς μέγας καὶ θαυμαστός καὶ ἐπὶ πᾶν ὁ θεὸς τείνει καὶ κατ' ἀνθρώπ^{6/8} ἵνα καὶ κατὰ θεῖα πράγματα. ἄρξομαι δὲ ἀ(26.6p)πὸ τῆς ἰατρικῆς λέγων, ἵνα καὶ πρεσβεύωμεν τὴν τέχνην. ἡ γὰρ φύσις τῶν σωμάτων τὸν διπλοῦν Ἔρωτα τοῦτο(26.7p)ν ἔχει· τὸ γὰρ ὑγιᾶς τοῦ σώματος καὶ τὸ νοσοῦν ὁμολογουμένως ἕτερόν τε καὶ ἀνόμοιον ἔστι· τὸ δὲ ἀνόμοιον (26.8p)ἀνομοίων ἐπιθυμεῖ καὶ ^{7/8} ἔρᾶ. ἄλλος μὲν οὖν ὁ ἐπὶ τῷ ὑγιεινῷ ἔρωσι, ἄλλος δὲ ὁ ἐπὶ τῷ νοσῶδει. ἔστι δὲ, ὡσπερ ἄρ(26.9p)τι Πausanias ἔλεγεν τοῖς μὲν ἀγαθοῖς καλὸν χαρίζεσθαι τῶν ἀνθρώπων, [186c] τοῖς δ' ἀκολάστοις αἰσχρόν, οὕτω (27.0p)καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς σώμασιν τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἐκάστου τοῦ σώματος καὶ ὑγιεινοῖς καλὸν **NOTE 3.1** ν χαρίζεσθαι καὶ (27.1p)δεῖ, καὶ τοῦτό ἐστιν ᾧ ὄνομα τὸ ἰατρικόν, τοῖς δὲ κακοῖς καὶ νοσῶδεσιν αἰσχρόν τε καὶ δεῖ ἀχαριστεῖν, εἰ μ(27.2p)ἔλλει τις τεχνικὸς εἶναι. ἔστι γὰρ ἰατρική, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, ἐπιστήμη τῶν τοῦ σώματος ἐρωτικῶν π(27.3p)ρὸς πλησμονὴν καὶ κένωσιν, καὶ ὁ διαγιγνώσκω ^{1/8} ν ἐν τούτοις τὸν [186d] καλὸν τε καὶ αἰσχρόν ἔρωτα, οὗτός ἐστιν ὁ ἰ(27.4p)ατρικώτατος, καὶ ὁ μεταβάλλειν ποιῶν, ὥστε ἀντὶ τοῦ ἑτέρου ἔρωτος τὸν ἕτερον κτᾶσθαι, καὶ οἷς μὴ ἔνεστ(27.5p)ιν ἔρωσι, δεῖ δ' ἐγγενέσθαι, ἐπιστάμενος ἐμποιῆσαι καὶ ἐνόητα ἐξελεῖν, ἀγαθὸς ἂν εἴη δημιουργός. δεῖ γὰρ (27.6p)δὴ τ^{2/8} ἄ ἔχθιστα ὄντα ἐν τῷ σώματι φίλα οἶόν τ' εἶναι ποιεῖν καὶ ἐρᾶν ἀλλήλων. ἔστι δὲ ἔχθιστα τὰ ἐναντιώτ(27.7p)ατα, ψυχρὸν θερμῷ, πικρὸν γλυκεῖ, ξηρὸν ὑγρῷ, [186e] πάντα τὰ τοιαῦτα· τούτοις ἐπιστηθεῖς ἔρωτα ἐμποιῆσαι καὶ ὁ(27.8p)μόνοισιν ὁ ἡμέτερος πρόγονος Ἀσκληπίος, ὡς φασιν οἶδε οἰ ποιηταὶ κ^{3/8} αὶ ἐγὼ πειθομαι, συνέστησεν τὴν ἡμε(27.9p)τέραν τέχνην. ἡ τε οὖν ἰατρική, ὡσπερ λέγω, πᾶσα διὰ τοῦ θεοῦ τούτου [187a] κυβερνᾶται, ὡσαύτως δὲ καὶ γυμναστικ(28.0p)ῆ καὶ γεωργία· μουσική δὲ καὶ παντὶ κατάδηλος τῷ καὶ σμικρὸν προσέχοντι τὸν νοῦν ὅτι κατὰ ταῦτα ἔχει τ(28.1p)ούτοις, ὡσπερ ἴσως καὶ Ἡρά ^{4/8} κλειτος βούλεται λέγειν, ἐπεὶ τοῖς γε ῥήμασιν οὐ καλῶς λέγει. τὸ ἐν γὰρ φησι δι(28.2p)αφερόμενον αὐτὸ αὐτῷ συμφέρεσθαι, ὡσπερ ἁρμονίαν τόξου τε καὶ λύρας. ἔστι δὲ πολλὴ ἀλογία ἁρμονίαν φ(28.3p)άνασι διαφέρεσθαι ἢ ἐκ διαφορομένων ἔτι εἶναι. ἀλλὰ ἴσως τόδε ἐβούλετο λέγειν, ὅτι ἐκ δια^{5/8} φερομένων [187b] πρό(28.4p)τερον τοῦ ὀξέος καὶ βαρέος, ἔπειτα ὕστερον ὁμολογησάντων γέγονεν ὑπὸ τῆς μουσικῆς τέχνης. οὐ γὰρ δὴ π(28.5p)ου ἐκ διαφορομένων γε ἔτι τοῦ ὀξέος καὶ βαρέος ἁρμονία ἂν εἴη. ἡ γὰρ ἁρμονί **2 SEVENTHS** α συμφωνία ἐστὶ, συμφωνία δὲ ὁ(28.6p)μολογία τις· ὁμολογίαν δὲ ἐκ διαφορομένων, ἕως ^{6/8} ἂν διαφέρωνται, ἀδύνατον εἶναι· διαφορόμενον δὲ αὐ καὶ (28.7p)μὴ ὁμολογοῦν ἀδύνατον ἁρμόσαι· ὡσπερ γε καὶ ὁ ῥυθμὸς ἐκ τοῦ ταχέος καὶ [187c] βραδέος, ἐκ διενηνεγμένων πρότε(28.8p)ρον, ὕστερον δὲ ὁμολογησάντων γέγονε. τὴν δὲ ὁμολογίαν πᾶσι τούτοις, ὡσπερ ἐκεῖ ἡ ἰατρική, ἐνταῦθα ἡ μο(28.9p)υσικὴ ^{7/8} ντίθησιν, ἔρωτα καὶ ὁμόνοισιν ἀλλήλων ἐμποιήσασα· καὶ ἔστιν αὐ μουσικὴ περὶ ἁρμονίαν καὶ ῥυθμὸ(29.0p)ν ἐρωτικῶν ἐπιστήμη. καὶ ἐν μὲν γε αὐτῇ τῇ συστάσει ἁρμονίας τε καὶ ῥυθμοῦ οὐδὲν χαλεπὸν τὰ ἐρωτικὰ δι(29.1p)αγιγνώσκειν, οὐδὲ ὁ διπλοῦς ἔρωσι ἐνταῦθά πως ἔστιν· ἀλλ' ἐπειδὴν

δέη **NOTE 3.2** πρὸς τοὺς ἀνθρώπους καταχρησθαι [187d] (29.2p) ῥυθμῶ τε καὶ ἀρμονίᾳ ἢ ποιῶντα, (ὃ δὴ μελοποιίαν καλοῦσιν), ἢ χρώμενον ὀρθῶς τοῖς πεποιημένοις μέλεσιν (29.3p) τε καὶ μέτροις, (ὃ δὴ παιδεία ἐκλήθη), ἐνταῦθα δὴ καὶ χαλεπὸν καὶ ἀγαθοῦ δημιουργοῦ δεῖ. πάλιν γὰρ ἦκει ὁ αὐτὸς (29.4p) τὸς λόγος, ὅτι τοῖς μὲν κοσμ[1/8]ίοις τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὡς ἂν κοσμιώτεροι γίνοντο οἱ μήπω ὄντες, δεῖ χαρίζεσθαι (29.5p) εἶθαι καὶ φυλάττειν τὸν τούτων ἔρωτα, καὶ οὗτός ἐστιν ὁ καλός, ὁ οὐράνιος, ὁ τῆς Οὐρανίας [187e] μούσης Ἔρωτος· ὁ δὲ (29.6p) Πολυμνίας ὁ πάνδημος, ὃν δεῖ εὐλαβούμενον προσφέρειν οἷς ἂν προσφέρει, ὅπως ἂν τὴν μὲν ἡδονήν [2/8] αὐτοῦ κα(29.7p)ρῶσῃται, ἀκολασίαν δὲ μηδεμίαν ἐμποιήσῃ· ὡς περὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ τέχνῃ μέγα ἔργον ταῖς περὶ τὴν ὀψοποιικ(29.8p)ήν τέχνην ἐπιθυμίαις καλῶς χρῆσθαι, ὡς ἂν νόσου τὴν ἡδονὴν καρπώσασθαι. καὶ ἐν μουσικῇ δὴ καὶ ἐν ἰ(29.9p)ατρικῇ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πᾶσι καὶ τοῖς ἀνθρώποις [3/8] οἷς καὶ τοῖς θεοῖς, καθ' ὅσον παρῆκει, φυλακτέον ἐκά(30.0p)τερον τὸν ἔρωτα· ἐνεστος [188a] γάρ.

XIII. Ἐπεὶ καὶ ἡ τῶν ὥρων τοῦ ἐνιαυτοῦ σύστασις μεστή ἐστὶν ἀμφοτέρων τούτων, κ(30.1p)αὶ ἐπειδὴ μὲν πρὸς ἀλλήλα τοῦ κοσμίου τύχῃ ἔρωτος ἂ νῦν δὴ ἐγὼ ἔλεγον, τὰ τε θερμὰ καὶ τὰ ψυχρὰ καὶ ξηρὰ κ(30.2p)αὶ ὑγρὰ, κ[4/8]αὶ ἀρμονίαν καὶ κρᾶσιν λάβῃ σῶφρονα, ἦκει φέροντα εὐετηρίαν τε καὶ ὑγίειαν ἀνθρώποις καὶ το(30.3p)ῖς ἄλλοις ζώοις τε καὶ φυτοῖς, καὶ οὐδὲν ἠδίκησεν· ὅταν δὲ ὁ μετὰ τῆς ὑβρεως Ἔρωτος ἐγκρατέστερος περὶ τὰς (30.4p) τοῦ ἐνιαυτοῦ ὥρας γένηται, διαφθείρει τε πολλὰ καὶ ἠδίκησεν. [188b] οἷ τε γὰρ [5/8] λοιμοὶ φιλοῦσι γίνεσθαι ἐκ τῶ(30.5p)ν τοιούτων καὶ ἄλλ' αὐτὸ ὅμοια πολλὰ νοσήματα καὶ τοῖς θηρίοις καὶ τοῖς φυτοῖς· καὶ γὰρ πάχνη καὶ χάλαζα(30.6p) καὶ ἐρυσίβη ἐκ πλεονεξίας καὶ ἀκοσμίας περὶ ἀλλήλα τῶν τοιούτων γίνεσθαι ἐρωτικῶν· ὧν ἐπιστήμη π(30.7p)ερὶ ἀστρῶν τε φορὰς καὶ ἐνιαυτ[6/8]ῶν ὥρας ἀστρονομία καλεῖται. ἔτι τοῖνυν καὶ θυσίαι πᾶσαι καὶ οἷς μαντικ(30.8p)ῇ ἐπιστατεῖ (ταῦτα δ' ἐστὶν ἢ περὶ θεοῦς τε [188c] καὶ ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους κοινωνία) οὐ περὶ ἄλλο τί ἐστὶν (30.9p) ἢ περὶ Ἔρωτος φυλακὴν τε καὶ ἴασιν· πᾶσα γὰρ ἡ ἀσέβεια φιλεῖ γίνεσθαι ἐὰν μή τις τῶ κοσμίῳ Ἔρ[7/8]ωτι χαρίζη(31.0p)ται μηδὲ τιμᾶ τε αὐτὸν καὶ πρεσβεύῃ ἐν παντὶ ἔργῳ, ἀλλὰ τὸν ἕτερον, καὶ περὶ γονέας καὶ ζῶντας καὶ τετελ(31.1p)ευτηκότας καὶ περὶ θεοῦς· ἂ δὴ προστέτακται τῇ μαντικῇ ἐπισκοπεῖν τοὺς ἔρωτας καὶ ἰατρεύειν· καὶ ἔστι(31.2p)ν αὖ ἢ [188d] μαντικὴ φιλίας θεῶν καὶ ἀνθρώπων δημιουργός **NOTE 3.3** τῶ ἐπίστασθαι τὰ κατὰ ἀνθρώπους ἐρωτικά, ὅσα τεῖνε(31.3p)ι πρὸς θέμιν καὶ ἀσέβειαν. οὕτω πολλὴν καὶ μεγάλην, μᾶλλον δὲ πᾶσαν δύναμιν ἔχει ξυλλήβδην μὲν ὁ πᾶς Ἔρ(31.4p)ως, ὁ δὲ περὶ τὰ γαθὰ μετὰ σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης ἀποτελούμενος καὶ παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ θεοῖς, οὗτος (31.5p) τὴν μεγίσ[1/8]την δύναμιν ἔχει καὶ πᾶσαν ἡμῖν εὐδαιμονίαν παρασκευάζει καὶ ἀλλήλοις δυναμένους ὁμιλε(31.6p)ῖν καὶ φίλους εἶναι καὶ τοῖς κρείττοσιν ἡμῶν θεοῖς. ἴσως μὲν [188e] οὖν καὶ ἐγὼ τὸν Ἔρωτα ἐπαινῶν πολλὰ παραλε(31.7p)ίπω, οὐ μέντοι ἐκὼν γε. ἀλλ' εἴ τι ἐξέλιπον, σὸν ἔργον, ὦ Ἀριστόφανες, ἀναπλη[2/8]ρῶσαι· ἢ εἴ πως ἄλλως ἐν νῶ ἔχει(31.8p)ς ἐγκωμιάζειν τὸν θεόν, ἐγκωμιάζει, ἐπειδὴ καὶ τῆς λυγγὸς πέπαυσαι. —[189a] Ἐκδεξάμενον οὖν ἔφη εἰπεῖν τὸν Ἀρισ(31.9p)τοφάνη ὅτι·

Καὶ μάλ' ἐπαύσατο, οὐ μέντοι πρὶν γε τὸν πταρμὸν προσενεχθῆναι αὐτῇ, ὥστε με θαυμάζειν εἰ τ(32.ορ)ὸ κόσμιον τοῦ σώματος ἐπιθυμῆι $\frac{3}{8}$ τοιούτων ψόφων καὶ γαργαλισμῶν, οἷον καὶ ὁ πταρμὸς ἐστὶ· πάνυ γὰρ εὐθύς (32.1ρ)ἐπαύσατο, ἐπειδὴ αὐτῷ τὸν πταρμὸν προσήνεγκα. καὶ τὸν Ἐρυξίμαχον· ὠγαθέ, φάναι, Ἀριστόφανες, ὄρα τί ποι(32.2ρ)εῖς. γελωτοποιεῖς μέλλων λέγειν, καὶ φύλακά με τοῦ [189b] λόγου ἀναγκάζεις γίγνεσθαι τοῦ σεαυτοῦ, ἐὰν $\frac{4}{8}$ ν τοι γελ(32.3ρ)οῖον εἴπῃς, ἐξόν σοι ἐν εἰρήνῃ λέγειν. καὶ τὸν Ἀριστοφάνη γελάσαντα εἰπεῖν· Εὖ λέγεις, ὦ Ἐρυξίμαχε, καὶ μ(32.4ρ)οὶ ἔστω ἄρρητα τὰ εἰρημένα. ἀλλὰ μὴ με φύλαττε, ὡς ἐγὼ φοβοῦμαι περὶ τῶν μελλόντων ῥηθήσεσθαι, οὐ τι μὴ γε(32.5ρ)λοῖα εἴπω (τοῦτο μὲν γὰρ ἂν κέρδος εἴη καὶ τῆς ἡμετέρας $\frac{5}{8}$ μουσῆς ἐπιχώριον) ἀλλὰ μὴ καταγέλαστα. Βαλὼν γε, (32.6ρ)φάναι, ὦ Ἀριστόφανες, οἶει ἐκφεύξεσθαι· ἀλλὰ πρόσεχε τὸν νοῦν καὶ οὕτως λέγε ὡς δώσω λόγον· [189c] ἴσως μέντοι, (32.7ρ)ἂν δόξη μοι, ἀφήσω σε.

XIV. Καὶ μὴν, ὦ Ἐρυξίμαχε, εἰπεῖν τὸν Ἀριστοφάνη, ἄλλη γέ πη ἐν νῶ ἔχω λέγειν ἢ ἢ σύ τε καὶ Πα(32.8ρ)υσανίας εἰπέ $\frac{6}{8}$ τῆν. ἐμοὶ γὰρ δοκοῦσιν ἀνθρωποὶ παντάπασι τὴν τοῦ ἔρωτος δύναμιν οὐκ ἠσθῆσθαι, ἐπεὶ αἰσθ(32.9ρ)ανόμενοί γε μέγιστ' ἂν αὐτοῦ ἱερὰ κατασκευάσαι καὶ βωμούς, καὶ θυσίας ἂν ποιεῖν μεγίστας, οὐχ ὥσπερ ν(33.ορ)ῦν τούτων οὐδὲν γίγνεται περὶ αὐτόν, δέον πάντων μάλιστα γίγνεσθαι. ἔστι γ $\frac{7}{8}$ ἄρ θεῶν φιλανθρωπότητος, [189d] ἐπ(33.1ρ)ἰκουρός τε ὢν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἰατρός τούτων ὢν ἰαθέντων μεγίστη εὐδαιμονία ἂν τῷ ἀνθρωπείῳ γένει ε(33.2ρ)ῖη. ἐγὼ οὖν πειράσομαι ὑμῖν εἰσηγήσασθαι τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ὑμεῖς δὲ τῶν ἄλλων διδάσκαλοι ἔσεσθε. δεῖ δ(33.3ρ)ὲ πρῶτον ὑμᾶς μαθεῖν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ τὰ παθήματα αὐτῆς. ἢ γὰρ πάλαι ἡμῶν φύσις οὐχ αὐτῇ ἦν ἢπε(33.4ρ)ρ νῦν, ἀλλ' ἄλλοια. πρῶτον μὲν γὰρ τρία ἦν τὰ γένη τὰ τῶν ἀνθρώπων, οὐχ ὥσπερ νῦν δύο, ἄρρεν καὶ θῆλυ, [189e] ἀλλὰ καὶ (33.5ρ)τρίτον προσῆν κοινὸν ὄν ἀμφοτέρων τούτων, οὐ νῦν ὄνομα λοιπόν, αὐτὸ δὲ ἠφάνισται· ἀνδρόγυνον γὰρ $\frac{1}{8}$ ὃ ἐν τό(33.6ρ)τε μὲν ἦν καὶ εἶδος καὶ ὄνομα ἐξ ἀμφοτέρων κοινὸν τοῦ τε ἄρρενος καὶ θήλεος, νῦν δὲ οὐκ ἔστιν ἄλλ' ἢ ἐν ὄνε(33.7ρ)ῖδει ὄνομα κείμενον. ἔπειτα ὄλον ἦν ἐκάστου τοῦ ἀνθρώπου τὸ εἶδος στρογγύλον, νῶτον καὶ πλευρὰς κύκλ(33.8ρ)ῳ ἔχον· χεῖρας δὲ τέτταρας εἶχε, καὶ σκέλη τὰ ἴσα ταῖς χερσίν, καὶ πρόσωπα [190a] δύο' ἐπ' αὐχένι κυκλοτερεῖ, ὅμοι(33.9ρ)α πάντη· κεφαλὴν δ' ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς προσώποις ἐναντίοις κειμένους μίαν, καὶ ὦτα τέτταρα, καὶ αἶδο(34.ορ)ῖα δύο, καὶ τᾶλλα πάντα ὡς ἀπὸ τούτων ἂν τις εἰκάσειεν. ἐπορεύετο δὲ καὶ ὀρθὸν ὥσπερ νῦν, ὅποτέρωσε βουλη(34.1ρ)θείη· καὶ ὅποτε $\frac{3}{8}$ ταχὺ ὀρμήσειεν θεῖν, ὥσπερ οἱ κυβιστῶντες καὶ εἰς ὀρθὸν τὰ σκέλη περιφερόμενοι κυβισ(34.2ρ)τῶσι κύκλῳ, ὅκτῳ τότε οὔσι τοῖς μέλεσιν ἀπερειδόμενοι ταχὺ ἐφέροντο κύκλῳ. ἦν δὲ διὰ ταῦτα τρία [190b] τὰ γένη (34.3ρ)καὶ τοιαῦτα, ὅτι τὸ μὲν ἄρρεν ἦν τοῦ ἡλίου τὴν ἀρχὴν ἔκγονον, τὸ δὲ θῆλυ τῆς γῆς, $\frac{4}{8}$ τὸ δὲ ἀμφοτέρων μετέχον τ(34.4ρ)ῆς σελήνης, ὅτι καὶ ἡ σελήνη ἀμφοτέρων μετέχει· περιφερῆ δὲ δὴ ἦν καὶ αὐτὰ καὶ ἡ πορεία αὐτῶν διὰ τὸ τοῖς γ(34.5ρ)ονεῦσιν ὅμοια εἶναι. ἦν οὖν τὴν ἰσχὺν δεινὰ καὶ τὴν ῥώμην, καὶ τὰ φρονήματα μεγάλα εἶχον, ἐπεχείρησαν δ(34.6ρ)ὲ τοῖς

θεοῖς, καὶ ὃ λέγει Ὅμηρος περὶ Ἐ[5/8]φιάλτου τε καὶ Ὡτου, περὶ ἐκείνων λέγεται, τὸ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνάβα(34.7p)σιν ἐπιχειρεῖν [190c] ποιεῖν, ὡς ἐπιθησομένων τοῖς θεοῖς.

XV. Ὁ οὖν Ζεὺς καὶ οἱ ἄλλοι θεοὶ ἐβουλεύοντο, ὃ τι χρὴ αὐ(34.8p)τοὺς ποιῆσαι, καὶ ἠπόρου· οὔτε γὰρ ὅπως ἀποκτείναιεν εἶχον καὶ ὡσπερ τοὺς γίγαντας κεραυνώσαντ[6/8]ες τὸ (34.9p)γένος ἀφανίσαιεν — αἱ τιμαὶ γὰρ αὐτοῖς καὶ ἱερὰ τὰ παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἠφανίζετο — οὔθ' ὅπως ἐῴεν ἀσελγαί(35.0p)νειν. μόγις δὴ ὁ Ζεὺς ἐννοήσας λέγει ὅτι· Δοκῶ μοι, ἔφη, ἔχειν μηχανήν, ὡς ἂν εἶέν τε ἄνθρωποι καὶ παύσαιτο (35.1p)τῆς ἀκολασίας ἀσθενέστεροι [190d] γενόμενοι. νῦν μὲν γὰρ αὐτοῦ[7/8]ς, ἔφη, διατεμῶ δίχα ἕκαστον, καὶ ἅμα μὲν ἀσθεν(35.2p)έστεροι ἔσσονται, ἅμα δὲ χρησιμώτεροι ἡμῖν διὰ τὸ πλείους τὸν ἀριθμὸν γεγονέναι· καὶ βαδιοῦνται ὀρθοὶ (35.3p)ἐπὶ δυοῖν σκελοῖν· ἐὰν δ' ἔτι δοκῶσιν ἀσελγαίνειν καὶ μὴ ἐθέλωσιν ἠσυχίαν ἄγειν, πάλιν αὖ, ἔφη, τεμῶ δίχ(35.4p)α, ὥστ' ἐφ' ἑνὸς πο[NOTE 4.1]ρεύσονται σκέλους ἀσκωλιάζοντες. ταῦτα εἰπὼν ἔτεμε τοὺς ἀνθρώπους δίχα, ὡσπερ οἱ τ(35.5p)ὰ ὡὰ τέμνοντες [190e] καὶ μέλλοντες ταριχεύειν, ἢ ὡσπερ οἱ τὰ ὡὰ ταῖς θριξίν· ὄντινα δὲ τέμοι, τὸν Ἀπόλλων ἐκέλε(35.6p)υε τὸ τε πρόσωπον μεταστρέφειν καὶ τὸ τοῦ αὐχένος ἡμισυ πρὸς τὴν τομήν, ἵνα θεώμ[1/8]ενος τὴν αὐτοῦ τιμήσιν κ(35.7p)οσμιώτερος εἴη ὁ ἄνθρωπος· καὶ τᾶλλα ἰᾶσθαι ἐκέλευεν. ὁ δὲ τὸ τε πρόσωπον μετέστρεφε, καὶ συνέλκων παν(35.8p)ταχόθεν τὸ δέρμα ἐπὶ τὴν γαστέρα νῦν καλουμένην, ὡσπερ τὰ σύσπαστα βαλάντια, ἐν στόμα ποιῶν ἀπέδει κατ(35.9p)ὰ μέσσην τὴν γαστέρα, ὃ δὴ τὸν ὀμφαλὸν κα[2/8]λοῦσι. καὶ τὰς μὲν ἄλλας ῥυτίδας [191a] τὰς πολλὰς ἐξελέαινε καὶ τὰ στή(36.0p)θη διήρθρου, ἔχων τι τοιοῦτον ὄργανον οἷον οἱ σκυτοτόμοι περὶ τὸν καλάποδα λεαίνοντες τὰς τῶν σκυτῶν (36.1p)ῥυτίδας· ὀλίγας δὲ κατέλιπε, τὰς περὶ αὐτὴν τὴν γαστέρα καὶ τὸν ὀμφαλόν, μνημεῖον εἶναι τοῦ παλαιοῦ π[3/8]ά(36.2p)θους. ἐπειδὴ οὖν ἡ φύσις δίχα ἐτμήθη, ποθοῦν ἕκαστον τὸ ἡμισυ τὸ αὐτοῦ ξυνηίει, καὶ περιβάλλοντες τὰς χεῖ(36.3p)ρας καὶ συμπλεκόμενοι ἀλλήλοις, ἐπιθυμοῦντες συμφύναι, ἀπέθνησκον ὑπὸ λιμοῦ καὶ τῆς [191b] ἄλλης ἀργίας δ(36.4p)ιὰ τὸ μηδὲν ἐθέλειν χωρὶς ἀλλήλων ποιεῖν. καὶ ὅποτε τι ἀποθά[4/8]νοι τῶν ἡμίσεων, τὸ δὲ λειφθεῖν, τὸ λειφθὲν ἄ(36.5p)λλο ἐζήτει καὶ συνεπλέκετο, εἴτε γυναικὸς τῆς ὄλης ἐντύχοι ἡμίσει, ὃ δὴ νῦν γυναιῖκα καλοῦμεν, εἴτ' ἀνδ(36.6p)ρός· καὶ οὕτως ἀπώλλυντο. ἐλεήσας δὲ ὁ Ζεὺς ἄλλην μηχανὴν πορίζεται, καὶ μετατίθησιν αὐτῶν τὰ αἰδοῖα εἰ(36.7p)ς τὸ πρόσθεν· τέως γὰ[5/8]ρ καὶ ταῦτα ἐκτὸς εἶχον, καὶ ἐγέννων [191c] καὶ ἔτικτον οὐκ εἰς ἀλλήλους ἀλλ' εἰς γῆν, ὡσπε(36.8p)ρ οἱ τέττιγες. μετέθηκέ τε οὖν οὕτω αὐτῶν εἰς τὸ πρόσθεν καὶ διὰ τούτων τὴν γένεσιν ἐν ἀλλήλοις ἐποίησε, (36.9p)διὰ τοῦ ἄρρενος ἐν τῷ θήλει, τῶνδε ἕνεκα, ἵνα ἐν τῇ συμπλοκῇ ἅμα μὲν εἰ ἀνήρ γυναικὶ [6/8]ἐντύχοι, γεννῶν καὶ (37.0p)γίγνοιτο τὸ γένος, ἅμα δ' εἰ καὶ ἄρρην ἄρρηι, πλησμονὴν γοῦν γίγνοιτο τῆς συνουσίας καὶ διαπαύοιντο κ(37.1p)αὶ ἐπὶ τὰ ἔργα τρέποιντο καὶ τοῦ ἄλλου βίου ἐπιμελοῖντο. ἔστι δὴ οὖν ἐκ τούτου [191d] ὁ ἔρως ἔμφυτος ἀλλήλων το(37.2p)ῖς ἀνθρώποις καὶ τῆς ἀρχαίας φύσεως συνα[7/8]γωγεὺς καὶ ἐπιχειρῶν ποιῆσαι ἐν ἐκ δυοῖν καὶ ἰάσασθαι τὴν φύ(37.3p)σιν τὴν ἀνθρωπίνην.

XVI. Ἐκαστος οὖν ἡμῶν ἐστὶν ἀνθρώπου ξύμβολον, ἅτε τετμημένος ὡσπερ αἱ ψῆτται, ἐξ ἑνὸς (37.4p)δύο. ζητεῖ δὴ αἰεὶ τὸ αὐτοῦ ἕκαστος ξύμβολον. ὅσοι μὲν οὖν τῶν ἀνδρῶν τοῦ κοινοῦ τμημά εἰσιν, ὁ δὴ τότε ἀνδρ(37.5p) **NOTE 4.2** ὄγυνον ἐκαλεῖτο, φιλογύναικές τέ εἰσὶ καὶ οἱ πολλοὶ τῶν μοιχῶν ἐκ τούτου τοῦ γένους γεγόνασιν, καὶ [191e] ὄσα(37.6p)ι αὖ γυναῖκες φίλανδροί τε καὶ μοιχεύτριαι, ἐκ τούτου τοῦ γένους γίγνονται. ὅσαι δὲ τῶν γυναικῶν γυν(37.7p)ικὸς τμημά εἰσιν, οὐ πάνυ αὖται τοῖς ἀνδράσι τὸν νοῦν προσέχου[1/8]σιν, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς τὰς γυναῖκας τετρα(37.8p)μμέναι εἰσὶ, καὶ αἱ ἐταιρίστριαι ἐκ τούτου τοῦ γένους γίγνονται. ὅσοι δὲ ἄρρενος τμημά εἰσιν, τὰ ἄρρενα (37.9p)διώκουσι, καὶ τέως μὲν ἂν παῖδες ὦσιν, ἅτε τεμάχια ὄντα τοῦ ἄρρενος, φιλοῦσι τοὺς ἀνδρας καὶ χαίρουσι συ(38.0p)γκατακείμενοι καὶ σ[2/8]μπεπλεγμένοι [192a] τοῖς ἀνδράσι, καὶ εἰσιν οὗτοι βέλτιστοι τῶν παίδων καὶ μαιρακίω **1 - Phi**(38.1p)ν, ἅτε ἀνδρειότατοι ὄντες φύσει. φασὶ δὲ δὴ τινες αὐτοὺς ἀναισχύντους εἶναι, ψευδόμενοι· οὐ γὰρ ὑπ’ ἀνα(38.2p)σχυντίας τοῦτο δρῶσιν ἀλλ’ ὑπὸ θάρρους καὶ ἀνδρείας καὶ ἀρρενωπίας, τὸ ὅμοιον αὐ[3/8] τοῖς ἀσπαζόμενοι. μ(38.3p)έγα δὲ τεκμήριον· καὶ γὰρ τελεωθέντες μόνον ἀποβαίνουσιν εἰς τὰ πολιτικὰ ἀνδρες οἱ τοιοῦτοι. ἐπειδὰν (38.4p)δὲ ἀνδρωθῶσι, [192b] παιδευοῦσιν καὶ πρὸς γάμους καὶ παιδοποιίας οὐ προσέχουσι τὸν νοῦν φύσει, ἀλλ’ ὑπὸ τ(38.5p)οῦ νόμου ἀναγκάζονται· ἀλλ’ ἐξαρκεῖ αὐτοῖ[4/8]ς μετ’ ἀλλήλων καταζῆν ἀγάμοις. πάντως μὲν οὖν ὁ τοιοῦτος πα(38.6p)ιδευαστῆς τε καὶ φιλευαστῆς γίγνεται, αἰεὶ τὸ συγγενὲς ἀσπαζόμενος. ὅταν μὲν οὖν καὶ αὐτῷ ἐκείνῳ ἐντύ(38.7p)χη τῷ αὐτοῦ ἡμίσει καὶ ὁ παιδευαστῆς καὶ ἄλλος πᾶς, τότε καὶ θαυμαστὰ ἐκπλήττονται φιλία τε καὶ [192c] οἰκειό(38.8p)τ[5/8]ητι καὶ ἔρωτι, οὐκ ἐθέλοντες, ὡς ἔπος εἰπεῖν χωρίζεσθαι ἀλλήλων οὐδὲ σμικρὸν χρόνον. καὶ οἱ διατελοῦ(38.9p)ντες μετ’ ἀλλήλων διὰ βίου οὗτοί εἰσιν, οἳ οὐδ’ ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν ὅ τι βούλονται σφίσι παρ’ ἀλλήλων γίγν(39.0p)εσθαι. οὐδενὶ γὰρ ἂν δόξειεν τοῦτ’ εἶναι ἢ τῶν ἀφροδισίων συνου[6/8]σία, ὡς ἄρα τούτου ἕνεκα ἕτερος ἕτέρῳ χ(39.1p)αίρει ξυνῶν οὕτως ἐπὶ μεγάλης σπουδῆς· ἀλλ’ ἄλλο τι βουλομένη ἐκατέρου ἢ ψυχὴ [192d] δῆλη ἐστίν, ὃ οὐ δύναται ε(39.2p)ἰπεῖν, ἀλλὰ μαντεύεται ὃ βούλεται, καὶ αἰνίττεται. καὶ εἰ αὐτοῖς ἐν τῷ αὐτῷ κατακειμένοις ἐπιστὰς ὁ Ἡφ(39.3p)αιστος, ἔχων τὰ ὄργανα, ε[7/8]ροίτο· τί ἔσθ’ ὃ βούλεσθε, ὦ ἄνθρωποι, ὑμῖν παρ’ ἀλλήλων γενέσθαι; καὶ εἰ ἀποροῦντ(39.4p)ας αὐτοὺς πάλιν ἔροίτο· ἄρα γε τοῦδε ἐπιθυμεῖτε, ἐν τῷ αὐτῷ γενέσθαι ὅτι μάλιστα ἀλλήλοισι, ὥστε καὶ νύκ(39.5p)τα καὶ ἡμέραν μὴ ἀπολείπεσθαι ἀλλήλων; εἰ γὰρ τούτου ἐπιθυμεῖτε, ἐθέλω ὑμᾶς συντηῆσαι **NOTE 4.3** καὶ [192e] συμφυσῆσαι ε(39.6p)ἰς τὸ αὐτό, ὥστε δύ’ ὄντας ἕνα γεγονέναι καὶ ἕως τ’ ἂν ζητε, ὡς ἕνα ὄντα, κοινῇ ἀμφοτέρους ζῆν, καὶ ἐπειδὰν (39.7p)ἀποθάνητε, ἐκεῖ αὖ ἐν Ἄιδου ἀντὶ δυοῖν ἕνα εἶναι κοινῇ τεθνεῶτε· ἀλλ’ ὁρᾶτε εἰ τούτου ἐρᾶτε καὶ ἐξαρκεῖ (39.8p)ὑμῖν ἂν τούτου τύχητε· ταῦτ’ ἀκούσας ἴσμεν ὅ[1/8]τι οὐδ’ ἂν εἷς ἐξαρηθεῖ οὐδ’ ἄλλο τι ἂν φανεῖη βουλόμεν(39.9p)ος, ἀλλ’ ἀτεχνῶς οἴοιτ’ ἂν ἀκηκοέναι τοῦτο ὃ πάλαι ἄρα ἐπεθύμει, συνελθῶν καὶ συντακείς τῷ ἐρωμένῳ ἐκ δ(40.0p)υοῖν εἷς γενέσθαι. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ αἴτιον, ὅτι ἡ ἀρχαία φύσις ἡμῶν ἦν αὕτη καὶ ἡμεν ὅλοι· τοῦ ὅλου οὖν τῆ (40.1p)ἐπιθ[2/8]μιά [193a] καὶ διώξει

ἔρωσ ὄνομα. καὶ πρὸ τοῦ, ὡσπερ λέγω, ἐν ἡμεν, νυνὶ δὲ διὰ τὴν ἀδικίαν διωκίσθημεν ὑπὸ τ(40.2p)οῦ θεοῦ, καθάπερ Ἀρκάδες ὑπὸ Λακεδαιμονίων· φόβος οὖν ἔστιν, ἐὰν μὴ κόσμιοι ὦμεν πρὸς τοὺς θεούς, ὅπως μ(40.3p)ῆ καὶ αὐθις διασχισησόμεθα, καὶ περιίμεν ἔχοντες ὡσπερ οἱ ἐν ταῖ [3/8]ς στήλαις καταγραφὴν ἐκτετυπωμένο(40.4p)ι, διαπεπρισμένοι κατὰ τὰς ῥίνας, γεγονότες ὡσπερ λίσπαι. ἀλλὰ τούτων ἕνεκα πάντ' ἄνδρα χρὴ ἅπαντα πα(40.5p)ρακελεύεσθαι εὐσεβεῖν περὶ [193b] θεούς, ἵνα τὰ μὲν ἐκφύγωμεν, τῶν δὲ τύχωμεν, ὧν ὁ Ἔρωσ ἡμῖν ἡγεμῶν καὶ στρατη(40.6p)γός. ᾧ μηδεὶς ἐναντία πρᾶτ[4/8]τέτω (πράττει δ' ἐναντία ὅστις θεοῖς ἀπεχθάνεται)· φίλοι γὰρ γενόμενοι καὶ δ(40.7p)ιαλλαγέντες τῷ θεῷ ἐξευρήσομεν τε καὶ ἐντευξόμεθα τοῖς παιδικοῖς τοῖς ἡμετέροις αὐτῶν, ὃ τῶν νῦν ὀλί(40.8p)γοὶ ποιοῦσι. καὶ μή μοι ὑπολάβῃ Ἐρυξίμαχος, κωμωδῶν τὸν λόγον, ὡς Πausανίαν καὶ Ἀγάθωνα [5/8]λέγω· ἴσως μὲν [193c] γ(40.9p)ὰρ καὶ οὔτοι τούτων τυγχάνουσιν ὄντες καὶ εἰσιν ἀμφοτέροι τὴν φύσιν ἄρρενες· λέγω δὲ οὖν ἔγωγε καθ' ἀπ(41.0p)άντων καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ὅτι οὕτως ἂν ἡμῶν τὸ γένος εὐδαιμον γένοιτο, εἰ ἐκτελέσαιμεν τὸν ἔρωτα (41.1p)καὶ τῶν παιδικῶν τῶν αὐτοῦ ἕκαστος τύχοι εἰς τὴ [6/8]ν ἀρχαίαν ἀπελθῶν φύσιν· εἰ δὲ τοῦτο ἄριστον, ἀναγκαῖον (41.2p)καὶ τῶν νῦν παρόντων τὸ τοῦτου ἐγγυτάτω ἄριστον εἶναι· τοῦτο δ' ἐστὶ παιδικῶν τυχεῖν κατὰ νοῦν αὐτῷ π(41.3p)εφυκότην· οὐ δὴ τὸν αἴτιον θεὸν ὑμνοῦντες [193d] δικαίως ἂν ὑμνοῖμεν Ἔρωτα, ὃς ἐν τε τῷ παρόντι ἡμᾶς πλεῖστα ὄν(41.4p)ίησι [7/8]ν εἰς τὸ οἰκεῖον ἄγων, καὶ εἰς τὸ ἔπειτα ἐλπίδας μεγίστας παρέχεται, ἡμῶν παρεχομένω πρὸς θεοῦ(41.5p)ς εὐσέβειαν, καταστήσας ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν φύσιν καὶ ἰασάμενος μακαρίους καὶ εὐδαίμονας ποιῆσαι. ο(41.6p)ὔτος, ἔφη, ὧ Ἐρυξίμαχε, ὁ ἐμὸς λόγος ἐστὶ περὶ Ἔρωτος, ἄλλοιός ἢ ὁ σός. ὡς [NOTE 5.0]περ οὖν ἐδεήθην σου, μὴ κωμωδήσης α(41.7p)ὐτόν, ἵνα καὶ τῶν λοιπῶν ἀκούσωμεν τί ἕκαστος [193e] ἐρεῖ, μᾶλλον δὲ τί ἕκαστος· Ἀγάθων γὰρ καὶ Σωκράτης λοιπο(41.8p)ί.

XVII. Ἀλλὰ πείσομαί σοι, ἔφη φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον· καὶ γὰρ μοι ὁ λόγος ἠδέως ἐρρήθη. καὶ εἰ μὴ ξυνηδὲν Σωκρά(41.9p)τει τε καὶ Ἀγάθωνι δεινοῖς ο [1/8]ῦσι περὶ τὰ ἐρωτικά, πάνυ ἂν ἐφοβούμην μὴ ἀπορήσωσι λόγων διὰ τὸ πολλὰ καὶ π(42.0p)αντοδαπὰ εἰρησθαι· νῦν δὲ ὅμως θαρρῶ, [194a] τὸν οὖν Σωκράτη εἰπεῖν Καλῶς γὰρ αὐτὸς ἠγωνίσαι, ὧ Ἐρυξίμαχε· εἰ δ(42.1p)ἐ γένοιτο οὐ νῦν ἐγὼ εἰμι, μᾶλλον δὲ ἴσως οὐ ἔσομαι ἐπειδὴν καὶ Ἀγάθων εἶπε εὔ, καὶ μάλ' ἂν φοβ[2/8]οῖο καὶ ἐν παν(42.2p)τί εἶης ὡσπερ ἐγὼ νῦν. Φαρμάττειν βούλει με, ὧ Σώκρατες, εἰπεῖν τὸν Ἀγάθωνα, ἵνα θορυβηθῶ διὰ τὸ οἶεσθαι (42.3p)τὸ θέατρον προσδοκίαν μεγάλην ἔχειν ὡς εὔεροῦντος ἐμοῦ. Ἐπιλήσμων μὲντ' ἂν εἶην, ὧ Ἀγάθων, εἰπεῖν τὸν Σ(42.4p)ωκράτη, [194b] εἰ ἰδῶν τὴν σὴν ἀνδρείαν καὶ μεγαλοφροσύ[3/8]ν ἄναβαίνοντος ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα μετὰ τῶν ὑποκρι(42.5p)τῶν, καὶ βλέψαντος ἐναντία τοσοῦτω θεάτρῳ, μέλλοντος ἐπιδείξεσθαι σαυτοῦ λόγους, καὶ οὐδ' ὅπωςτιοῦν (42.6p)ἐκπλαγέντος, νῦν οἰηθείην σε θορυβήσεσθαι ἕνεκα ἡμῶν ὀλίγων ἀνθρώπων. Τί δέ, ὧ Σώκρατες; τὸν Ἀγάθωνα φ(42.7p)άναι, οὐ δ [4/8]ῆ πού με οὕτω θεάτρον μεστὸν ἡγεῖ, ὥστε καὶ ἀγνοεῖν ὅτι νοῦν ἔχοντι ὀλίγοι ἔμφορες πολλῶν ἀφρ(42.8p)όνων φοβερώτεροι; [194c] Οὐ μὲντ' ἂν καλῶς ποιήην, φάναι τὸν

Σωκρ **3 SEVENTHS** άτη, ὦ Ἀγάθων, περὶ σοῦ τι ἐγὼ ἄγροικον δοξάζω(42.9p)ων· ἀλλ' εὔ οἶδα ὅτι εἴ τισιν ἐντύχοις οὐς ἠγεῖο σοφοὺς, μᾶλλον ἂν αὐτῶν φ **5/8** ροντίζοις ἢ τῶν πολλῶν· ἀλλὰ μὴ ο(43.0p)ύχ οὔτοι ἡμεῖς ὤμεν· ἡμεῖς μὲν γὰρ καὶ ἐκεῖ παρήμεν καὶ ἤμεν τῶν πολλῶν· εἰ δὲ ἄλλοις ἐντύχοις σοφοῖς, τά(43.1p)χ' ἂν αἰσχύνοιο αὐτούς, εἴ τι ἴσως οἷοιο αἰσχρὸν ὄν ποιεῖν· ἢ πῶς λέγεις; Ἀληθῆ λέγεις, φάναι. Τοὺς δὲ πολλο(43.2p)ύς οὐκ ἂν αἰσχύνοιο εἴ τι οἷοι **6/8** ο αἰσχρὸν ποιεῖν; [194d] καὶ τὸν Φαῖδρον ἔφη ὑπολαβόντα εἰπεῖν Ὡ φίλε Ἀγάθων, ἐὰ(43.3p)ν ἀποκρίνη Σωκράτει, οὐδὲν ἔτι διοίσει αὐτῷ ὀπηοῦν τῶν ἐνθάδε ὀτιοῦν γίνεσθαι, ἐὰν μόνον ἔχη ὅτῳ δια(43.4p)έγηται, ἄλλως τε καὶ καλῶ. ἐγὼ δὲ ἠδέως μὲν ἀκούω Σωκράτους διαλεγόμενου, ἀναγκαῖον δέ μοι ἐπὶ **7/8** μμεληθῆν(43.5p)αι τοῦ ἐγκωμίου τῷ Ἐρωτι καὶ ἀποδέξασθαι παρ' ἐνὸς ἐκάστου ὑμῶν τὸν λόγον· ἀποδοὺς οὖν ἐκάτερος τῷ θεῷ (43.6p)οὔτως ἤδη διαλεγέσθω. [194e] Ἀλλὰ καλῶς λέγεις, ὦ Φαῖδρε, φάναι τὸν Ἀγάθωνα, καὶ οὐδὲν με κωλύει λέγειν· Σωκράτ(43.7p)ει γὰρ καὶ αὐθις ἔσται πολλὰκις διαλέγεσθαι.

XIII. Ἐγὼ δὲ **NOTE 5.1** δὴ βούλομαι πρῶτον μὲν εἰπεῖν ὡς χρή με εἰπεῖν, ἔπει(43.8p)τα εἰπεῖν. δοκοῦσι γὰρ μοι πάντες οἱ πρόσθεν εἰρηκότες οὐ τὸν θεὸν ἐγκωμιάζειν ἀλλὰ τοὺς ἀνθρώπους εὐ(43.9p)δαιμονίζειν τῶν ἀγαθῶν ὧν ὁ θεὸς αὐτοῖς αἴτιος· ὁποῖος δὲ τις αὐτὸς ὧν [195a] ταῦτα ἐδωρήσατο, οὐδεὶς εἴρηκε(44.0p)ν. εἷς δὲ τρὸ **1/8** πος ὀρθὸς παντὸς ἐπαίνου περὶ παντός, λόγῳ διελθεῖν οἷος οἷων αἴτιος ὧν τυγχάνει περὶ οὗ ἂν (44.1p)ὁ λόγος ἦ. οὕτω δὴ τὸν Ἐρωτα καὶ ἡμᾶς δίκαιον ἐπαινεῖσαι πρῶτον αὐτὸν οἷός ἐστιν, ἔπειτα τὰς δόσεις. φημὶ (44.2p)οὔν ἐγὼ πάντων θεῶν εὐδαιμόνων ὄντων Ἐρωτα, εἰ θέμις καὶ ἀνεμέσητον εἰπ **2/8** εῖν, εὐδαιμονέστατον εἶναι αὐ(44.3p)τῶν, κάλλιστον ὄντα καὶ ἄριστον. ἔστι δὲ κάλλιστος ὧν τοιόσδε. πρῶτον μὲν νεώτατος θεῶν, ὦ Φαῖδρε. μέγα [195b] δ(44.4p)ὲ τεκμήριον τῷ λόγῳ αὐτὸς παρέχεται, φεύγων φυγῆ τὸ γῆρας, ταχὺ ὄν δῆλον ὅτι· θάττον γοῦν τοῦ δέοντος ἡμῖ(44.5p)ν προσέρχεται. ὁ δὲ πέφυκεν Ἐρωσ **3/8** μισεῖν καὶ οὐδ' ἐντὸς πολλοῦ πλησιάζειν. μετὰ δὲ νέων ἀεὶ σύνεστί τε κ(44.6p)αὶ ἔστιν· ὁ γὰρ παλαιὸς λόγος εὔ ἔχει, ὡς ὁμοιον ὁμοίῳ ἀεὶ πελάζει. ἐγὼ δὲ Φαῖδρω πολλὰ ἄλλα ὁμολογῶν τοῦτ(44.7p)ο οὐχ ὁμολογῶ, ὡς Ἐρωσ Κρόνου καὶ Ἰαπετοῦ ἀρχαιότερός ἐστιν. ἀλλὰ [195c] φημὶ νεώτατον αὐτὸν εἶναι θ **4/8** εῶν καὶ ἀ(44.8p)εὶ νέον, τὰ δὲ παλαιὰ πράγματα περὶ θεοῦς, ἃ Ἡσίοδος καὶ Παρμενίδης λέγουσιν, Ἀνάγκη καὶ οὐκ Ἐρωτι γεγον(44.9p)έναι, εἰ ἐκεῖνοι ἀληθῆ ἔλεγον· οὐ γὰρ ἂν ἐκτομαὶ οὐδὲ δεσμοὶ ἀλλήλων ἐγίγνωστο καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ βίαι(45.0p)α, εἰ Ἐρωσ ἐν αὐτοῖς ἦν, ἀλλὰ φιλία καὶ εἰρήνη, ὥσπερ νῦν, ἐ **5/8** ξ οὗ Ἐρωσ τῶν θεῶν βασιλεύει. νέος μὲν οὖν ἐστί, πρὸ(45.1p)ς δὲ τῷ νέῳ ἀπαλός· ποιητοῦ δ' ἔστιν [195d] ἐνδεῆς οἷος ἦν Ὅμηρος, πρὸς τὸ ἐπιδείξει θεοῦ ἀπαλότητα. Ὅμηρος γὰρ (45.2p)Ἄτην θεὸν τέ φησιν εἶναι καὶ ἀπαλὴν (τοὺς γοῦν πόδας αὐτῆς ἀπαλοὺς εἶναι) λέγων . . . τῆς μὲνθ' ἀπαλοὶ πόδες· ο(45.3p)ὐ γὰρ ἐπ' οὐδ **6/8** εος πῖλναται, ἀλλ' ἄρα ἢ γε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει. καλῶ οὖν δοκεῖ μοι τεκμηρίῳ τὴν ἀπλό(45.4p)τητα ἀποφαίνειν, ὅτι οὐκ ἐπὶ σκληροῦ βαίνει, ἀλλ' ἐπὶ μαλθακοῦ. τῷ αὐτῷ [195e] δὴ καὶ ἡμεῖς χρῆσόμεθα τεκμηρίῳ (45.5p)περὶ Ἐρωτα ὅτι ἀπαλός. οὐ γὰρ ἐπὶ γῆς βαίνει οὐδ' ἐπὶ κρανίων, ἃ

ἐστὶν οὐ πάνυ $\frac{7}{8}$ μαλακά, ἀλλ' ἐν τοῖς μαλακω(45.6p)τάτοις τῶν ὄντων καὶ βαίνει καὶ οἰκεῖ. ἐν γὰρ ἤθεσι καὶ ψυχαῖς θεῶν καὶ ἀνθρώπων τὴν οἴκησιν ἱδρυται· κα(45.7p)ὶ οὐκ αὖ ἐξῆς ἐν πάσαις ταῖς ψυχαῖς, ἀλλ' ἤτινι ἂν σκληρὸν ἦθος ἐχούσῃ ἐντύχη, ἀπέρχεται, ἢ δ' ἂν μαλακόν, (45.8p)οικίζεται. ἀπτόμενον οὖν ἀεὶ καὶ π[NOTE 5.2]οσὶν καὶ πάντῃ ἐν μαλακωτάτοις τῶν μαλακωτάτων, ἀπαλώτατον ἀνάγκη [196a] (45.9p)εῖναι. νεώτατος μὲν δὴ ἐστὶ καὶ ἀπαλώτατος, πρὸς δὲ τούτοις ὑγρὸς τὸ εἶδος, οὐ γὰρ ἂν οἶός τ' ἦν πάντῃ περ(46.0p)ιπτύσσεσθαι οὐδὲ διὰ πάσης ψυχῆς καὶ εἰσιῶν τὸ πρῶτον λαμβάνειν καὶ ἐξιῶν, εἰ σκληρὸς ἦν. συμμέ $\frac{1}{8}$ τρον δὲ (46.1p)καὶ ὑγρᾶς ιδέας μέγα τεκμήριον ἢ εὐσχημοσύνη, ὃ δὴ διαφερόντως ἐκ πάντων ὁμολογουμένως Ἔρωσ ἔχει· ἀσ(46.2p)χημοσύνη γὰρ καὶ Ἔρωτι πρὸς ἀλλήλους ἀεὶ πόλεμος. χρόας δὲ κάλλος ἢ κατ' ἄνθη δίαίτα τοῦ θεοῦ σημαίνει· (46.3p)ἀνανθεῖ γὰρ [196b] καὶ ἀπνηθηκότι καὶ σώματι καὶ ψυχῇ καὶ ἄλλ $\frac{2}{8}$ ω ὁτρωοῦν οὐκ ἐνίζει Ἔρωσ· οὗ δ' ἂν εὐανθῆς τε καὶ (46.4p)εὐώδης τόπος ἦ, ἐνταῦθα δὲ καὶ ἵζει καὶ μένει.

XIX. Περὶ μὲν οὖν κάλλους τοῦ θεοῦ καὶ ταῦθ' ἱκανὰ καὶ ἔτι πολλὰ (46.5p)λείπεται, περὶ δὲ ἀρετῆς Ἔρωτος μετὰ ταῦτα λεκτέον· τὸ μὲν μέγιστον ὅτι Ἔρωσ οὐτ' ἀδικεῖ οὐτ' ἀδικεῖτ(46.6p)αι οὐθ' ὑπὸ θεο $\frac{3}{8}$ ῦ οὐτε θεόν, οὐθ' ὑπ' ἀνθρώπου οὐτε ἄνθρωπον. οὐτε γὰρ αὐτὸς βία πάσχει, εἴ τι πάσχει—βία γὰ(46.7p)ρ Ἔρωτος οὐχ [196c] ἄπτεται—οὐτε ποιῶν ποιεῖ—πᾶς γὰρ ἐκῶν Ἔρωτι πᾶν ὑπηρετεῖ—ἃ δ' ἂν ἐκῶν ἐκόντι ὁμολογήσῃ, φα(46.8p)σὶν “οἱ πόλεως βασιλῆς νόμοι, δίκαια εἶναι. πρὸς δὲ τῇ δικαιοσύνῃ σωφροσύνης π $\frac{4}{8}$ λείστης μετέχει. εἶναι γὰ(46.9p)ρ ὁμολογεῖται σωφροσύνη τὸ κρατεῖν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν, Ἔρωτος δὲ μηδεμίαν ἡδονὴν κρείττω εἶναι· ε(47.0p)ὶ δὲ ἡττους, κρατοῖντ' ἂν ὑπὸ Ἔρωτος, ὃ δὲ κρατοῖ, κρατῶν δὲ ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν ὃ Ἔρωσ διαφερόντως ἂν σω(47.1p)φρονοῖ. καὶ μὴν εἰς γε ἀνδρείαν Ἔρωτ $\frac{5}{8}$ ι [196d] “οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται, οὐ γὰρ ἔχει Ἔρωτα Ἄρης, ἀλλ' Ἔρωσ Ἄρη, Ἀφροδί(47.2p)της, ὡς λόγος· κρείττων δὲ ὁ ἔχων τοῦ ἐχομένου· τοῦ δ' ἀνδρειοτάτου τῶν ἄλλων κρατῶν πάντων ἂν ἀνδρειότα(47.3p)τος εἴη· περὶ μὲν οὖν δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης καὶ ἀνδρείας τοῦ θεοῦ εἴρηται, περὶ δὲ σοφίας λει $\frac{6}{8}$ πετ(47.4p)αι· ὅσον οὖν δυνατόν, πειρατέον μὴ ἐλλείπειν. καὶ πρῶτον μὲν, ἴν' αὖ καὶ ἐγὼ τὴν ἡμετέραν τέχνην τιμῶσω ὥσ(47.5p)περ Ἐρυξίμαχος [196e] τὴν αὐτοῦ, ποιητῆς ὁ θεὸς σοφὸς οὕτως ὥστε καὶ ἄλλον ποιῆσαι· πᾶς γοῦν ποιητῆς γίγνεται(47.6p)ι, “κἂν ἄμουσος ἦ τὸ πρὶν, οὗ ἂν Ἔρωσ ἄψηται. ᾧ δὴ πρέπει ἡμᾶς μα $\frac{7}{8}$ ρτυρίζω χρῆσθαι, ὅτι ποιητῆς ὁ Ἔρωσ ἀγαθὸς ἐν κ(47.7p)εφαλαίῳ πᾶσαν ποίησιν τὴν κατὰ μουσικὴν· ἃ γὰρ τις ἢ μὴ ἔχει ἢ μὴ οἶδεν, οὐτ' ἂν ἐτέρω δοίῃ οὐτ' ἂν ἄλλον δ(47.8p)ιδάξειεν. καὶ [197a] μὲν δὴ τὴν γε τῶν ζώων ποίησιν πάντων τίς ἐναντιώσεται μὴ οὐχὶ Ἔρωτος εἶναι σοφίαν, ἢ γίγν(47.9p)εταί τε καὶ φύετα [NOTE 5.3] πάντα τὰ ζῶα· ἀλλὰ τὴν τῶν τεχνῶν δημιουργίαν οὐκ ἴσμεν, ὅτι οὗ μὲν ἂν ὁ θεὸς οὕτως διδ(48.0p)άσκαλος γένηται, ἐλλόγιμος καὶ φανὸς ἀπέβη, οὗ δ' ἂν Ἔρωσ μὴ ἐφάψηται, σκοτεινός· τοξικὴν γε μὴν καὶ ἱατρ(48.1p)ικὴν καὶ μαντικὴν Ἀπόλλων ἀνεῦρεν ἐπιθυμίας καὶ ἔρωτος ἡγεμονεύσαντος, [197b] ὥστ $\frac{1}{8}$ ε καὶ οὗτος Ἔρωτος ἂν εἴ(48.2p)η μαθητής, καὶ Μοῦσαι μουσικῆς καὶ Ἡφαιστος χαλκείας καὶ Ἀθηνᾶ ἰστοουργίας καὶ “Ζεὺς κυβερνᾶν

θεῶν τε κ(48.3p)αὶ ἀνθρώπων,.. ὅθεν δὴ καὶ κατεσκευάσθη τῶν θεῶν τὰ πράγματα Ἔρωτος ἐγγενομένου, δῆλον ὅτι κάλλους (αἴο(48.4p)χει γὰρ οὐκ ἔνι Ἔρωτος)· πρὸ τοῦ δέ, ὡσπερ ἐν ἀ(2/8)ρχῇ εἶπον, πολλὰ καὶ δεινὰ θεοῖς ἐγίγνετο. ὡς λέγεται, διὰ τῆν τῆς (48.5p)Ἀνάγκης βασιλείαν· ἐπειδὴ δ' ὁ θεὸς οὗτος ἔφυ, ἐκ τοῦ ἐρᾶν τῶν καλῶν πάντ' ἀγαθὰ γέγονεν καὶ θεοῖς καὶ ἀ(48.6p)νθρώποις. [197c] οὕτως ἐμοὶ δοκεῖ, ὦ Φαῖδρε, Ἔρωτος πρῶτος αὐτὸς ὢν κάλλιστος καὶ ἄριστος μετὰ τοῦτο τοῖς ἄλλο(3/8)ις (48.7p)ἄλλων τοιούτων αἴτιος εἶναι. ἐπέρχεται δέ μοι τι καὶ ἔμμετρον εἰπεῖν, ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ ποιῶν εἰρήνην (48.8p)μὲν ἐν ἀνθρώποις, πελάγει δὲ γαλήνην νηνεμίαν, ἀνέμων κοίτην ὕπνον τ' ἐνὶ κήδει. [197d] οὗτος δὲ ἡμᾶς ἀλλοτριό(48.9p)τητος μὲν κενοῖ, οἰκειότητος δὲ πληροῖ, τὰς τοιάσδε ξυνόδου(4/8)ς μετ' ἀλλήλων πάσας τιθεὶς ξυνεῖναι, ἐν ἐ(49.0p)ορταῖς, ἐν χοροῖς, ἐν θυσίαις γιγνόμενος ἡγεμῶν· πραότητα μὲν πορίζων, ἀγριότητα δ' ἐξορίζων· φιλόδωρο(49.1p)ς εὐμενείας, ἄδωρος δυσμενείας· ἴλεως ἀγαθοῖς· θεατὸς σοφοῖς, ἀγαστὸς θεοῖς· ζηλωτὸς ἀμοίροις, κτητὸς (49.2p)εὐμοίροις· Τρυφῆς, Ἄ(5/8)βρότητος, Χλιδῆς, Χαρίτων, Ἰμέρου, Πόθου πατήρ· ἐπιμελὴς ἀγαθῶν, ἀμελὴς κακῶν· ἐν πόνω, (49.3p)ἐν φόβω, ἐν πόθω, ἐν [197e] λόγῳ κυβερνήτης, ἐπιβάτης, παραστάτης τε καὶ σωτῆρ ἄριστος, ξυμπάντων τε θεῶν καὶ ἀν(49.4p)θρώπων κόσμος, ἡγεμῶν κάλλιστος καὶ ἄριστος, ὧς χρὴ ἔπεισθαι πάντα ἄνδρα ἐφυμνοῦντ(6/8)α καλῆς ᾠδῆς μετέχον(49.5p)τα ἣν ἄδει θέλγων πάντων θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων νόημα· οὗτος, ἔφη, ὁ παρ' ἐμοῦ λόγος, ὦ Φαῖδρε, τῷ θεῷ ἀνακείσ(49.6p)θω, τὰ μὲν παιδιᾶς, τὰ δὲ σπουδῆς μετρίας, καθ' ὅσον ἐγὼ δύναμαι, μετέχων.

XX. [198a] Εἰπόντος δὲ τοῦ Ἀγάθωνος πάντας (49.7p)ἔφη ὁ Ἀριστόδημος ἀναθορυβῆσαι τοὺς πα(7/8)ρόντας, ὡς πρεπόντως τοῦ νεανίσκου εἰρηκότος καὶ αὐτῷ καὶ τῷ (49.8p)θεῷ· τὸν οὖν Σωκράτη εἰπεῖν βλέψαντα εἰς τὸν Ἐρυξίμαχον· Ἄρα σοι δοκῶ, φάναι, ὦ παῖ Ἀκουμένοῦ, ἀδεῆς πάλαι (49.9p)δέος δεδιέναι, ἀλλ' οὐ μαντικῶς, ἃ νῦν δὴ ἔλεγον εἰπεῖν, ὅτι Ἀγάθων θαυμαστῶς ἐροῖ, ἐγὼ δ' ἀπορήσοιμι; Τὸ (50.0p)NOTE 6.0 μὲν ἕτερον, φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον, μαντικῶς μοι δοκεῖς εἰρηκέναι, ὅτι Ἀγάθων εὖ ἐρεῖ· τὸ δὲ σὲ ἀπορήσειν, ο(50.1p)ὐκ οἶμαι. [198b] Καὶ πῶς, ὦ μακάριε, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, οὐ μέλλω ἀπορεῖν καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλος ὅστισοῦν, μέλλων λέξει(50.2p)ν μετὰ καλὸν οὕτω καὶ παντοδαπὸν λόγον ῥηθέντα; καὶ τὰ μὲν ἄλλ(1/8)α οὐχ ὁμοίως μὲν θαυμαστά· τὸ δὲ ἐπὶ τελευ(50.3p)τῆς τοῦ κάλλους τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων τίς οὐκ ἂν ἐξεπλάγη ἀκούων; ἐπεὶ ἔγωγε ἐνθυμούμενος ὅτι αὐτὸ(50.4p)ς οὐχ οἶός τ' ἔσομαι οὐδ' ἐγγύς τούτων οὐδὲν καλὸν εἰπεῖν, ὑπ' αἰσχύνης ὀλίγου [198c] ἀποδρὰς ᾠχόμην, εἴ πη εἴ(50.5p)χον. καὶ γὰρ με Γοργί(2/8)ο ὁ λόγος ἀνεμίμησεν, ὥστε ἀτεχνῶς τὸ τοῦ Ὀμήρου ἐπεπόνθη· ἐφοβούμην μή μοι τελε(50.6p)υτῶν ὁ Ἀγάθων Γοργίου κεφαλήν δεινοῦ λέγειν ἐν τῷ λόγῳ ἐπὶ τὸν ἐμὸν λόγον πέμψας αὐτόν με λίθον τῇ ἀφω(50.7p)νίᾳ ποιήσειε. καὶ ἐνενόησα τότε ἄρα καταγέλαστος ὢν, ἥνικα ὑμῖν ὠμολόγουν ἐν τῷ μέρ(3/8)ει μεθ' [198d] ὑμῶν ἐγκωμι(50.8p)άσασθαι τὸν Ἔρωτα καὶ ἔφην εἶναι δεινὸς τὰ ἐρωτικά, οὐδὲν εἰδὼς ἄρα τοῦ πράγματος, ὡς ἔδει ἐγκωμιάζει(50.9p)ν ὅτιοῦν. ἐγὼ μὲν γὰρ ὑπ' ἀβελτερίας ᾠμην δεῖν τάληθῆ λέγειν περὶ ἐκάστου τοῦ ἐγκωμιαζομένου, καὶ τοῦτ(51.0p)ο μὲν

ὑπάρχειν, ἐξ αὐτῶν δὲ τούτων τὰ κάλλι^{4/8}στα ἐκλεγόμενους ὡς εὐπρεπέστατα
 τιθέναι· καὶ πάνυ δὴ μέγα (51.1p)ἐφρόνουσιν ὡς εὖ ἐρῶν, ὡς εἰδῶς τὴν ἀλήθειαν τοῦ
 ἐπαινεῖν ὅτιοῦν. τὸ δὲ ἄρα, ὡς ἔοικεν, οὐ τοῦτο ἦν τὸ καλῶς ἐπ(51.2p)αινεῖν ὅτιοῦν,
 ἀλλὰ τὸ ὡς [198e] μέγιστα ἀνατιθέναι τῶν πράγματι καὶ ὡς κάλλιστα, ἐάν τε ἡ οὕτως
 ἔχοντα ἐάν τε μ(51.3p)ῆ· ^{5/8}ἰ δὲ ψευδῆ, οὐδὲν ἄρ' ἦν πρᾶγμα. προυρρήθη γάρ, ὡς
 ἔοικεν, ὅπως ἕκαστος ἡμῶν τὸν ἔρωτα ἐγκωμιάζειν δόξε(51.4p)ι, οὐχ ὅπως ἐγκωμιάσεται.
 διὰ ταῦτα δὴ, οἶμαι, πάντα λόγον κινουντες ἀνατίθετε τῶν Ἐρωτι, καὶ φατε αὐτὸν
 τ(51.5p)οιοῦτόν τε εἶναι καὶ τοσοῦτων αἴτιον, ὅπως ἂν [199a] φαίνηται ὡς κάλλι^{6/8}στος
 καὶ ἄριστος, δηλὸν ὅτι τοῖς μὴ γιγν(51.6p)ώσκουσιν· οὐ γὰρ που τοῖς γε εἰδόσιν·
 καὶ καλῶς γ' ἔχει καὶ σεμνῶς ὁ ἔπαινος. ἀλλὰ γὰρ ἐγὼ οὐκ ἤδη τὸν τρόπον(51.7p)ον
 τοῦ ἐπαίνου, οὐδ' εἰδῶς ὑμῖν ὠμολόγησα καὶ αὐτὸς ἐν τῶν μέρει ἐπαινέσεσθαι. “ἡ
 γλῶσσα οὖν ὑπέσχετο, ἡ δὲ (51.8p)φρὴν οὐ·· χαιρέτω δὴ. οὐ γὰρ ^{7/8}ρ ἔτι ἐγκωμιάζω
 τοῦτον τὸν τρόπον· οὐ γὰρ ἂν δυναίμην· οὐ μέντοι ἀλλὰ τὰ γε ἀληθῆ, [199b] (51.9p)εἰ
 βούλεσθε, ἐθέλω εἰπεῖν κατ' ἐμαυτόν, οὐ πρὸς τοὺς ὑμετέρους λόγους, ἵνα μὴ γέλωτα
 ὄφλω. ὄρα οὖν, ὦ Φαῖδρ(52.0p)ε, εἴ τι καὶ τοιοῦτου λόγου δέη, περὶ Ἐρωτος τάληθῆ
 λεγόμενα ἀκούειν, ὀνομάσει δὲ καὶ θ^{NOTE 6.1}έσει ῥημάτων τοι(52.1p)αυτῆ ὁποία
 δὴ ἂν τις τύχη ἐπελθοῦσα. τὸν οὖν Φαῖδρον ἔφη καὶ τοὺς ἄλλους κελεύειν λέγειν,
 ὅπη αὐτὸς οἴοι(52.2p)το δεῖν εἰπεῖν, ταύτη. “Ἐτι τοίνυν, φάναι, ὦ Φαῖδρε, πάρες μοι
 Ἀγάθωνα σμίκρ' ἄττα ἐρέσθαι, ἵνα ἀνομολογησ(52.3p)άμενος παρ' αὐτοῦ οὕτως ἤδη
 λέγω. [199c] Ἀλλὰ παρήμ^{1/8}ι, φάναι τὸν Φαῖδρον, ἀλλ' ἐρώτα. μετὰ ταῦτα δὴ
 τὸν Σωκράτη ἔ(52.4p)φη ἐνθένδε ποθὲν ἄρξασθαι.

XXI. Καὶ μὴν, ὦ φίλε Ἀγάθων, καλῶς μοι ἔδοξας καθηγήσασθαι τοῦ λόγου, λέγων
 ὅτι πρ(52.5p)ῶτον μὲν δέοι αὐτὸν ἐπιδειξαι ὁποῖός τις ἐστίν ὁ Ἐρως, ὕστερον δὲ τὰ
 ἔργα αὐτοῦ, ταύτην τὴν ἀρχὴν πάνυ ἀγ(52.6p)αμα^{2/8}ι. ἴθι οὖν μοι περὶ Ἐρωτος,
 ἐπειδὴ καὶ τᾶλλα καλῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς διήλθες οἷός ἐστι, καὶ [199d] τότε εἰπέ-
 (52.7p)πότερόν ἐστι τοιοῦτος οἶος εἶναι τινὸς ὁ Ἐρως ἔρως, ἢ οὐδενός; ἐρωτῶ δ' οὐκ
 εἰ μητρός τινος ἢ πατρός ἐστι(52.8p)ν—γελοῖον γὰρ ἂν εἴη τὸ ἐρώτημα, εἰ Ἐρως ἐστὶν
 ἔρως μητρός ἢ πατρός—ἀ^{3/8}λλ' ὥσπερ ἂν εἰ αὐτὸ τοῦτο πατέρα ἢρ(52.9p)ώτων,
 ἄρα ὁ πατήρ ἐστι πατήρ τινος ἢ οὐ; εἶπες ἂν δὴ πού μοι, εἰ ἐβούλου καλῶς ἀποκρίνασθαι,
 ὅτι ἐστὶν ὑέος γ(53.0p)ε ἢ θυγατρὸς ὁ πατήρ πατήρ· ἢ οὐ; Πάνυ γε, φάναι τὸν Ἀγάθωνα.
 Οὐκοῦν καὶ ἡ μήτηρ ὡσαύτως; Ὀμολογεῖσθαι καὶ τ(53.1p)οῦτο. [199e] “Ἐτι τοίνυν,
 εἰπεῖν τὸ ^{4/8}ν Σωκράτη, ἀποκρίναι ὀλίγω πλείω, ἵνα μᾶλλον καταμάθῃς ὁ βούλομαι.
 εἰ γὰρ ἐροί(53.2p)μην, τί δέ; ἀδελφός, αὐτὸ τοῦθ' ὅπερ ἐστίν, ἐστὶ τινὸς ἀδελφός ἢ οὐ;
 Φάναι εἶναι. Οὐκοῦν ἀδελφοῦ ἢ ἀδελφῆς; Ὀ(53.3p)μολογεῖν. Πειρῶ δὴ, φάναι, καὶ
 τὸν ἔρωτα εἰπεῖν. ὁ Ἐρως ἔρως ἐστὶν οὐδενός ἢ τινός; Πάνυ μὲν ο ^{5/8}ἦν ἐστίν. [200a]
 Τοῦτο (53.4p)μὲν τοίνυν, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, φύλαξον παρὰ σαυτῶν μεμνημένος ὅτου-
 τοσόunde δὲ εἰπέ, πότερον ὁ Ἐρως ἐκε(53.5p)ῖνου οὐ ἐστὶν ἔρως, ἐπιθυμεῖ αὐτοῦ ἢ οὐ;
 Πάνυ γε, φάναι. Πότερον ἔχων αὐτὸ οὐ ἐπιθυμεῖ τε καὶ ἐρᾷ, εἴτα ἐπιθυ(53.6p)μεῖ τε
 καὶ ἐρᾷ, ἢ οὐκ ἔχων; Οὐκ ἔχων, ὡς τὸ εἰκός γε, φ^{6/8}άναι. Σκόπει δὴ, εἰπεῖν τὸν

Σωκράτη, ἀντὶ τοῦ εἰκότος εἰ ἀ(53.7p)νάγκη οὕτως, τὸ ἐπιθυμοῦν ἐπιθυμεῖν οὐ ἔνδεές ἐστιν, ἢ μὴ [200b] ἐπιθυμεῖν, ἐὰν μὴ ἔνδεές ᾖ. ἐμοὶ μὲν γὰρ θυμασ(53.8p)ῶς δοκεῖ, ὡς Ἀγάθων, ὡς ἀνάγκη εἶναι· σοὶ δὲ πῶς; Κάμοί, φάναι, δοκεῖ. Καλῶς λέγεις. ἄρ' οὖν βούλοιο ἂν τις μέγ(53.9p)ας ὦν μέ[7/8]γας εἶναι, ἢ ἰσχυρὸς ὦν ἰσχυρὸς; Ἀδύνατον ἐκ τῶν ὠμολογημένων. Οὐ γὰρ που ἔνδεής ἂν εἴη τούτων ὁ γε (54.0p)ῶν. Ἀληθῆ λέγεις. Εἰ γὰρ καὶ ἰσχυρὸς ὦν βούλοιο ἰσχυρὸς εἶναι, φάναι τὸν Σωκράτη, καὶ ταχύς ὦν ταχύς, καὶ (54.1p)ὑγιής ὦν ὑγιής—ἴσως γὰρ ἂν τις ταῦτα οἰηθείη καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, τοῦ [NOTE 6.2]ς ὄντας [200c] τε τοιούτους καὶ ἔχοντας τ(54.2p)αῦτα τούτων ἄπερ ἔχουσι καὶ ἐπιθυμεῖν, ἴν' οὖν μὴ ἐξαπατηθῶμεν, τούτου ἕνεκα λέγω· τούτοις γάρ, ὡς Ἀγάθων(54.3p)ν, εἰ ἔννοεῖς, ἔχειν μὲν ἕκαστα τούτων ἐν τῷ παρόντι ἀνάγκη ἂ ἔχουσιν, ἐὰν τε βούλωνται ἐὰν τε μή, καὶ τούτο(54.4p)ν γε δὴ που τίς ἂν ἐπιθυμήσει [1/8]εν; ἀλλ' ὅταν τις λέγῃ ὅτι ἐγὼ ὑγιαίνων βούλομαι καὶ ὑγιαίνειν, καὶ πλουτῶ(54.5p)ν βούλομαι καὶ πλουτεῖν, καὶ ἐπιθυμῶ αὐτῶν τούτων ἂ ἔχω, εἴπομεν ἂν αὐτῷ ὅτι σὺ, ὡς ἄνθρωπε, [200d] πλουτῶν κεκτη(54.6p)μένος καὶ ὑγίειαν καὶ ἰσχὺν βούλει καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ταῦτα κεκτηθῆναι, ἐπεὶ ἐν τῷ γ[2/8]ε νῦν παρόντ(54.7p)ι, εἴτε βούλει εἴτε μή, ἔχεις· σκόπει οὖν, ὅταν τοῦτο λέγῃς, ὅτι ἐπιθυμῶ τῶν παρόντων, εἰ ἄλλο τι λέγεις ἢ τόδ(54.8p)ε, ὅτι βούλομαι τὰ νῦν παρόντα καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον παρεῖναι· ἄλλο τι ὁμολογοῖ ἂν; Συμφάναι ἔφη τὸν (54.9p)Ἀγάθωνα. εἰπεῖν δὴ τὸν Σωκράτη, Οὐκοῦν τοῦτό γ' ἐσ[3/8]τίν ἐκείνου ἐρᾶν, ὃ οὐπω ἔτοιμον αὐτῷ ἐστὶν οὐδὲ ἔχει, τ(55.0p)ὸ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ταῦτα εἶναι αὐτῷ σωζόμενα καὶ παρόντα; [200e] Πάνυ γε, φάναι. Καὶ οὗτος ἄρα καὶ ἄλλος πᾶ(55.1p)ς ὁ ἐπιθυμῶν τοῦ μὴ ἐτοίμου ἐπιθυμῆ καὶ τοῦ μὴ παρόντος, καὶ ὃ μὴ ἔχει καὶ ὃ μὴ ἐστὶν αὐτὸς καὶ οὐ ἔνδεής ἐ(55.2p)στι, τοια[4/8] ὅτ' ἅττα ἐστὶν ὦν ἢ ἐπιθυμία τε καὶ ὃ ἔρωσ ἐστίν; Πάνυ γ', εἰπεῖν. "Ἴθι δὴ, φάναι τὸν Σωκράτη, ἀνομολ(55.3p)ογησώμεθα τὰ εἰρημένα. ἄλλο τι ἐστὶν ὃ "Ἐρωσ ἢ πρῶτον μὲν τινῶν, ἔπειτα τούτων ὦν ἂν ἔνδεια παρῆ αὐτῷ; [201a] Ναί, φ(55.4p)άνα. Ἐπὶ δὴ τούτοις ἀναμνήσθητι τίνων ἔφησθα ἐν τῷ λόγῳ εἶναι τὸν "Ἐρω[5/8]τα· εἰ δὲ βούλει, ἐγὼ σε ἀναμνήσω. ο(55.5p)ἴμαι γὰρ σε οὕτως πῶς εἰπεῖν, ὅτι τοῖς θεοῖς κατεσκευάσθη τὰ πράγματα δι' ἔρωτα καλῶν· αἰσχροῦν γὰρ οὐκ (55.6p)εἴη ἔρωσ. οὐχ οὕτως πῶς ἔλεγες; Εἶπον γάρ, φάναι τὸν Ἀγάθωνα. Καὶ ἐπεικῶς γε λέγεις, ὡς ἑταῖρε, φάναι τὸν Σ(55.7p)ωκράτη· καὶ εἰ τοῦτο οὕτως ἔχει, [6/8] ἄλλο τι ὃ "Ἐρωσ κάλλους ἂν εἴη ἔρωσ, αἰσχροῦ δὲ οὐ; ὠμολόγει. [201b] Οὐκοῦν ὠμολόγη(55.8p)ται, οὐ ἔνδεής ἐστί καὶ μὴ ἔχει, τούτου ἐρᾶν; Ναί, εἰπεῖν. Ἐνδεής ἄρ' ἐστὶ καὶ οὐκ ἔχει ὃ "Ἐρωσ κάλλος. Ἀνάγκη, (55.9p)φάναι. Τί δέ; τὸ ἔνδεές κάλλους καὶ μηδαμῆ κεκτημένον κάλλος ἄρα λέγεις σὺ καλὸν εἶναι; Οὐ δῆτ[7/8]α. "Ἐτι οὖν ὁμ(56.0p)ολογεῖς "Ἐρωτα καλὸν εἶναι, εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει; καὶ τὸν Ἀγάθωνα εἰπεῖν. Κινδυνεύω, ὡς Σώκρατες, οὐδὲν εἰδ(56.1p)έναι ὦν τότε εἶπον. [201c] Καὶ μὴν καλῶς γε εἶπες, φάναι, ὡς Ἀγάθων. ἀλλὰ σμικρὸν ἔτι εἶπέ· τὰγαθὰ οὐ καὶ καλὰ δοκεῖ σ(56.2p)οι εἶναι; "Ἐμοιγε. Εἰ ἄρα ὃ "Ἐρωσ τῶν καλῶν ἔνδεής ἐστί, τ[NOTE 6.3]α δὲ ἀγαθὰ καλά, κἂν τῶν ἀγαθῶν ἔνδεής εἴη. Ἐγὼ, φάναι, ὡς (56.3p)Σώκρατες, σοὶ οὐκ ἂν δυναίμην ἀντιλέγειν, ἀλλ' οὕτως ἐχέτω ὡς σὺ λέγεις. Οὐ μὲν οὖν τῆ ἀληθείᾳ, φάναι, ὡς φι(56.4p)λούμενε Ἀγάθων,

δύνασαι ἀντιλέγειν, ἐπεὶ Σωκράτει γε οὐδὲν χαλεπόν.

XXII. [201d] Καὶ σὲ μὲν γε ἤδη εἶδω· τὸν δὲ λόγον τ(56.5p)ὸν περὶ το[1/8]ῦ Ἔρωτος, ὃν ποτ' ἤκουσα γυναικὸς Μαντινικῆς Διοτίμας, ἣ ταῦτά τε σοφὴ ἦν καὶ ἄλλα πολλὰ, καὶ Ἀ(56.6p)θηναίοις ποτὲ θυμαμένοις πρὸ τοῦ λοιμοῦ δέκα ἔτη ἀναβολὴν ἐποίησε τῆς νόσου, ἣ δὴ καὶ ἐμὲ τὰ ἐρωτικά ἐδ(56.7p)ίδαξεν,— ὃν οὖν ἐκείνη ἔλεγε λόγον, πειράσομαι ὑμῖν διελθεῖν ἐκ τῶν ὠμολο[2/8]γημένων ἐμοὶ καὶ Ἀγάθωνι, αὐτ(56.8p)ὸς ἀπ' ἐμαυτοῦ, ὅπως ἂν δύνωμαι. δεῖ δὴ, ὦ Ἀγάθων, ὥσπερ σὺ διηγῆσω, διελθεῖν [201e] αὐτὸν πρῶτον, τίς ἐστὶν ὁ Ἔρωσ κ(56.9p)αὶ ποῖός τις, ἔπειτα τὰ ἔργα αὐτοῦ. δοκεῖ οὖν μοι ῥᾶστον εἶναι οὕτω διελθεῖν, ὥς ποτέ με ἡ ξένη ἀνακρίνου(57.0p)σα διήει. σχεδὸν γάρ τι καὶ ἐγὼ πρ[3/8]ὸς αὐτὴν ἕτερα τοιαῦτα ἔλεγον οἷάπερ νῦν πρὸς ἐμὲ Ἀγάθων, ὥς εἶπεν ὁ Ἔρωσ μ(57.1p)έγας θεός, εἶπεν δὲ τῶν καλῶν· ἤλεγχε δὴ με τοῦτ[4 SEVENTHS]οις τοῖς λόγοις οἷσπερ ἐγὼ τοῦτον, ὥς οὔτε καλὸς εἶπεν κατὰ τὸ(57.2p)ν ἐμὸν λόγον οὔτε ἀγαθός. καὶ ἐγὼ, Πῶς λέγεις, ἔφην, ὦ Διοτίμα; αἰσχροὺς ἄρα ὁ Ἔρωσ ἐστὶ καὶ κακός; καὶ [4/8]ἦ, Οὐκ εὐφ(57.3p)ημήσεις; ἔφη· ἦ οἶει, ὅτι ἂν μὴ καλὸν ἦ, ἀναγκαῖον αὐτὸ εἶναι αἰσχρόν; [202a] Μάλιστα γέ. Ἦ καὶ ἂν μὴ σοφόν, ἀμαθές; ἦ ο(57.4p)ὐκ ἤσθησαι ὅτι ἔστιν τι μεταξύ σοφίας καὶ ἀμαθίας; Τί τοῦτο; Τὸ ὀρθὰ δοξάζειν καὶ ἄνευ τοῦ ἔχειν λόγον δο(57.5p)ῦναι οὐκ οἶσθ', ἔφη, ὅτι οὔτε ἐπίστασθαι ἐστὶν (ἄλογον [5/8] γὰρ πρᾶγμα πῶς ἂν εἶπεν ἐπιστήμη;) οὔτε ἀμαθία (τὸ γὰρ (57.6p)τοῦ ὄντος τυγχάνον πῶς ἂν εἶπεν ἀμαθία;) ἐστὶ δὲ δὴ που τοιοῦτον ἡ ὀρθὴ δόξα, μεταξύ φρονήσεως καὶ ἀμαθίας. Ἀ(57.7p)ληθῆ, ἦν δ' ἐγὼ, λέγεις. [202b] Μὴ τοίνυν ἀνάγκαζε ὁ μὴ καλὸν ἐστὶν αἰσχρόν εἶναι, μηδὲ ὁ μὴ ἀγαθόν, κακόν. οὕτω δὲ κ(57.8p)αὶ τὸν Ἔρωτα ἐ[6/8]πειδὴ αὐτὸς ὁμολογεῖς μὴ εἶναι ἀγαθὸν μηδὲ καλόν, μηδὲν τι μᾶλλον οἶου δεῖν αὐτὸν αἰσχρόν(57.9p) καὶ κακόν εἶναι, ἀλλὰ τι μεταξύ, ἔφη, τοῦτον. Καὶ μὴν, ἦν δ' ἐγὼ, ὁμολογεῖται γέ παρά πάντων μέγας θεός εἶ(58.0p)ναι; Τῶν μὴ εἰδόντων, ἔφη, πάντων λέγεις, ἦ καὶ τῶν εἰδόντων; Ζυμπάντων μὲν οὖν. κα[7/8] ἦ γελάσασα· Καὶ πῶς ἂν, ἔφη, ὦ Σ(58.1p)ώκρατες, [202c] ὁμολογοῖτο μέγας θεός εἶναι παρά τούτων, οἳ φασιν αὐτὸν οὐδὲ θεὸν εἶναι; Τίνες οὗτοι; ἦν δ' ἐγὼ. (58.2p)Εἷς μὲν, ἔφη, σὺ, μία δ' ἐγὼ. κάγω εἶπον· Πῶς τοῦτο, ἔφην, λέγεις; καὶ ἦ, Ῥαδίως, ἔφη. λέγε γάρ μοι, οὐ πάντας θεοὺς φη(58.3p)ς εὐδαίμονας εἶναι καὶ καλοὺς; ἦ τ[NOTE 7.0]ολμήσας ἂν τινα μὴ φάναι καλόν τε καὶ εὐδαίμονα θεῶν εἶναι; Μὰ Δί' οὐ(58.4p)κ ἐγωγ', ἔφην. Εὐδαίμονας δὲ δὴ λέγεις οὐ τοὺς τάγαθὰ καὶ τὰ καλὰ κεκτημένους; Πάνυ γε. [202d] Ἀλλὰ μὴν Ἔρωτά γε ὠμ(58.5p)ολόγηκας δι' ἔνδειαν τῶν ἀγαθῶν καὶ καλῶν ἐπιθυμεῖν αὐτῶν τοῦτων ὧν ἐνδεής ἐστίν. ὠμολόγηκα γ[1/8]άρ. Πῶς (58.6p)ἂν οὖν θεός εἶπεν ὅ γε τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἄμοιρος; Οὐδαμῶς, ὥς γ' εἰοικεν. Ὅρας οὖν, ἔφη, ὅτι καὶ σὺ ἔρωτα οὐ θεὸν(58.7p) νομίζεις;

XXIII. Τί οὖν ἂν, ἔφην, εἶπεν ὁ Ἔρωσ; θνητός; Ἦκιστά γε. Ἀλλὰ τί μὴν; Ὅσπερ τὰ πρότερα, ἔφη, μεταξύ θνητοῦ καὶ (58.8p)ἀθανάτου. Τί οὖν, ὦ Διοτίμα; Δαίμων μέγας, ὦ Σώκρατες· καὶ γ[2/8]άρ πᾶν τὸ δαιμόνιον [202e] μεταξύ ἐστὶ θεοῦ τε καὶ θνητ(58.9p)οῦ. Τίνα, ἦν δ' ἐγὼ, δύναμιν ἔχον; Ἐρμηνεῦον καὶ διαπορθεῦον θεοῖς τὰ παρ' ἀνθρώπων

καὶ ἀνθρώποις τὰ πα(59.0p)ρὰ θεῶν, τῶν μὲν τὰς δεήσεις καὶ θυσίας, τῶν δὲ τὰς ἐπιτάξεις τε καὶ ἀμοιβὰς τῶν θυσιῶν, ἐν μέσῳ δὲ ὄν ἀμφοτ(59.1p)έρων συμπληρο[3/8]ῖ, ὥστε τὸ πᾶν αὐτὸ αὐτῷ ξυνδεδέσθαι. διὰ τούτου καὶ ἡ μαντικὴ πᾶσα χωρεῖ καὶ ἡ τῶν ἱερέων (59.2p)τέχνη τῶν τε περὶ τὰς θυσίας καὶ τελετὰς [203a] καὶ τὰς ἐπιτάξεις καὶ τὴν μαντείαν πᾶσαν καὶ γοητείαν. θεὸς δὲ ἀνθ(59.3p)ρώπῳ οὐ μίγνυται, ἀλλὰ διὰ τούτου πᾶσα ἐστὶν ἡ ὁμιλία καὶ ἡ διάλεκτος θεοῖς π[4/8]ρὸς ἀνθρώπους, καὶ ἐγρηγο(59.4p)ρόσι καὶ καθεύδουσι· καὶ ὁ μὲν περὶ τὰ τοιαῦτα σοφὸς δαιμόνιος ἀνὴρ, ὁ δὲ ἄλλο τι σοφὸς ὢν ἢ περὶ τέχνας ἢ χ(59.5p)ειρουργίας τινὰς βάνουσος. οὗτοι δὲ οἱ δαίμονες πολλοὶ καὶ παντοδαποὶ εἰσιν, εἷς δὲ τούτων ἐστὶ καὶ ὁ (59.6p)Ἔρως. Πατὴρ δὲ, ἦν δ' ἐγώ, τίνος ἐστὶ κα[5/8]ῖ μητρός; [203b] Μακρότερον μὲν, ἔφη, διηγήσασθαι· ὅμως δὲ σοὶ ἐρῶ. ὅτε γὰρ ἐγ(59.7p)ένητο ἡ Ἀφροδίτη, εἰσιτῶντο οἱ θεοὶ οἱ τε ἄλλοι καὶ ὁ τῆς Μήτιδος υἱὸς Πόρος. ἐπειδὴ δὲ ἐδείπνησαν, προσα(59.8p)ιτήσουσα οἶον δὴ εὐχάχια οὔσης ἀφίκετο ἡ Πενία, καὶ ἦν περὶ τὰς θύρας. ὁ οὖν Πόρος μεθυσθεὶς τοῦ νέκ[6/8]ταρο(59.9p)ς, οἶνος γὰρ οὔπω ἦν, εἰς τὸν τοῦ Διὸς κῆπον εἰσελθὼν βεβαρημένος ἤρπεν. ἡ οὖν Πενία ἐπιβουλεύουσα διὰ τ(60.0p)ὴν αὐτῆς ἀπορίαν παιδίον ποιήσασθαι ἐκ τοῦ Πόρου, κατακλίνεται [203c] τε παρ' αὐτῷ καὶ ἐκύησε τὸν ἔρωτα. διὸ δ(60.1p)ὴ καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀκόλουθος καὶ θεράπων γέγονεν ὁ Ἔρως, [7/8] γεννηθεὶς ἐν τοῖς ἐκείνης γενεθλίοις, καὶ ἄ(60.2p)μα φύσει ἐραστὴς ὢν περὶ τὸ καλὸν καὶ τῆς Ἀφροδίτης καλῆς οὔσης. ἄτε οὖν Πόρου καὶ Πενίας υἱὸς ὢν ὁ Ἔρως ἐν (60.3p)τοιαύτῃ τύχῃ κατέστηκεν. πρῶτον μὲν πένης ἀεὶ ἐστὶ, καὶ πολλοῦ δεῖ ἀπαλὸς τε καὶ καλός, οἶον οἱ πολλοὶ ο(60.4p)ῖονται, ἀλλὰ σκλη[NOTE 7.1]ρὸς [203d] καὶ αὐχμηρὸς καὶ ἀνυπόδητος καὶ ἄοικος, χαμαιπετὴς ἀεὶ ὢν καὶ ἄστρωτος, ἐπὶ θύραι(60.5p)ς καὶ ἐν ὁδοῖς ὑπαίθριος κοιμώμενος, τὴν τῆς μητρός φύσιν ἔχων, ἀεὶ ἐνδεία ξύνοικος. κατὰ δὲ αὐτὸν πατέ(60.6p)ρα ἐπιβουλόσ ἐστὶ τοῖς καλοῖς καὶ τοῖς ἀγαθοῖς, ἀνδρείος ὢν καὶ ἴτης καὶ σύντου [1/8]ος, θηρευτὴς δεινός, ἀεὶ (60.7p)τινας πλέκων μηχανάς, καὶ φρονήσεως ἐπιθυμητὴς καὶ πόριμος, φιλοσοφῶν διὰ παντὸς τοῦ βίου, δεινὸς γό(60.8p)ρης καὶ φαρμακεύς καὶ σοφιστὴς· καὶ οὔτε ὡς [203e] ἀθάνατος πέφυκεν οὔτε ὡς θνητός, ἀλλὰ τοτὲ μὲν τῆς αὐτῆς ἡμέρ(60.9p)ας θάλλει τε καὶ ζῆ, ὅταν εὐπορήσῃ, τοτὲ [2/8] δὲ ἀποθνήσκει, πάλιν δὲ ἀναβιώσκειται διὰ τὴν τοῦ πατρὸς φύσιν, τ(61.0p)ὸ δὲ ποριζόμενον ἀεὶ ὑπεκρεῖ· ὥστε οὔτε ἀπορεῖ Ἔρως ποτὲ οὔτε πλουτεῖ, σοφίας τε αὐτὸν καὶ ἀμαθίας ἐν μέσῳ ἐ(61.1p)στίν. [204a] ἔχει γὰρ ὧδε. θεῶν οὐδεὶς φιλοσοφεῖ οὐδ' ἐπιθυμεῖ σοφὸς γενέσθαι· ἐστὶ γὰρ· οὐδ' εἴ τις ἄλλος σοφ[3/8]ό(61.2p)ς, οὐ φιλοσοφεῖ· οὐδ' αὐτὸν οἱ ἀμαθεῖς φιλοσοφοῦσιν οὐδ' ἐπιθυμοῦσι σοφοὶ γενέσθαι· αὐτὸ γὰρ τοῦτό ἐστὶ χα(61.3p)λεπὸν ἀμαθία, τὸ μὴ ὄντα καλὸν κάγαθὸν μηδὲ φρόνιμον δοκεῖν αὐτῷ εἶναι ἰκανόν· οὐκ οὖν ἐπιθυμεῖ ὁ μὴ οἰ(61.4p)όμενος ἐνδεὴς εἶναι οὔ ἂν μὴ οἴηται ἐπιδεισθαι. Τίνες οὖν, ἔφ[4/8]ην ἐγώ, ὧ Διοτίμα, οἱ φιλοσοφῶντες, εἰ μήτε ο(61.5p)ἰ σοφοὶ μήτε οἱ ἀμαθεῖς; [204b] Δῆλον δὲ, ἔφη, τοῦτό γε ἤδη καὶ παιδί, ὅτι οἱ μεταξὺ τούτων ἀμφοτέρων, ὢν αὐτὸν καὶ ὁ Ἔρ(61.6p)ως. ἐστὶ γὰρ δὴ τῶν καλλίστων ἡ σοφία, Ἔρως δ' ἐστὶν ἔρως περὶ τὸ καλόν, ὥστε ἀναγκαῖον Ἔρωτα φιλόσοφον εἶ(61.7p)ναι, φιλόσοφον δὲ ὄν[5/8]τα μεταξὺ εἶναι σοφοῦ καὶ ἀμαθοῦς.

αίτια δὲ αὐτῶ καὶ τούτων ἡ γένεσις· πατὴρ μὲν γὰρ **Phi** (61.8p) σοφοῦ ἐστὶ καὶ εὐπόρου, μητὴρ δὲ οὐ σοφῆς καὶ ἀπόρου· ἡ μὲν οὖν φύσις τοῦ δαίμονος, ὧ φίλε Σώκρατες, αὕτη· (61.9p) ὃν δὲ σὺ φήθης Ἔρωτα [204c] εἶναι, θαυμαστὸν οὐδὲν ἔπαθες· φήθης δέ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ τεκμαίρ $\frac{6}{8}$ ομένη ἐξ ὧν σὺ λέγεις, (62.0p) τὸ ἐρώμενον Ἔρωτα εἶναι, οὐ τὸ ἐρῶν· διὰ ταῦτά σοι οἶμαι πάγκαλος ἐφαίνετο ὁ Ἔρωσ· καὶ γὰρ ἔστι τὸ ἐραστὸν (62.1p) τὸ τῶ ὄντι καλὸν καὶ ἀβρὸν καὶ τέλειον καὶ μακαριστόν· τὸ δὲ γε ἐρῶν ἄλλην ἰδέαν τοιαύτην ἔχον, οἷαν ἐγὼ δ(62.2p) ἰήλθον.

XXIV. Καὶ ἐγὼ εἶπον· Εἶεν δὴ, ὧ ξένη· καλῶς γ $\frac{7}{8}$ ἄρ λέγεις· τοιοῦτος ὧν ὁ Ἔρωσ τίνα χρεῖαν ἔχει τοῖς ἀνθρώποις; [204d] (62.3p) Τοῦτο δὴ μετὰ ταῦτ', ἔφη, ὧ Σώκρατες, πειράσομαι σε διδάξαι· ἔστι μὲν γὰρ δὴ τοιοῦτος καὶ οὕτω γεγονώς ὁ Ἔ(62.4p)ρωσ, ἔστι δὲ τῶν καλῶν, ὡς σὺ φῆς· εἰ δὲ τις ἡμᾶς ἔροιτο· τί τῶν καλῶν ἐστὶν ὁ Ἔρωσ, ὧ Σώκρατες τε καὶ Διοτίμα; ὧδ(62.5p) **NOTE 7.2** ε δὲ σαφέστερον ἐρῶ· ὁ ἐρῶν τῶν καλῶν τί ἐρᾷ; καὶ ἐγὼ εἶπον ὅτι· Γενέσθαι αὐτῶ· Ἄλλ' ἐπιποθεῖ, ἔφη, ἡ ἀπόκρισι(62.6p)ς ἐρώτησιν τοιάνδε· τί ἔσται ἐκείνω ὧ ἂν γένηται τὰ καλὰ; Οὐ πάνυ ἔφη ἔτι ἔχειν ἐγὼ πρὸς ταύτην τὴν ἐρώτ(62.7p)ησιν προχείρως ἀποκρίνασθαι· [204e] Ἄλλ', ἔφη, ὡσπερ ἂν εἴ τις μεταβα $\frac{1}{8}$ λῶν ἀντὶ τοῦ καλοῦ τῶ ἀγαθῶ χρώμενος πυνθ(62.8p)άνοιτο· φέρε, ὧ Σώκρατες, ἔροιτο· ὁ ἐρῶν τῶν ἀγαθῶν· τί ἐρᾷ; Γενέσθαι, ἦν δ' ἐγὼ, αὐτῶ· Καὶ τί ἔσται ἐκείνω ὧ ἂν γ(62.9p)ένηται τὰγαθὰ; Τοῦτ' εὐπορώτερον, ἦν δ' ἐγὼ, ἔχω ἀποκρίνασθαι, ὅτι εὐδαιμών ἐσται· [205a] Κτήσει γὰρ, ἔφη, ἀγαθῶν (63.0p)οὶ εὐδαιμόνες εὐδαί $\frac{2}{8}$ μονες, καὶ οὐκέτι προσδεῖ ἐρέσθαι ἵνα τί δὲ βούλεται εὐδαιμών εἶναι ὁ βουλούμενο(63.1p)ς, ἀλλὰ τέλος δοκεῖ ἔχειν ἡ ἀπόκρισις· Ἀληθῆ λέγεις, εἶπον ἐγὼ· Ταύτην δὴ τὴν βούλησιν καὶ τὸν ἔρωτα τοῦτο(63.2p)ν πότερα κοινὸν οἶε εἶναι πάντων ἀνθρώπων, καὶ πάντας τὰγαθὰ βούλεσθαι αὐτοῖς ε $\frac{3}{8}$ ἵνα ἀεὶ, ἢ πῶς λέγει(63.3p)ς; Οὕτως, ἦν δ' ἐγὼ κοινὸν εἶναι πάντων· Τί δὴ οὖν, ἔφη, ὧ Σώκρατες, οὐ πάντας ἐρᾶν φαμέν, [205b] εἶπερ γε πάντες τῶν αὐ(63.4p)τῶν ἐρῶσι καὶ ἀεὶ, ἀλλὰ τινὰς φαμεν ἐρᾶν, τοὺς δ' οὐ; Θαυμάζω, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ αὐτός· Ἀλλὰ μὴ θαύμαζ', ἔφη· ἀφελό(63.5p)ντες γὰρ ἄρα τοῦ ἔρωτός τι εἶδος ὀνομάζομε $\frac{4}{8}$ ν, τὸ τοῦ ὄλου ἐπιτιθέντες ὄνομα, ἔρωτα, τὰ δὲ ἄλλα ἄλλοις κατα(63.6p)χρώμεθα ὀνόμασιν· Ὡσπερ τί; ἦν δ' ἐγὼ· Ὡσπερ τόδε, οἷσθ' ὅτι ποιήσις ἐστὶ τι πολὺ· ἡ γὰρ τοι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ε(63.7p)ἰς τὸ ὄν ἰόντι ὄτρωσιν αἰτία πᾶσά ἐστι [205c] ποιήσις, ὥστε καὶ αἰ ὑπὸ πάσαις ταῖς τέχναις ἐργασίαι ποιήσεις εἰ(63.8p)σ $\frac{5}{8}$ ἰ καὶ οἱ τούτων δημιουργοὶ πάντες ποιηταί· Ἀληθῆ λέγεις· Ἄλλ' ὅμως, ἦ δ' ἦ, οἷσθ' ὅτι οὐ καλοῦνται ποιητ(63.9p)αὶ ἀλλὰ ἄλλα ἔχουσιν ὀνόματα, ἀπὸ δὲ πάσης τῆς ποιήσεως ἐν μόνιον ἀφορισθὲν τὸ περὶ τὴν μουσικὴν καὶ τὰ (64.0p)μέτρα τῶ τοῦ ὄλου ὀνόματι προσαγορεύεται· ποιήσις γὰρ τοῦτο μὲ $\frac{6}{8}$ νον καλεῖται, καὶ οἱ ἔχοντες τοῦτο τὸ μ(64.1p)όριον τῆς ποιήσεως ποιηταί· Ἀληθῆ λέγεις, ἔφη· [205d] Οὕτω τοίνυν καὶ περὶ τὸν ἔρωτα· τὸ μὲν κεφάλαιόν ἐστι πᾶσ(64.2p)α ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐπιθυμία καὶ τοῦ εὐδαιμονεῖν, ὁ μέγιστός τε καὶ δολερὸς ἔρωσ παντί· ἀλλ' οἱ μὲν ἄλλη τρεπ(64.3p)όμενοι πολλαχῆ ἐπ' αὐτ $\frac{7}{8}$ ὄν, ἢ κατὰ χρηματισμὸν ἢ κατὰ φιλογυμναστίαν ἢ κατὰ φιλοσοφίαν, οὔτε ἐρᾶν καλοῦ(64.4p)νται οὔτ' ἐρασταί, οἱ

δὲ κατὰ ἓν τι εἶδος ἰόντες τε καὶ ἐσπουδακότες τὸ τοῦ ὄλου ὄνομα ἴσχουσιν, ἔρωτά τ(64.5p)ε καὶ ἐρᾶν καὶ ἐρασταί. Κινδυνεύεις ἀληθῆ, ἔφην ἐγώ, λέγειν. Καὶ λέγεται μὲν γέ τις, ἔφη, λό[NOTE 7.3]γος, ὡς οἱ ἂν τὸ ἡμι(64.6p)σιν [205e] ἑαυτῶν ζητῶσιν, οὔτοι ἐρώσιν· ὁ δ' ἐμὸς λόγος οὔτε ἡμίσεός φησιν εἶναι τὸν ἔρωτα οὔτε ὄλου, ἐάν μὴ τυγ(64.7p)χάνη γέ που, ὦ ἑταῖρε, ἀγαθὸν ὄν· ἐπεὶ αὐτῶν γε καὶ πόδας καὶ χεῖρας ἐθέλουσιν ἀποτέμνεσθαι οἱ ἄνθρωποι, ἐ(64.8p)ὰν αὐτοῖς δοκῇ τὰ ἑαυτῶν πονηρὰ εἶναι. οὐ γὰρ [1/8] τὸ ἑαυτῶν οἶμαι ἕκαστοι ἀσπάζονται, εἰ μὴ εἴ τις τὸ μὲν ἀγα(64.9p)θὸν οἰκεῖον καλεῖ καὶ ἑαυτοῦ, τὸ δὲ κακὸν ἀλλότριον· ὡς οὐδὲν γε ἄλλο ἐστὶν οὔ [206a] ἐρώσιν ἄνθρωποι ἢ τοῦ ἀγαθ(65.0p)οῦ. ἢ σοὶ δοκοῦσιν; Μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγε, ἦν δ' ἐγώ. Ἄρ' οὖν, ἦ δ' ἦ, οὕτως ἀπλοῦν ἐστὶ λέγειν ὅτι οἱ ἄνθρωποι τάγα(65.1p)θοῦ ἐ[2/8]ρῶσιν; Naί, ἔφην. Τί δέ; οὐ προσθετέον, ἔφη, ὅτι καὶ εἶναι τὸ ἀγαθὸν αὐτοῖς ἐρώσιν; Προσθετέον. Ἄρ' οὖν, ἔφ(65.2p)η, καὶ οὐ μόνον εἶναι, ἀλλὰ καὶ αἰεὶ εἶναι; Καὶ τοῦτο προσθετέον. Ἔστιν ἄρα συλλήβδην, ἔφη, ὁ ἔρωσ τοῦ τὸ ἀγαθ(65.3p)ὸν αὐτῶ εἶναι αἰεὶ. Ἀληθέστατα, ἔφην ἐγώ, λέγεις.

XXV. [206b] Ὅτε δὴ τούτου ὁ ἔρωσ ἐ[3/8]στὶν αἰεὶ, ἦ δ' ἦ, τῶν τίνα τρόπον διωκόν(65.4p)των αὐτὸ καὶ ἐν τίνι πράξει ἢ σπουδῇ καὶ ἢ ξύντασις ἔρωσ ἂν καλοῖτο; τί τοῦτο τυγχάνει ὄν τὸ ἔργον; ἔχεις (65.5p)εἰπεῖν; Οὐ μὲντ' ἂν σέ, ἔφην ἐγώ, ὦ Διοσίμα, ἐθαύμαζον ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἐφοίτων παρὰ σέ αὐτὰ ταῦτα μαθησόμενο(65.6p)ς. Ἄλλ' ἐγώ σοι, ἔφη, ἐρώ. ἔστι [4/8] γὰρ τοῦτο τόκος ἐν καλῶ καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὴν ψυχῆν. Μαντείας, ἦν δ' ἐγώ, (65.7p)δεῖται ὅτι ποτε λέγεις, καὶ οὐ μανθάνω. [206c] Ἄλλ' ἐγώ, ἦ δ' ἦ, σαφέστερον ἐρώ. κυοῦσιν γάρ, ἔφη, ὦ Σώκρατες, πάντες ἄ(65.8p)νθρωποι καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὴν ψυχῆν, καὶ ἐπειδὴν ἐν τινὶ ἡλικίᾳ γένωνται, τίκει [5/8]ν ἐπιθυμῆ ἡμῶ(65.9p)ν ἢ φύσις. τίκειν δὲ ἐν μὲν αἰσχυρῶ οὐ δύναται, ἐν δὲ τῶ καλῶ. ἢ γὰρ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συνουσία τόκος ἐστὶ(66.0p)ν. ἐστὶ δὲ τοῦτο θεῖον τὸ πρᾶγμα, καὶ τοῦτο ἐν θνητῶ ὄντι τῶ ζῶν ἀθάνατον ἔνεστιν, ἢ κῆσις καὶ ἢ γέννησις. (66.1p)τὰ δὲ ἐν τῶ ἀναρμόστῳ ἀδύνατον γενέσθαι. [206d] ἀνάρμο [6/8]στον δ' ἐστὶ τὸ αἰσχυρὸν παντὶ τῶ θείῳ, τὸ δὲ καλὸν ἀρμόστ(66.2p)ον. Μοῖρα οὖν καὶ Εἰλείθυια ἢ Καλλονὴ ἐστὶ τῆ γενέσει. διὰ ταῦτα ὅταν μὲν καλῶ προσπελάζη τὸ κυοῦν, ἴλεώ(66.3p)ν τε γίγνεται καὶ εὐφραϊνόμενον διαχειῖται καὶ τίκει τε καὶ γεννᾷ· ὅταν δὲ αἰσχυρῶ, σκυθρωπὸν τε καὶ λυπ(66.4p)οῦμεν [7/8]ον συσπειρᾶται καὶ ἀποτρέπεται καὶ ἀνείλλεται καὶ οὐ γεννᾷ, ἀλλὰ ἴσχον τὸ κῆμα χαλεπῶς φέρει. (66.5p)ὄθεν δὴ τῶ κυοῦντί τε καὶ ἤδη σπαργῶντι πολλὴ ἢ πτοίησις γέγονε [206e] περὶ τὸ καλὸν διὰ τὸ μεγάλης ὠδίνος ἀπο(66.6p)λύειν τὸν ἔχοντα. ἔστιν γάρ, ὦ Σώκρατες, ἔφη, οὐ τοῦ καλοῦ ὁ ἔρωσ, ὡς σὺ οἶ[NOTE 8.0]ει. Ἄλλὰ τί μήν; Τῆς γεννήσεως καὶ το(66.7p)ῦ τόκου ἐν τῶ καλῶ. Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ. Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. τί δὴ οὖν τῆς γεννήσεως; ὅτι αἰγιγενές ἐστὶ καὶ ἀθάνατον ὦ(66.8p)ς θνητῶ ἢ γέννησις. ἀθανασίας [207a] δὲ ἀναγκαῖον ἐπιθυμῆν μετὰ ἀγαθοῦ ἐκ τῶν ὠμολογημένων, εἴπερ τοῦ τάγα(66.9p)θὸν ἑαυτῶ εἶναι αἰεὶ ἔρωσ ἐστ[1/8]ίν. ἀναγκαῖον δὲ ἐκ τούτου τοῦ λόγου καὶ τῆς ἀθανασίας τὸν ἔρωτα εἶναι.

XXVI. Ταῦτ(67.0p)ά τε οὖν πάντα ἐδίδασκέ με, ὅποτε περὶ τῶν ἐρωτικῶν λόγους

ποιοῖτο, καί ποτε ἤρετο Τί οἶει, ὦ Σώκρατες, αἱ(67.1p)τιον εἶναι τούτου τοῦ ἔρωτος καί τῆς ἐπιθυμίας; ἢ οὐκ αἰσθάνει ὡς δεινῶς διατίθεται πάντ[2/8]α τὰ θηρία ἐπε(67.2p)ἰδάν γενῶν ἐπιθυμῆση, καί τὰ πεζᾶ καί τὰ πτηνά, νοσοῦντά τε [207b] πάντα καί ἐρωτικῶς διατιθέμενα, πρῶτον μέ(67.3p)ν περὶ τὸ ξυμμιγῆναι ἀλλήλοις, ἔπειτα περὶ τὴν τροφήν τοῦ γενομένου, καί ἔτοιμά ἐστιν ὑπὲρ τούτων καί δ(67.4p)ιαμάχεσθαι τὰ ἀσθενέστατα τοῖς ἰσχυροτάτοις κ[3/8]αὶ ὑπεραποθνήσκειν, καί αὐτὰ τῷ λιμῷ παρατεινόμενα (67.5p)ὥστ' ἐκεῖνα ἐκτρέφειν, καί ἄλλο πᾶν ποιοῦντα; τοὺς μὲν γὰρ ἀνθρώπους, ἔφη, οἷοιτ' ἂν τις ἐκ λογισμοῦ ταῦτ(67.6p)α ποιεῖν· τὰ δὲ θηρία τίς αἰτία οὕτως ἐρωτικῶς [207c] διατίθεται; ἔχεις λέγειν; καί ἐγὼ αὖ ἔλεγον ὅτι οὐκ εἶδε(67.7p)ῖν· ἢ δ' εἰ[4/8]πεν, Διανοεῖ οὖν δεινός ποτε γενήσεσθαι τὰ ἐρωτικά, ἐὰν ταῦτα μὴ ἐννοῆς; Ἀλλὰ διὰ ταῦτά τοι, ὦ Δι(67.8p)οτίμα, ὅπερ νῦν δὴ εἶπον, παρὰ σέ ἤκω, γνοὺς ὅτι διδασκάλων δέομαι. ἀλλὰ μοι λέγε καί τούτων τὴν αἰτίαν κα(67.9p)ὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ τὰ ἐρωτικά. Εἰ τοίνυν, ἔφη, πιστεύεις ἐκείνου εἶναι φ[5/8]ύσει τὸν ἔρωτα, οὐ πολλάκις ὤμολ(68.0p)ογήκαμεν, μὴ θαύμαζε. ἐνταῦθα γὰρ [207d] τὸν αὐτὸν ἐκείνῳ λόγον ἢ θνητὴ φύσις ζητεῖ κατὰ τὸ δυνατόν αἰεὶ τε εἶν(68.1p)αι καὶ ἀθάνατος. δύναται δὲ ταύτη μόνον τῇ γενέσει, ὅτι αἰεὶ καταλείπει ἕτερον νέον ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ, ἐπε(68.2p)ῖ καὶ ἐν ᾧ ἐν ἑκάστῳ τῶν ζώων ζ[6/8]ῆν καλεῖται καὶ εἶναι τὸ αὐτό· οἶον ἐκ παιδαρίου ὁ αὐτὸς λέγεται ἕως ἂν πρ(68.3p)εσβύτης γένηται· οὗτος μέντοι οὐδέποτε τὰ αὐτὰ ἔχων ἐν αὐτῷ ὅμως ὁ αὐτὸς καλεῖται, ἀλλὰ νέος αἰεὶ γιγνόμε(68.4p)ενος, τὰ δὲ ἀπολλύς, καὶ κατὰ τὰς τρίχας καὶ σάρκα καὶ ὀστέα καὶ [207e] αἷμα καὶ ξύμπαν τὸ σῶμα. καὶ μὴ ὅτ[7/8]ι κατὰ τὸ σ(68.5p)ῶμα, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν οἱ τρόποι, τὰ ἦθη, δόξαι, ἐπιθυμίαι, ἡδοναί, λῦπαι, φόβοι τούτων ἕκαστα οὐδέποτε(68.6p)ε τὰ αὐτὰ πάρεστιν ἐκάστω, ἀλλὰ τὰ μὲν γίνονται, τὰ δὲ ἀπόλλυται. πολὺ δὲ τούτων ἀτοπώτερον ἔτι, ὅτι καὶ α(68.7p)ἰ ἐπιστήμαι [208a] μὴ ὅτι αἰ μὲν γίνονται, αἰ δὲ ἀπόλλυνται **NOTE 8.1** ἢ μῖν, καὶ οὐδέποτε οἱ αὐτοὶ ἐσμεν οὐδὲ κατὰ τὰς ἐπι(68.8p)στήμας, ἀλλὰ καὶ μία ἐκάστη τῶν ἐπιστημῶν ταῦτὸν πάσχει. ὁ γὰρ καλεῖται μελετᾶν, ὡς ἐξιούσης ἐστὶ τῆς ἐπ(68.9p)ιστήμης· λήθη γὰρ ἐπιστήμης ἕξοδος, μελέτη δὲ πάλιν καινὴν ἐμποιοῦσα ἀντὶ τῆς ἀπιούσης μνήμην σώζει (69.0p)τὴν ἐπιστῆ[1/8]μην, ὥστε τὴν αὐτὴν δοκεῖν εἶναι. τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πᾶν τὸ θνητὸν σώζεται, οὐ τὸ παντάπασιν τὸ (69.1p)αὐτὸ αἰεὶ εἶναι ὥσπερ τὸ [208b] θεῖον, ἀλλὰ τῷ τὸ ἀπὸν καὶ παλαιούμενον ἕτερον νέον ἐγκαταλείπειν οἶον αὐτὸ (69.2p)ῆν. ταύτη τῇ μηχανῇ, ὦ Σώκρατες, ἔφη, θνητὸν ἀθανασίας μετέχει, καὶ σῶμα καὶ [2/8]τᾶλλα πάντα· ἀθάνατον δὲ ἄλλη. μ(69.3p)ῆ οὖν θαύμαζε εἰ τὸ αὐτοῦ ἀποβλάστημα φύσει πᾶν τιμᾶ· ἀθανασίας γὰρ χάριν παντὶ αὕτη ἢ σπουδὴ καὶ ὁ ἔρω(69.4p)ς ἔπεται.

XXVII. Καὶ ἐγὼ ἀκούσας τὸν λόγον ἐθαύμασά τε καὶ εἶπον Εἶεν, ἦν δ' ἐγὼ, ὦ σοφωτάτη Διοτίμα, ταῦτα ὡς ἀληθ(69.5p)ῶς οὕτως ἔχει; [208c] καὶ ἦ, ὥσπερ οἱ τέλε[3/8]οι σοφισταί, Εὐ ἴσθι, ἔφη, ὦ Σώκρατες· ἐπεὶ γε καὶ τῶν ἀνθρώπων εἰ ἐθέλεις (69.6p)εἰς τὴν φιλοτιμίαν βλέπει, θαυμάζοις ἂν τῆς ἀλογίας πέρι, ἃ ἐγὼ εἶρηκα εἰ μὴ ἐννοεῖς, ἐνθυμηθεῖς ὡς δειν(69.7p)ῶς διάκεινται ἔρωτι τοῦ ὀνομαστοῦ γενέσθαι καὶ “κλέος ἐς

τὸν αἰεὶ χρόνον ἀθάνατον καταθέσθα $\frac{4}{8}$ ι ,, καὶ ὑπέ(69.8p)ρ τούτου κινδύνους τε κινδυνεύειν ἔτοιμοί εἰσι πάντας ἔτι μᾶλλον ἢ ὑπὲρ τῶν [208d] παίδων, καὶ χρήματα ἀναλί(69.9p)σκεῖν καὶ πόνους πονεῖν οὐστινασοῦν καὶ ὑπεραποθνήσκειν. ἐπεὶ οἶει σύ, ἔφη, Ἄλκηστιν ὑπὲρ Ἄδμήτου ἀπ(70.0p)οθανεῖν ἄν, ἢ Ἀχιλλέα Πατρόκλω ἐπαποθανεῖν, ἢ προαποθ $\frac{5}{8}$ α νεῖν τὸν ὑμέτερον Κόδρον ὑπὲρ τῆς βασιλείας τῶ(70.1p)ν παίδων, μὴ οἰομένους ἀθάνατον μνήμην ἀρετῆς πέρι ἑαυτῶν ἔσεσθαι, ἦν νῦν ἡμεῖς ἔχομεν; πολλοῦ γε δεῖ, ἔ(70.2p)φη, ἀλλ' οἶμαι ὑπὲρ ἀρετῆς ἀθανάτου καὶ τοιαύτης δόξης εὐκλεοῦς πάντες πάντα ποιοῦσιν, ὅσῳ ἂν ἀμείνου(70.3p)ς [208e] ᾧσι, τοσοῦτ $\frac{6}{8}$ ω μᾶλλον· τοῦ γὰρ ἀθανάτου ἐρῶσιν. οἱ μὲν οὖν ἐγκύμονες, ἔφη, κατὰ τὰ σώματα ὄντες πρὸς τὰς γυ(70.4p)ναϊκὰς μᾶλλον τρέπονται καὶ ταύτη ἐρωτικοί εἰσιν, διὰ παιδογονίας ἀθανασίαν καὶ μνήμην καὶ εὐδαιμο(70.5p)νίαν, ὡς οἴονται, αὐτοῖς εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον πάντα ποριζόμενοι· οἱ δὲ κατὰ $\frac{7}{8}$ τ τὴν [209a] ψυχὴν—εἰσὶ γὰρ οὖν, ἔφη, ο(70.6p)ῖ ἐν ταῖς ψυχαῖς κυοῦσιν ἔτι μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς σώμασιν, ἃ ψυχῇ προσήκει καὶ κυῆσαι καὶ τεκεῖν· τί οὖν προσή(70.7p)κει; φρόνησίν τε καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν· ᾧ δὴ εἰσὶ καὶ οἱ ποιηταὶ πάντες γεννήτορες καὶ τῶν δημιουργῶν ὄ(70.8p)σοι λέγονται εὐρετικοί εἶναι· πολ **NOTE 8.2** ν δὲ μεγίστη, ἔφη, καὶ καλλίστη τῆς φρονήσεως ἢ περὶ τὰ τῶν πόλεων τε κα(70.9p)ὶ οἰκήσεων διακόσμησις, ἢ δὴ ὄνομά ἐστι σωφροσύνη τε καὶ δικαιοσύνη· τούτων δ' αὖ ὅταν τις ἐκ [209b] νέου ἐγκύ(71.0p)μων ἢ τὴν ψυχὴν θεῖος ᾧν, καὶ ἠκούσης τῆς ἡλικίας, τίκτειν τε καὶ γεννᾷν ἤδη ἐπιθυμῇ, ζητεῖ δὴ οἶμα $\frac{1}{8}$ ι καὶ οὔ(71.1p)τος περιῶν τὸ καλὸν ἐν ᾧ ἂν γεννησείεν· ἐν τῷ γὰρ αἰσχυρῷ οὐδέποτε γεννήσει. τὰ τε οὖν σώματα τὰ καλὰ μᾶλ(71.2p)λον ἢ τὰ αἰσχυρὰ ἀσπάζεται ἅτε κυῶν, καὶ ἂν ἐντύχη ψυχῇ καλῇ καὶ γενναίᾳ καὶ εὐφυεῖ, πάνυ δὴ ἀσπάζεται τὸ ξ(71.3p)υναμφοτέρον, καὶ πρὸς τοῦτον τὸν ἄνθρωπον εὐθύς εὐπορ $\frac{2}{8}$ ϵ ἰ λόγων περὶ ἀρετῆς καὶ περὶ οἷον χρή εἶναι [209c] τὸ(71.4p)ν ἄνδρα τὸν ἀγαθὸν καὶ ἃ ἐπιτη **5 SEVENTHS** δ εῦν, καὶ ἐπιχειρεῖ παιδεύειν. ἀπτόμενος γὰρ οἶμαι τοῦ καλοῦ καὶ ὀμιλῶ(71.5p)ν αὐτῷ, ἃ πάλαι ἐκύει, τίκτει καὶ γεννᾷ, καὶ παρῶν καὶ ἀπῶν μεμνημένος, καὶ τὸ γεννηθὲν συνεκτρέφει κοιν(71.6p)ῇ μετ' ἐκείνου, $\frac{3}{8}$ ω στε πολὺ μείζω κοινωνίαν τῆς τῶν παίδων πρὸς ἀλλήλους οἱ τοιοῦτοι ἴσχοισι καὶ φιλίαν (71.7p)βεβαιοτέραν, ἅτε καλλιόνων καὶ ἀθανατωτέρων παίδων κεκοινωνηκότες. καὶ πᾶς ἂν δέξαιτο ἑαυτῷ τοιοῦ(71.8p)τους παῖδας μᾶλλον γεγονέναι ἢ τοὺς [209d] ἀνθρωπίνους, καὶ εἰς Ὅμηρον ἀποβλέψας κ $\frac{4}{8}$ α ὶ Ἡσίοδον καὶ τοὺς ἄλλου(71.9p)ς ποιητὰς τοὺς ἀγαθοὺς ζηλῶν, οἷα ἔκγονα ἑαυτῶν καταλείπουσιν, ἃ ἐκείνοις ἀθάνατον κλέος καὶ μνήμην (72.0p)παρέχεται αὐτὰ τοιαῦτα ὄντα· εἰ δὲ βούλει, ἔφη, οἶους Λυκοῦργος παῖδας κατελίπετο ἐν Λακεδαίμονι σωτῆ(72.1p)ρας τῆς Λακεδαίμονος καὶ ὡς ἔπος εἰ $\frac{5}{8}$ π εῖν τῆς Ἑλλάδος. τίμιος δὲ παρ' ὑμῖν καὶ Σόλων διὰ τὴν τῶν νόμων γέ(72.2p)νησιν, καὶ ἄλλοι [209e] ἄλλοθι πολλαχοῦ ἄνδρες, καὶ ἐν Ἑλλησι καὶ ἐν βαρβάρους, πολλὰ καὶ καλὰ ἀποφηνάμενοι ἔ(72.3p)ργα, γεννήσαντες παντοῖαν ἀρετὴν· ᾧν καὶ ἱερὰ πολλὰ ἤδη γέγονε διὰ τοὺς τοιοῦτους παῖδας, διὰ δὲ το $\frac{6}{8}$ ν ς ἀ(72.4p)νθρωπίνους οὐδενός πω.

XXVIII. Ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἐρωτικά ἴσως, ᾧ Σώκρατες, κἂν σὺ [210a] μνηθεῖς· τὰ δὲ τέλεα καὶ ἐποπτικ(72.5p)ά, ᾧ ἕνεκα καὶ ταῦτα ἔστιν, ἕάν τις ὀρθῶς μετή, οὐκ οἶδ' εἰ

οἷός τ' ἂν εἴησ. ἐρώ μὲν οὖν, ἔφη, ἐγὼ καὶ προθυμί(72.6p)ας οὐδὲν ἀπολείψω· πειρῶ δὲ ἔπεσθαι, ἂν οἷός τε ἦσ. δεῖ γάρ, ἔφ[7/8]η, τὸν ὀρθῶς ἰόντα ἐπὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἄρχεσθ(72.7p)ι μὲν νέον ὄντα ἰέναι ἐπὶ τὰ καλὰ σώματα, καὶ πρῶτον μὲν, ἐὰν ὀρθῶς ἠγῆται ὁ ἠγούμενος, ἐνὸς αὐτὸν σώματο(72.8p)ς ἐρᾶν καὶ ἐνταῦθα γεννᾶν λόγους καλοῦς, ἔπειτα δὲ αὐτὸν κατανοῆσαι ὅτι τὸ κάλλος [210b] τὸ ἐπὶ ὄταρουν σώματι (72.9p)τῶ ἐπὶ ἐτέρω σώμα[NOTE 8.3]τι ἀδελφόν ἐστὶ, καὶ εἰ δεῖ διώκειν τὸ ἐπ' εἶδει καλόν, πολλὴ ἄνοια μὴ οὐχ ἔν τε καὶ ταύτ(73.0p)ὸν ἠγεῖσθαι τὸ ἐπὶ πᾶσιν τοῖς σώμασι κάλλος· τοῦτο δ' ἐννοήσαντα καταστῆναι πάντων τῶν καλῶν σωμάτων (73.1p)ἐραστήν, ἐνὸς δὲ τὸ σφόδρα τοῦτο χαλάσαι καταφρονήσαντα καὶ σμικρὸν ἠγησάμε[1/8]νον· μετὰ δὲ ταῦτα τὸ ἐν τ(73.2p)αῖς ψυχαῖς κάλλος τιμιώτερον ἠγήσασθαι τοῦ ἐν τῶ σώματι, ὥστε καὶ ἐὰν ἐπικῆς ὦν τὴν ψυχὴν τις κᾶν σμι(73.3p)κρὸν ἄνθος [210c] ἔχη, ἐξαρκεῖν αὐτῶ καὶ ἐρᾶν καὶ κήδεσθαι καὶ τίκτειν λόγους τοιούτους καὶ ζητεῖν, οἵτινες (73.4p)ποιήσουσι βελτίους τοὺς νέους, ἵνα ἀνα[2/8]γκασθῆ αὐθεάσασθαι τὸ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασι καὶ τοῖς νόμοις κα(73.5p)λλὸν καὶ τοῦτ' ἰδεῖν ὅτι πᾶν αὐτὸ αὐτῶ ξυγγενές ἐστίν, ἵνα τὸ περὶ τὸ σῶμα καλὸν σμικρὸν τι ἠγήσῃται εἶν(73.6p)αι. μετὰ δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐπὶ τὰς ἐπιστήμας ἀγαγεῖν, ἵνα ἴδῃ αὐ ἐπιστημῶν κάλλος, καὶ βλέπων πρὸς [210d] πο[3/8]λὺ (73.7p)ῆδη τὸ καλὸν μηκέτι τῶ παρ' ἐνί, ὥσπερ οἰκίτης, ἀγαπῶν παιδαρίου κάλλος ἢ ἀνθρώπου τινός ἢ ἐπιτηδεύμα(73.8p)τος ἐνός, δουλεύων φαῦλος ἢ καὶ σμικρολόγος, ἀλλ' ἐπὶ τὸ πολὺ πέλαγος τετραμμένος τοῦ καλοῦ καὶ θεωρῶν (73.9p)πολλοὺς καὶ καλοὺς λόγους καὶ μεγαλοπρεπεῖς τίκτηι καὶ δια[4/8]νοήματα ἐν φιλοσοφίᾳ ἀφθόνω, ἕως ἂν ἐνταῦ(74.0p)θα ῥωσθεῖς καὶ ἀυξηθεῖς κατἰδῇ τινὰ ἐπιστήμην μίαν τοιαύτην, ἣ ἐστὶ καλοῦ [210e] τοιοῦδε. πειρῶ δέ μοι, ἔφη, τὸν (74.1p)νοῦν προσέχειν ὡς οἷόν τε μάλιστα.

XXIX. "Ὅς γὰρ ἂν μέχρι ἐνταῦθα πρὸς τὰ ἐρωτικά παιδαγωγῆθῃ, θεώμενος ἐφεξ(74.2p)ῆσ τε καὶ ὀρθῶς τὰ κα[5/8]λά, πρὸς τέλος ἦδη ἰῶν τῶν ἐρωτικῶν ἐξαίφνης κατόφεται τι θαυμαστὸν τὴν φύσιν καλό(74.3p)ν, τοῦτο ἐκεῖνο, ὦ Σώκρατες, οὐ δὴ ἔνεκεν καὶ οἱ ἔμπροσθεν πάντες πόνοι ἦσαν, πρῶτον μὲν [211a] ἀεὶ ὄν καὶ οὔτε γι(74.4p)γνόμενον οὔτε ἀπολλύμενον, οὔτε ἀυξανόμενον οὔτε φθίνον, ἔπειτα οὐ τῆ μὲν καλόν, τ[6/8]ῆ δ' αἰσχρόν, οὐδὲ τοτ(74.5p)ὲ μὲν, τοτὲ δὲ οὔ, οὐδὲ πρὸς μὲν τὸ καλόν, πρὸς δὲ τὸ αἰσχρόν. οὐδ' ἔνθα μὲν καλόν, ἔνθα δὲ αἰσχρόν, ὡς τισὶ μὲν (74.6p)ὄν καλόν, τισὶ δὲ αἰσχρόν· οὐδ' αὐ φαντασθήσεται αὐτῶ τὸ καλὸν οἷον πρόσωπόν τι οὐδὲ χεῖρες οὐδὲ ἄλλο οὐ(74.7p)δὲν ὦν σῶμα μετέχει, οὐδέ τις λόγος οὐδέ τ[7/8]ῆς ἐπιστήμη, οὐδέ που ὄν ἐν ἐτέρω τινι, οἷον ἐν ζῶω ἢ ἐν γῆ ἢ ἐν οὐρ(74.8p)ανῶ [211b] ἢ ἐν τῶ ἄλλω, ἀλλ' αὐτὸ καθ' αὐτὸ μεθ' αὐτοῦ μονοειδὲς ἀεὶ ὄν, τὰ δὲ ἄλλα πάντα καλὰ ἐκείνου μετέχοντα (74.9p)τρόπον τινὰ τοιοῦτον, οἷον γιγνομένων τε τῶν ἄλλων καὶ ἀπολλυμένων μηδὲν ἐκεῖνο μήτε τι πλεόν μήτε ἔ(75.0p)[NOTE 9.0]λαττον γίνεσθαι μηδὲ πάσχειν μηδὲν, ὅταν δὴ τις ἀπὸ τῶνδε διὰ τὸ ὀρθῶς παιδευαστεῖν ἐπανιῶν ἐκεῖνο τ(75.1p)ὸ καλὸν ἄρχηται καθορᾶν, σχεδὸν ἂν τι ἄπτοίτο τοῦ τέλους. τοῦτο γὰρ δὴ ἐστὶ τὸ ὀρθῶς ἐπὶ [211c] τὰ ἐρωτικά ἰέναι (75.2p)ἢ ὑπ' ἄλλου ἄγεσθαι, ἀρχόμενον

ἀπὸ τῶνδε τῶν καλῶν ἐκείνου ἐν $\frac{1}{8}$ ἕκα τοῦ καλοῦ ἀεὶ ἐπανιέναι, ὥσπερ ἐπανα(75.3p)βαθμοῖς χρώμενον, ἀπὸ ἐνὸς ἐπὶ δύο καὶ ἀπὸ δυοῖν ἐπὶ πάντα τὰ καλὰ σώματα, καὶ ἀπὸ τῶν καλῶν σωμάτων ἐπὶ τ(75.4p)ὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ ἀπὸ τῶν καλῶν ἐπιτηδευμάτων ἐπὶ τὰ καλὰ μαθήματα, καὶ ἀπὸ τῶν μαθημάτων ἐπ' ἐ(75.5p)κείνο τὸ μάθημα τελε $\frac{2}{8}$ υτῆσι, ὃ ἐστὶν οὐκ ἄλλον ἢ αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ καλοῦ μάθημα, καὶ γινῶ αὐτὸ τελευτῶν ὃ ἔσ(75.6p)τι [211d] καλόν. ἐνταῦθα τοῦ βίου, ὦ φίλε Σώκρατες, ἔφη ἡ Μαντινικὴ ξένη, εἶπερ που ἄλλοθι, βιωτὸν ἀνθρώπων, θεωμέ(75.7p)νω αὐτὸ τὸ καλόν. ὃ ἐάν ποτε ἴδῃς, οὐ κατὰ χρυσίον τε καὶ ἐσθῆτα καὶ τοὺς καλοὺς παῖδάς $\frac{3}{8}$ τε καὶ νεανίσκους δ(75.8p)όξει σοι εἶναι, οὓς νῦν ὀρών ἐκπέπληξαι καὶ ἔτοιμος εἶ καὶ σὺ καὶ ἄλλοι πολλοί, ὀρώντες τὰ παιδικὰ καὶ ξ(75.9p)υνόντες ἀεὶ αὐτοῖς, εἴ πως οἶόν τ' ἦν, μήτ' ἐσθῆιν μήτε πίνειν, ἀλλὰ θεᾶσθαι μόνον καὶ συνεῖναι. τί δῆτα, ἔ(76.0p)φη, οἰόμεθα, εἴ τω γένοιτο [211e] αὐτὸ τὸ καλὸν ἰδε $\frac{4}{8}$ ῖν εἰλικρινές, καθαρὸν, ἄμικτον, ἀλλὰ μὴ ἀνάπλεων σαρκῶν τε ἀ(76.1p)νθρωπίνων καὶ χρωμάτων καὶ ἄλλης πολλῆς φλυαρίας θνητῆς, ἀλλ' αὐτὸ τὸ θεῖον καλὸν δύναιτο μονοειδές (76.2p)κατιδεῖν; ἄρ' οἶει, ἔφη, φαῦλον βίον [212a] γίγνεσθαι ἐκεῖσε βλέποντος ἀνθρώπου καὶ ἐκείνο ᾧ δεῖ θεωμένου κα(76.3p)ὶ ξ $\frac{5}{8}$ υνόντος αὐτῶ; ἢ οὐκ ἐνθυμῆ, ἔφη, ὅτι ἐνταῦθα αὐτῶ μοναχοῦ γενήσεται, ὀρώντι ᾧ ὄρατὸν τὸ καλόν, τίκτειν ο(76.4p)ὐκ εἶδωλα ἀρετῆς, ἅτε οὐκ εἰδῶλου ἐφαπτομένω, ἀλλὰ ἀληθῆ, ἅτε τοῦ ἀληθοῦς ἐφαπτομένω· τεκόντι δὲ ἀρετῆ(76.5p)ν ἀληθῆ καὶ θρεψαμένω ὑπάρχει θεοφιλῆ γενέσθαι, καὶ εἰπέρ τω ἄλ $\frac{6}{8}$ λω ἀνθρώπων ἀθανάτω καὶ ἐκείνω; [212b] — Ταῦτα δ(76.6p)ῆ, ὦ Φαῖδρέ τε καὶ οἱ ἄλλοι, ἔφη μὲν Διοτίμα, πέπεισμαι δ' ἐγώ· πεπεισμένος δὲ πειρῶμαι καὶ τοὺς ἄλλους πε(76.7p)ῖθειν ὅτι τούτου τοῦ κτήματος τῆ ἀνθρωπεία φύσει συνεργὸν ἀμείνω Ἔρωτος οὐκ ἂν τις ῥαδίως λάβοι. διὸ δ(76.8p)ῆ ἔγωγέ φημι χρῆναι πάν $\frac{7}{8}$ τα ἄνδρα τὸν Ἔρωτα τιμᾶν, καὶ αὐτὸς τιμῶ τὰ ἐρωτικά καὶ διαφερόντως ἀσκῶ, καὶ το(76.9p)ῖς ἄλλοις παρακελεύομαι, καὶ νῦν τε καὶ ἀεὶ ἐγκωμιάζω τὴν δύναμιν καὶ ἀνδρείαν τοῦ Ἔρωτος καθ' ὅσον οἰ(77.0p)ός τ' εἰμί. τοῦτον [212c] οὖν τὸν λόγον, ὦ Φαῖδρε, εἰ μὲν βούλει, ὡς ἐγκώμιον εἰς Ἔρωτα νόμισον εἰ **NOTE 9.1** ἱρησθαι, εἰ δέ, ὅτι (77.1p)καὶ ὅπη χαίρεις ὀνομάζων, τοῦτο ὀνόμαζε.

XXX. Εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ Σωκράτους τοὺς μὲν ἐπαινεῖν, τὸν δὲ Ἄρισ(77.2p)τοφάνη λέγειν τι ἐπιχειρεῖν, ὅτι ἐμνήσθη αὐτοῦ λέγων ὁ Σωκράτης περὶ τοῦ λόγου· καὶ ἐξαίφνης τὴν αὔλε(77.3p)ιον θύραν κρουομένην πολὺν ψόφον παρασχεῖν $\frac{1}{8}$ ὡς κωμαστῶν, καὶ αὐλητρίδος φωνὴν ἀκούειν. τὸν οὖν Ἀγάθων(77.4p)α, Παῖδες, φάναι, [212d] οὐ σκέψεσθε; καὶ ἐάν μὲν τις τῶν ἐπιτηδείων ἦ, καλεῖτε· εἰ δὲ μή, λέγετε ὅτι οὐ πίνομεν ἀλλ' (77.5p)ἀναπαυόμεθα ἤδη. καὶ οὐ πολὺ ὕστερον Ἀλκιβιάδου τὴν φωνὴν ἀκούειν ἐν τῇ αὐλῇ σφόδρα μεθύοντος καὶ μέγ(77.6p)α βο $\frac{2}{8}$ ῶντος, ἐρωτῶντος ὅπου Ἀγάθων καὶ κελεύοντος ἄγειν παρ' Ἀγάθωνα. ἄγειν οὖν αὐτὸν παρὰ σφᾶς τὴν τε α(77.7p)ὐλητρίδα ὑπολαβοῦσαν καὶ ἄλλους τινὰς τῶν ἀκολούθων, καὶ ἐπιστῆναι ἐπὶ τὰς θύρας [212e] ἐστεφανωμένον αὐτ(77.8p)ὸν κιττοῦ τέ τινα στεφάνω δασεῖ καὶ ἴων, καὶ ταινίας ἔχοντα ἐπὶ τῆς $\frac{3}{8}$ κεφαλῆς πάνυ πολλὰς, καὶ εἶπεῖν· Ἄνδ(77.9p)ρες, χαίρετε· μεθύοντα ἄνδρα πάνυ σφόδρα δέξεσθε συμπότην, ἢ ἀπίωμεν ἀναδήσαντες μόνον Ἀγάθωνα, ἐφ' ᾧ σ(78.0p)περ

ἤλθομεν; ἐγὼ γάρ τοι, φάναι, χθές μὲν οὐχ οἶός τ' ἐγενόμην ἀφικέσθαι, νῦν δὲ ἤκω ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχων τὰς (78.1p)ταινίας, ἵνα ἀπὸ τῆς ἐμῆς κ[4/8]εφαλῆς τὴν τοῦ σοφωτάτου καὶ καλλίστου κεφαλὴν ἀνειπῶν οὕτως ἀναδήσω· ἄρα (78.2p)καταγελάσασθε μου ὡς μεθύοντος; ἐγὼ δέ, κἄν ὑμεῖς [213a] γελάτε, ὅμως εὖ οἶδ' ὅτι ἀληθῆ λέγω. ἀλλὰ μοι λέγετε αὐ(78.3p)τόθεν, ἐπὶ ῥητοῖς εἰσὶν ἢ μή; συμπίεσθε ἢ οὐ; πάντας οὖν ἀναθορυβῆσαι καὶ κελεύειν εἰσὶν [5/8]αι καὶ κατακλί(78.4p)νεσθαι, καὶ τὸν Ἀγάθωνα καλεῖν αὐτόν. καὶ τὸν ἰέναι ἀγόμενον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ περιαιρούμενον ἅμα (78.5p)τὰς ταινίας ὡς ἀναδήσοντα, ἐπίπροσθε τῶν ὀφθαλμῶν ἔχοντα οὐ κατιδεῖν τὸν Σωκράτη, ἀλλὰ καθίζεσθαι πα(78.6p)ρὰ τὸν Ἀγάθωνα [213b] ἐν μέσῳ Σωκράτους τε καὶ ἐκείνο[6/8]μ· παραχωρῆσαι γὰρ τὸν Σωκράτη ὡς ἐκείνον καθίζειν. παρ(78.7p)ακαθεζόμενον δὲ αὐτόν ἀσπάζεσθαι τε τὸν Ἀγάθωνα καὶ ἀναδεῖν. εἰπεῖν οὖν τὸν Ἀγάθωνα· Ὑπολύετε, παῖδες, (78.8p)Ἀλκιβιάδην, ἵνα ἐκ τρίτων κατακέηται. Πάνυ γε, εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην· ἀλλὰ τίς ἡμῖν ὅδε τρίτος συμπότη(78.9p); καὶ ἅμ[7/8]α μεταστρεφόμενον αὐτόν ὄραν τὸν Σωκράτη, ἰδόντα δὲ ἀναπηδησαι καὶ εἰπεῖν· ὦ Ἡράκλεις, τουτὶ τί (79.0p)ῆν; Σωκράτης οὗτος; ἔλλοχῶν αὖ με ἐνταῦθα κατέκεισο, [213c] ὥσπερ εἰώθεις ἐξαίφνης ἀναφαίνεσθαι ὅπου ἐγὼ ὦμ(79.1p)ην ἦκιστά σε ἔσεσθαι. καὶ νῦν τί ἤκεις; καὶ τί αὐ ἐνταῦθα κατεκλίνης; ὡς **NOTE 9.2** οὐ παρὰ Ἀριστοφάνει οὐδὲ εἴ τις ἄλλ(79.2p)λος γελοῖος ἔστι τε καὶ βούλεται, ἀλλὰ διεμηχανήσω ὅπως παρὰ τῷ καλλίστῳ τῶν ἔνδον κατακείσει; καὶ τὸ(79.3p)ν Σωκράτη Ἀγάθων, φάναι, ὅρα εἴ μοι ἐπαμύνεις· ὡς ἐμοὶ ὁ τούτου ἔρωσ τοῦ ἀνθρώπου οὐ φαῦλον πρᾶγμα γέγονε(79.4p)ν. ἀπ' ἐκείνου γὰρ τοῦ χρόνου [1/8]μ, ἀφ' οὗ τούτου [213d] ἠράσθην, οὐκέτι ἔξεστί μοι οὔτε προσβλέψαι οὔτε διαλεχθῆ(79.5p)ναι καλῶ οὐδ' ἐνί, ἢ οὔτοσι ζηλοτυπῶν με καὶ φθονῶν θαυμαστὰ ἐργάζεται καὶ λοιδορεῖται τε καὶ τῷ χεῖρε (79.6p)μόγισ ἀπέχεται. ὅρα οὖν μή τι καὶ νῦν ἐργάσεται, ἀλλὰ διάλλαξον ἡμᾶς, ἢ ἐὰν ἐπιχειρῆ βιάζεσ[2/8]θαι, ἐπάμυνε, (79.7p)ὡς ἐγὼ τὴν τούτου μανίαν τε καὶ φιλερασίαν πάνυ ὀρωδῶ. Ἄλλ' οὐκ ἔστι, φάναι τὸν Ἀλκιβιάδην, ἐμοὶ καὶ σο(79.8p)ῖ διαλλαγῆ. ἀλλὰ τούτων μὲν εἰσαῦθις σε τιμωρήσομαι· νῦν [213e] δέ μοι, Ἀγάθων, φάναι, μετάδος τῶν ταινιῶν, ἵνα ἀ(79.9p)ναδήσωμεν καὶ τὴν τούτου ταυτηνὴ τὴν θαυμαστὴν [3/8]κεφαλὴν, καὶ μή μοι μέμφηται ὅτι σὲ μὲν ἀνέδησα, αὐτόν δ(80.0p)ὲ νικῶντα ἐν λόγοις πάντας ἀνθρώπους, οὐ μόνον πρῶην ὥσπερ σύ, ἀλλ' αἰεὶ, ἔπειτα οὐκ ἀνέδησα. καὶ ἅμ' αὐτὸ(80.1p)ν λαβόντα τῶν ταινιῶν ἀναδεῖν τὸν Σωκράτη καὶ κατακλίνεσθαι.

XXXI. Ἐπειδὴ δὲ κατεκλίνη, εἰπεῖν· Εἶεν δὴ, ἄνδρ(80.2p)ες· δοκεῖ[4/8]τε γάρ μοι νῆφειν. οὐκ ἐπιτρεπτόν ὑμῖν, ἀλλὰ ποτέον· ὠμολόγηται γὰρ ταῦθ' ἡμῖν. ἄρχοντα οὖν αἰ(80.3p)ροῦμαι τῆς πόσεως, ἕως ἂν ὑμεῖς ἰκανῶς πῖητε, ἑμαυτόν. ἀλλὰ φερέτω, Ἀγάθων, εἴ τι ἔστιν ἔκπωμα μέγα. μᾶλλον (80.4p)δὲ οὐδὲν δεῖ, ἀλλὰ φέρε, παῖ, φάναι, τὸν ψυκτῆρα ἐκείνον, ἰδόντα αὐτόν [214a] πλέ[5/8]ον ἢ ὀκτώ κοτύλας χωροῦντα. τοῦτ(80.5p)ον ἐμπλησάμενον πρῶτον μὲν αὐτόν ἐκπιεῖν, ἔπειτα τῷ Σωκράτει κελεύειν ἐγγεῖν καὶ ἅμα εἰπεῖν· Πρὸς μὲν (80.6p)Σωκράτη, ὦ ἄνδρες, τὸ σόφισμά μοι οὐδέν· ὅπόσον γὰρ ἂν κελεύῃ τις, τοσοῦτον ἐκπιῶν οὐδὲν μᾶλλον μή ποτε μ(80.7p)εθυσθῆ. τὸν μὲν οὖν Σωκράτη ἐγγ[6/8]έαντος

τοῦ παιδὸς πίνειν· τὸν δ' Ἐρυξίμαχον· Πῶς οὖν, φάναι, ὦ Ἀλκιβιάδη, πο(80.8p)ιοῦμεν; [214b] οὕτως οὔτε τι λέγομεν ἐπὶ τῇ κύλικι οὔτε τι ἄδομεν, ἀλλ' ἀτεχνῶς ὥσπερ οἱ διψῶντες πίομεθα; τὸν (80.9p)οῦν Ἀλκιβιάδην εἶπεῖν· ὦ Ἐρυξίμαχε, βέλτιστε βελτίστου πατρὸς καὶ σωφρονεστάτου, χαῖρε. Κα[7/8]ὶ γὰρ σύ, φάν(81.0p)αι τὸν Ἐρυξίμαχον· ἀλλὰ τί ποιῶμεν; Ὅτι ἂν σὺ κελεύης. δεῖ γὰρ σοι πείθεσθαι· ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντὰ(81.1p)ξιὸς ἄλλων· ἐπίταττε οὖν ὅτι βούλει. Ἄκουσον δὴ, εἶπεῖν τὸν Ἐρυξίμαχον. ἡμῖν πρὶν σὲ εἰσελθεῖν ἔδοξε χρῆ(81.2p)ναί ἐπὶ δεξιὰ ἕκαστον ἐν μέρει λόγον [214c] περὶ Ἐρωτος εἰ **NOTE 9.3** πείν ὡς δύναιτο κάλλιστον, καὶ ἐγκωμιάσαι. οἱ μὲν οὔ(81.3p)ν ἄλλοι πάντες ἡμεῖς εἰρήκαμεν· σὺ δ' ἐπειδὴ οὐκ εἴρηκας καὶ ἐκπέπωκας, δίκαιος εἰ εἶπεῖν, εἰπὼν δὲ ἐπι(81.4p)τάξαι Σωκράτη ὅτι ἂν βούλη, καὶ τοῦτον τῶ ἐπὶ δεξιὰ καὶ οὕτω τοὺς ἄλλους. Ἀλλὰ, φάναι, ὦ Ἐρυξίμαχε, τὸν Ἀλκ(81.5p)ιβιάδην, κ[1/8]αλῶς μὲν λέγεις, μεθύοντα δὲ ἄνδρα παρὰ νηφόντων λόγους παραβάλλειν μὴ οὐκ ἐξ ἴσου ἦ. καὶ ἅμα, (81.6p)ὦ μακάριε, πείθει τί [214d] σε Σωκράτης ὧν ἄρτι εἶπεν; ἢ οἶσθα ὅτι τούναντίον ἐστὶ πᾶν ἢ ὃ ἔλεγεν; οὗτος γάρ, ἐάν τι(81.7p)να ἐγὼ ἐπαινέσω τούτου παρόντος ἢ θεὸν ἢ ἄνθρωπον ἄλλον ἢ τοῦτον, οὐκ ἀφέ[2/8]ξεταί μου τῶ χεῖρε. Οὐκ εὐφημῆ(81.8p)σεις; φάναι τὸν Σωκράτη. Μὰ τὸν Ποσειδῶ, εἶπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην, μηδὲν λέγε πρὸς ταῦτα, ὡς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἓνα ἄλ(81.9p)λον ἐπαινέσαιμι σοῦ παρόντος. Ἀλλ' οὕτω ποίει, φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον, εἰ βούλει· Σωκράτη ἐπαίνεσον. [214e] Πῶς (82.0p)λέγεις; εἶπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην· δ[3/8]οκεῖ χρῆναι, ὦ Ἐρυξίμαχε; ἐπιθῶμαι τῶ ἀνδρὶ καὶ τιμωρήσωμαι ὑμῶν ἐναντ(82.1p)ίον; Οὗτος, φάναι τὸν Σωκράτη, τί ἐν νῶ ἔχεις; ἐπὶ τὰ γελοιώτερα με ἐπαινέσαι; ἢ τί ποιήσεις; Τάληθῆ ἐρῶ. ἀλλ(82.2p)' ὄρα εἰ παρήης. Ἀλλὰ μέντοι, φάναι, τά γε ἀληθῆ παρήημι καὶ κελεύω λέγειν. Οὐκ ἂν φθάνοιμι, εἶπεῖν [4/8]τὸν Ἀλκι(82.3p)βιάδην. καὶ μέντοι οὕτωσὶ ποίησον. ἐάν τι μὴ ἀληθὲς λέγω, μεταξὺ ἐπιλαβοῦ, ἂν βούλη, καὶ εἶπε ὅτι τοῦτο ψε(82.4p)ύδομαι· ἐκὼν γὰρ εἶναι οὐδὲν [215a] ψεύσομαι. ἐάν μέντοι ἀναμιμνησκόμενος ἄλλο ἄλλοθεν λέγω, μηδὲν θαυμάσης· (82.5p)οὐ γὰρ τι ῥάδιον τὴν σὴν ἀτοπίαν ὥδ' ἔχοντι εὐπόρωνς κ[5/8]αὶ ἐφεξῆς καταριθμησαί.

XXXII. Σωκράτη δ' ἐγὼ ἐπαινεῖν, (82.6p)ὦ ἄνδρες, οὕτως ἐπιχειρήσω, δι' εἰκόνων. οὗτος μὲν οὖν ἴσως οἰήσεται ἐπὶ τὰ γελοιώτερα, ἔσται δ' ἡ εἰκὼν τ(82.7p)οῦ ἀληθοῦς ἔνεκα, οὐ τοῦ γελοίου. φημί γὰρ δὴ ὁμοιότατον αὐτὸν εἶναι τοῖς σειληνοῖς τούτοις τοῖς [215b] ἐν το(82.8p)ῖς ἔρμογλυφε[6/8]ῖσι καθημένοις, οὔστινας ἐργάζονται οἱ δημιουργοὶ σύριγγας ἢ αὐλοὺς ἔχοντας, οἳ διχάδ(82.9p)ε διοιχθέντες φαίνονται ἐνδοθεν ἀγάματα ἔχοντες θεῶν. καὶ φημί αὐτοῖς εἰκέναι αὐτὸν τῶ σατύρῳ τῶ Μαρσ(83.0p)ύα. ὅτι μὲν οὖν τό γε εἶδος ὁμοῖος εἶ τούτοις, ὦ Σώκρατες, οὐδ' ἂν αὐτὸς δὴ που ἀ[7/8]μφισβητήσας· ὡς δὲ καὶ τᾶλλ(83.1p)α εἰσας, μετὰ τοῦτο ἄκουε. ὑβριστῆς εἶ· ἢ οὔ; ἐάν γὰρ μὴ ὁμολογῆς, μάρτυρας παρέξομαι. ἀλλ' οὐκ ἀλύπητος; πο(83.2p)λύ γε θαυμασιώτερος ἐκείνου· [215c] ὁ μὲν γε δι' ὀργάνων ἐκήλει τοὺς ἀνθρώπους τῇ ἀπὸ τοῦ στόματος δυναμί, κα(83.3p)ὶ ἔτι νυνὶ ὅς ἂν τὰ ἐκείνου ἀλύη· ἀ γ[NOTE 10.0]ὰρ Ὀλυμπος ἠύλει, Μαρσίου λέγω, τούτου διδάξαντος· τὰ οὖν ἐκείνου ἐάν (83.4p)τε ἀγαθὸς ἀλύπητος

αὐλῆ ἕάν τε φαύλη ἀυλητρίς, μόνα κατέχεσθαι ποιεῖ καὶ δηλοῖ τοὺς τῶν θεῶν τε καὶ τελε(83.5p)τῶν δεομένους διὰ τὸ θεῖα εἶναι. σὺ δ' ἐκείνου τοσοῦτον μόνον διαφέρεις, ὅτι ἄνευ ὀργάνων ψιλοῖ $\frac{1}{8}$ ς λόγο(83.6p)ς ταύτων [215d] τοῦτο ποιεῖς. ἡμεῖς γοῦν ὅταν μὲν του ἄλλου ἀκούωμεν λέγοντος καὶ πάνυ ἀγαθοῦ ῥήτορος ἄλλου(83.7p)ς λόγους, οὐδὲν μέλει ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐδενί· ἐπειδὴν δὲ σοῦ τις ἀκούη ἢ τῶν σῶν λόγων ἄλλου λέγοντος, κἂν (83.8p)πάνυ φαῦλος ἢ ὁ λέγων, ἕάν τε γυνὴ ἀκούη ἕάν τε ἀνὴρ ἕάν τε $\frac{2}{8}$ μειράκιον, ἐκπεπληγμένοι ἐσμέν καὶ κατεχόμεθ(83.9p)α. ἐγὼ γοῦν, ὦ ἄνδρες, εἰ μὴ ἔμελλον κομιδῆ δόξειν μεθύειν, εἶπον ὁμόσας ἂν ὑμῖν οἷα δὴ πέπονθα αὐτὸς ὑπὸ τ(84.0p)ῶν τούτου λόγων καὶ πάσχω ἔτι καὶ [215e] νυνί. ὅταν γὰρ ἀκούω, πολὺ μοι μᾶλλον ἢ τῶν κορυβαντιώντων ἢ τε καρδία π(84.1p)ηδᾶ καὶ δάκρυα $\frac{3}{8}$ ἐκχεῖται ὑπὸ τῶν λόγων τῶν τούτου, ὀρῶ δὲ καὶ ἄλλους παμπόλλους τὰ αὐτὰ πάσχοντας. Περι(84.2p)κλέους δὲ ἀκούων καὶ ἄλλων ἀγαθῶν ῥητόρων εὖ μὲν ἠγούμην λέγειν, τοιοῦτον δ' οὐδὲν ἔπασχον, οὐδ' ἔτεθο(84.3p)ρὺβητό μου ἢ ψυχὴ οὐδ' ἠγανάκτει ὡς ἀνδραποδωδῶς διακειμένον· ἀλλ' ὑπὸ του $\frac{4}{8}$ τουτὶ τοῦ Μαρσίου πολλάκι(84.4p)ς δὴ [216a] οὕτω διετέθην ὥστε μοι δόξα μὴ βιωτὸν εἶναι ἔχοντι ὡς ἔχω. καὶ ταῦτα, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἔρεῖς ὡς οὐκ ἀλη(84.5p)θῆ. καὶ ἔτι γε νῦν ξύνοιδ' ἑμαυτῶ ὅτι εἰ ἐθέλοιμι παρέχειν τὰ ὦτα, οὐκ ἂν καρτερήσαιμι ἀλλὰ ταῦτ' ἂν πάσ(84.6p)χοιμι· ἀναγκάζει γάρ με ὁμολογεῖν ὅτι $\frac{5}{8}$ πολλοῦ ἐνδεῆς ὢν αὐτὸς ἔτι ἑμαυτοῦ μὲν ἀμελῶ, τὰ δ' Ἀθηναίων πράτ(84.7p)τω. βία οὖν ὥσπερ ἀπὸ τῶν Σειρήνων ἐπισχόμενος τὰ ὦτα οἴχομαι φεύγων, ἵνα μὴ αὐτοῦ καθήμενος παρὰ τούτ(84.8p)ω καταγερᾶσω. πέπονθα δὲ [216b] πρὸς τοῦτον μόνον ἀνθρώπων, ὃ οὐκ ἂν τις οἶοιτο ἐν ἐμοὶ ἐνεῖναι, τὸ αἰσχύνε $\frac{6}{8}$ σθαι (84.9p)όντινοῦν· ἐγὼ δὲ τοῦτον μόνον αἰσχύνομαι. ξύνοιδα γὰρ ἑμαυτῶ ἀντιλέγειν μὲν οὐ δυναμένω ὡς οὐ δεῖ ποι(85.0p)εῖν ἂ οὗτος κελεύει, ἐπειδὴν δὲ ἀπέλω, ἠττημένω τῆς τιμῆς τῆς ὑπὸ τῶν πολλῶν. δραπετεύω οὖν αὐτὸν καὶ φε(85.1p)ύγω, καὶ ὅταν ἴδω, αἰσχύνομαι τὰ ὠμολογημένα. [216c] καὶ πολλάκις $\frac{7}{8}$ μὲν ἠδέως ἂν ἴδοιμι αὐτὸν μὴ ὄντα ἐν ἀνθρώπο(85.2p)ς· εἰ δ' αὖ τοῦτο γένοιτο, εὖ οἶδα ὅτι πολὺ μείζον ἂν ἀχθοίμην, ὥστε οὐκ ἔχω ὅ τι χρήσωμαι τούτῳ τῶ ἀνθρώπῳ.

XXXIII. (85.3p)Καὶ ὑπὸ μὲν δὴ τῶν ἀυλημάτων καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τοιαῦτα πεπόνθασιν ὑπὸ τοῦδε τοῦ σατύρου· ἄλλα δ(85.4p) ἐμοῦ ἀκούσατε ὡ **NOTE 10.1** $\frac{1}{8}$ ὁμοίος τ' ἐστὶν οἷς ἐγὼ εἴκασα αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν ὡς θαυμασίαν ἔχει. εὖ γὰρ ἴστε ὅτ(85.5p) οὐδεὶς ὑμῶν [216d] τοῦτον γινώσκει· ἀλλὰ ἐγὼ δηλώσω, ἐπεῖπερ ἠρξάμην. ὀρᾶτε γὰρ ὅτι Σωκράτης ἐρωτικῶς διά(85.6p)κειται τῶν καλῶν καὶ ἀεὶ περὶ τούτους ἐστὶ καὶ ἐκπέπληκται, καὶ αὖ ἀγνοεῖ πάντα $\frac{1}{8}$ καὶ οὐδὲν οἶδεν. ὡς τὸ σχ(85.7p)ῆμα αὐτοῦ. τοῦτ **6 SEVENTHS** οὐ σειληνώδες; σφόδρα γε. τοῦτο γὰρ οὗτος ἔξωθεν περιβέβληται, ὥσπερ ὁ γεγλυμμένος σε(85.8p)ιληνός· ἔνδοθεν δὲ ἀνοιχθεὶς πόσης οἶεσθε γέμει, ὦ ἄνδρες συμπόται, σωφροσύνης; ἴστε ὅτι οὔτε εἰ τις καλ(85.9p)ός ἐστι μέλει αὐτῶ οὐδὲν, ἀλλὰ καταφρο $\frac{2}{8}$ νεῖ τοσοῦτον [216e] ὅσον οὐδ' ἂν εἰς οἰηθείη, οὔτ' εἰ τις πλούσιος, οὔτ' (86.0p)εἰ ἄλλην τινὰ τιμὴν ἔχων τῶν ὑπὸ πλήθους μακαριζομένων· ἠγεῖται δὲ πάντα ταῦτα τὰ κτήματα οὐδενὸς ἄξι(86.1p)α

καὶ ἡμᾶς οὐδὲν εἶναι, λέγω ὑμῖν, εἰρωνευόμενος δὲ καὶ παίζων πάντα τὸν βίον πρὸς τοὺς ἀνθρώπους δια^{3/8}τ(86.2p)ελεῖ. σπουδάσαντος δὲ αὐτοῦ καὶ ἀνοιχθέντος οὐκ οἶδα εἴ τις ἐώρακε τὰ ἐντὸς ἀγάλματα· ἀλλ' ἐγὼ ἤδη ποτ' (86.3p)εἶδον, καὶ μοι ἔδοξεν οὕτω θεῖα καὶ [217a] χρυσᾶ εἶναι καὶ πάγκαλα καὶ θαυμαστά, ὥστε ποιητέον εἶναι ἔμβραχυ (86.4p)ὅ τι κελεύει Σωκράτης. ἡγούμενος δὲ αὐτὸν ἐσπουδακέναι ἐπὶ ^{4/8}τῆ ἐμῆ ὥρᾳ ἔρμαιον ἡγησάμην εἶναι καὶ εὐτύ(86.5p)χημα ἐμὸν θαυμαστόν, ὡς ὑπάρχον μοι χαρισαμένῳ Σωκράτει πάντ' ἀκοῦσαι ὅσα περ οὗτος ἤδει· ἐφρόνουν γ(86.6p)άρ δὴ ἐπὶ τῇ ὥρᾳ θαυμάσιον ὄσον. ταῦτα οὖν διανοηθεῖς, πρὸ τοῦ οὐκ εἰσθῶς ἄνευ ἀκολουθοῦ μόνος μετ' αὐτο(86.7p)ῦ γίγνεσθαι, τότε ἀπ^{5/8}οπέμπων [217b] τὸν ἀκόλουθον μόνος συνεγιγνώμην. δεῖ γὰρ πρὸς ὑμᾶς πάντα τάληθῆ εἰπεῖν· (86.8p)ἀλλὰ προσέχετε τὸν νοῦν, καὶ εἰ ψεύδομαι, Σώκρατες, ἐξέλεγε. συνεγιγνώμην γάρ, ὧ ἄνδρες, μόνος μόνῳ, καὶ ᾧ(86.9p)μην αὐτίκα διαλέξεσθαι αὐτόν μοι ἄπερ ἂν ἐραστής παιδικοῖς ἐν ἐρημίᾳ διαλεχθε^{6/8}ίη, καὶ ἔχαιρον. τούτω(87.0p)ν δ' οὐ μάλα ἐγίγνετο οὐδὲν, ἀλλ' ὥσπερ εἰσθῆι διαλεχθεῖς ἂν μοι καὶ συνημερεύσας ᾧχετο ἀπιών. μετὰ ταῦ(87.1p)τα ξυγγυμνάζεσθαι [217c] προὔκαλούμην αὐτὸν καὶ συνεγυμναζόμεν, ὡς τι ἐνταῦθα περανῶν. συνεγυμνάζετο οὐ(87.2p)ν μοι καὶ προσεπάλαιεν πολλάκις οὐδενὸς ^{7/8}παρόντος· καὶ τί δεῖ λέγειν; οὐδὲν γάρ μοι πλέον ἦν. ἐπειδὴ δὲ οὐ(87.3p)δαμῆ ταύτη ἦν τυτον, ἔδοξέ μοι ἐπιθετέον εἶναι τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὸ καρτερόν καὶ οὐκ ἀνετέον, ἐπειδὴ περ ἐγκ(87.4p)εχειρήκη, ἀλλὰ ἰστέον ἤδη τί ἐστί τὸ πρᾶγμα. προκαλοῦμαι δὴ αὐτὸν πρὸς τὸ συνδαιπνεῖν, ἀτεχνῶς ὥσπερ ἐρ(87.5p)**NOTE 10.2**αστῆς παιδικοῖς ἐπιβουλεύων. καὶ μοι οὐδὲ τοῦτο ταχύ [217d] ὑπήκουσεν, ὅμως δ' οὖν χρόνῳ ἐπέισθη. ἐπειδὴ δὲ ἀφ(87.6p)ίκετο τὸ πρῶτον, δειπνήσας ἀπιέναι ἐβούλετο. καὶ τότε μὲν αἰσχυρόμενος ἀφῆκα αὐτόν· αὐθις δ' ἐπιβουλ(87.7p)εύσας, ἐπειδὴ ἐδεδειπνήκει, διελεγόμεν πόρρω τῶν νυκτῶν, καὶ ^{1/8}ἐπειδὴ ἐβούλετο ἀπιέναι, σκηπτόμενος ὅτ(87.8p)ι ὄψε εἶη, προσηνάγκασα αὐτὸν μένειν. ἀνεπαύετο οὖν ἐν τῇ ἐχομένῃ ἐμοῦ κλίνῃ, ἐν ἣπερ ἐδείπνει, καὶ οὐδε(87.9p)ῖς ἐν τῷ οἰκήματι ἄλλος καθῆυδεν ἢ [217e] ἡμεῖς. μέχρι μὲν οὖν δὴ δεῦρο τοῦ λόγου καλῶς ἂν ἔχοι καὶ πρὸς ὄντινοῦ(88.0p)ν λέγειν· τὸ δ' ἐντεῦθ ^{2/8}εν οὐκ ἂν μου ἠκούσατε λέγοντος, εἰ μὴ πρῶτον μὲν, τὸ λεγόμενον, οἶνος (ἄνευ τε παίδω(88.1p)ν καὶ μετὰ παίδων) ἦν ἀληθής, ἔπειτα ἀφανίσαι Σωκράτους ἔργον ὑπερήφανον εἰς ἔπαινον ἐλθόντα ἄδικόν μ(88.2p)οι φαίνεται. ἔτι δὲ τὸ τοῦ δηχθέντος ὑπὸ τοῦ ἔχεως πάθος κάμῃ ἔχει. φασὶ γάρ πού τινα ^{3/8}τοῦτο παθόντα οὐκ ἐ(88.3p)θέλειν λέγειν οἶον ἦν πλήν τοῖς δεδηγμένοις, ὡς μόνοις γνωσομένοις [218a] τε καὶ συγγνωσομένοις εἰ πᾶν ἐτόλ(88.4p)μα δρᾶν τε καὶ λέγειν ὑπὸ τῆς ὀδύνης. ἐγὼ οὖν δεδηγμένος τε ὑπὸ ἀλγεινοτέρου καὶ τὸ ἀλγεινότατον ὦν ἂν (88.5p)τις δηχθεῖη—τὴν καρδίαν ἢ ψυχὴν γὰρ ἢ ὅ τι δε^{4/8}ῖ αὐτὸ ὀνομάσαι πληγεῖς τε καὶ δηχθεῖς ὑπὸ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ (88.6p)λόγων, οἳ ἔχονται ἐχίδνης ἀγριώτερον, νέου ψυχῆς μὴ ἀφυοῦς ὅταν λάβωνται, καὶ ποιοῦσι δρᾶν τε καὶ λέγε(88.7p)ν ὅτιοῦν—καὶ ὀρῶν αὐτῶν Φαίδρους, Ἀγάθωνας, [218b] Ἐρυξιμάχους, Πausανίας, Ἀριστοδήμους τε καὶ Ἀριστοφάνης— Σωκ(88.8p)ρ ^{5/8}ἀτῆ δὲ αὐτὸν τί δεῖ λέγειν, καὶ ὅσοι ἄλλοι; πάντες γὰρ κεκοινωνήκατε τῆς φιλοσόφου μανίας τε καὶ βακχ(88.9p)είας· διὸ πάντες ἀκούσεσθε· συγγνώσεσθε γὰρ τοῖς τε τότε πραχθεῖσι

καὶ τοῖς νῦν λεγομένοις· οἱ δὲ οἰκέτ(89.ορ)αι, καὶ εἴ τις ἄλλος ἐστὶν βέβηλός τε καὶ ἄγροικος, πύλας πάνυ μεγ[6/8]άλας τοῖς ὤσιν ἐπίθεσθε.

XXXIV. Ἐπειδὴ γὰρ οὗ(89.1ρ)ν, ὧ ἄνδρες, ὃ τε λύχνος ἀπεσβήκει καὶ [218c] οἱ παῖδες ἔξω ἦσαν, ἔδοξέ μοι χρῆναι μὴδὲν ποικίλλειν πρὸς αὐτόν, ἀλ(89.2ρ)λ' ἐλευθέρως εἰπεῖν ἅ μοι ἐδόκει· καὶ εἶπον κινήσας αὐτόν, Σώκρατες, καθεύδεις; Οὐ δῆτα, ἦ δ' ὄς. Οἶσθα οὖν (89.3ρ)ἅ μοι δέδοκται; Τί μάλισ[7/8]τα, ἔφη. Σὺ ἐμοὶ δοκεῖς, ἦν δ' ἐγώ, ἐμοῦ ἐραστής ἄξιος γεγονέναι μόνος, καὶ μοι φαίνε(89.4ρ)ι ὀκνεῖν μνησθῆναι πρὸς με· ἐγὼ δὲ οὕτωςι ἔχω· πάνυ ἀνόητον ἠγοῦμαι εἶναι σοὶ μὴ οὐ καὶ τοῦτο χαρίζεσθα(89.5ρ)ι καὶ εἴ τι ἄλλο ἢ τῆς οὐσίας τῆς ἐμῆς [218d] δέοιο ἢ τῶν φίλων τῶν ἐμῶν. ἐμοὶ μὲν γὰρ οὐδὲν ἐστὶ π[NOTE 10.3]ρεσβύτερον τοῦ ὧ(89.6ρ)ς ὃ τι βέλτιστον ἐμὲ γενέσθαι, τούτου δὲ οἶμαί μοι συλλήπτورا οὐδένα κυριώτερον εἶναι σοῦ. ἐγὼ δὲ τοιο(89.7ρ)ύτω ἀνδρὶ πολὺ μᾶλλον ἂν μὴ χαριζόμενος αἰσχυνοίμην τοὺς φρονίμους, ἢ χαριζόμενος τοὺς τε πολλοὺς κα(89.8ρ)ι ἄφρονας. καὶ οὗτος ἀκούσας μάλα εἰρωνικῶς [1/8]καὶ σφόδρα ἑαυτοῦ τε καὶ εἰωθότως ἔλεξεν· ὦ φίλε Ἀλκιβιάδ(89.9ρ)η, κινδυνεύεις τῷ ὄντι οὐ φαῦλος εἶναι, εἶπερ ἀληθῆ τυγχάνει ὄντα ἃ λέγεις [218e] περὶ ἐμοῦ, καὶ τις ἔστ' ἐν ἐμοὶ (90.ορ)δύναμις δι' ἧς ἂν οὐ γένοιο ἀμείνων· ἀμήχανόν τοι κάλλος ὀρώης ἂν ἐν ἐμοὶ καὶ τῆς παρὰ σοὶ εὐμορφίας πά(90.1ρ)μπολ[2/8]υ διαφέρων. εἰ δὲ καθορῶν αὐτὸ κοινώσασθαι τέ μοι ἐπιχειρεῖς καὶ ἀλλάξασθαι κάλλος ἀντὶ κάλλους, (90.2ρ)οὐκ ὀλίγῳ μου πλεονεκτεῖν διανοεῖ, ἀλλ' ἀντὶ δόξης ἀλήθειαν καλῶν κτᾶσθαι ἐπιχειρεῖς καὶ τῷ [219a] ὄντι “χρ(90.3ρ)ύσεα χαλκείων,, διαμείβεσθαι νοεῖς. ἀλλ', ὧ μακάριε, ἄμεινον σκόπει, [3/8]μὴ σε λανθάνω οὐδὲν ὦν. ἢ τοι τῆς διανο(90.4ρ)ίας ὄψις ἄρχεται ὅξυ βλέπειν ὅταν ἡ τῶν ὀμμάτων τῆς ἀκμῆς λήγειν ἐπιχειρῇ· σὺ δὲ τούτων ἔτι πόρρω. κάγῳ (90.5ρ)ἀκούσας. Τὰ μὲν παρ' ἐμοῦ, ἔφη, ταῦτά ἐστιν, ὧν οὐδὲν ἄλλως εἴρηται ἢ ὡς διανοοῦμαι· σὺ δὲ αὐτὸς οὕτω βουλε(90.6ρ)ύου ὅτι σοὶ τε ἄριστον καὶ [4/8]ἐμοὶ ἡγεῖ. Ἄλλ', ἔφη, τοῦτό γ' εὐ λέγεις· ἐν γὰρ τῷ ἐπιόντι χρόνῳ [219b] βουλευόμενοι π(90.7ρ)ράξομεν ὃ ἂν φαίνεται νῶν περὶ τε τούτων καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἄριστον. ἐγὼ μὲν δὲ ταῦτα ἀκούσας τε καὶ εἰπῶ(90.8ρ)ν, καὶ ἀφείς ὥσπερ βέλη, τετρῶσθαι αὐτόν ᾧμην· καὶ ἀναστάς γε, οὐδ' ἐπιτρέψας τούτῳ εἰπεῖ[5/8]ν οὐδὲν ἔτι, ἀμφ(90.9ρ)ιέσας τὸ ἱμάτιον τὸ ἐμαυτοῦ τοῦτον—καὶ γὰρ ἦν χειμῶν—ὑπὸ τὸν τρίβωνα κατακλινεῖς τὸν τούτου, περιβαλῶ(91.ορ)ν τῷ χεῖρε τούτῳ τῷ [219c] δαιμονίῳ ὡς ἀληθῶς καὶ θαυμαστῷ, κατεκείμεν τὴν νύκτα ὅλην. καὶ οὐδὲ ταῦτα αὖ, ὧ Σώκρ(91.1ρ)ατες, ἔρεῖς ὅτι ψεύδομαι. ποιήσαντος δὲ δὴ ταῦτα [6/8]ἐμοῦ οὗτος τοσοῦτον περιεγένετό τε καὶ κατεφρόνησεν (91.2ρ)καὶ κατεγέλασεν τῆς ἐμῆς ὥρας καὶ ὕβρισεν· καὶ περὶ ἐκεῖνό γε ᾧμην τί εἶναι, ὧ ἄνδρες δικασταί· δικαστα(91.3ρ)ι γὰρ ἐστε τῆς Σωκράτους ὑπερηφανίας. εὐ γὰρ ἴστε μὰ θεούς, μὰ θεάς, οὐδὲν περιττότερον καταδεδαρθηκῶς [219d] (91.4ρ)ἀνέστ[7/8]ην μετὰ Σωκράτους, ἢ εἰ μετὰ πατρὸς καθυῦδον ἢ ἀδελφοῦ πρεσβυτέρου.

XXXV. Τὸ δὲ μετὰ τοῦτο τίνα οἶσθέ (91.5ρ)με διάνοιαν ἔχειν, ἠγούμενον μὲν ἠτιμάσθαι, ἀγάμενον δὲ τὴν τούτου φύσιν τε καὶ σωφροσύνην καὶ ἀνδρεί(91.6ρ)αν, ἐντετυχηκότα ἀνθρώπῳ τοιοῦτῳ οἷῳ ἐγὼ οὐκ ἂν ᾧμην ποτ' ἐντυχεῖν [NOTE 11.0]εἰς φρόνησιν

καὶ εἰς καρτερίαν; ὥσ(91.7p)τε οὐθ' ὅπως οὖν ὀργιζοίμην εἶχον καὶ ἀποστερηθεῖν τῆς τούτου συνουσίας, οὐθ' ὅπη προσαγαγοίμην [219e] αὐ(91.8p)τὸν εὐπόρου. εὗ γὰρ ἤδη ὅτι χρήμασί γε πολὺ μάλλον ἄτρωτος ἦν πανταχῆ ἢ σιδήρω ὁ Αἴας, ᾧ τε ᾧμην αὐτὸν μό(91.9p)νω ἀλώσεσθαι, διεπεφεύγει μ[1/8]ε. ἠπόρου δὴ, καταδεδουλωμένος τε ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ὡς οὐδεις ὑπ' οὐδενὸς ἄ(92.0p)λλου περιῆα. ταῦτά τε γὰρ μοι ἅπαντα προὔγεγόνει, καὶ μετὰ ταῦτα στρατεία ἡμῖν εἰς Ποτείδαιαν ἐγένετ(92.1p)ο κοινή καὶ συνεισιτοῦμεν ἐκεῖ. πρῶτον μὲν οὖν τοῖς πόνοις οὐ μόνον ἐμοῦ περιῆν, ἀλλὰ καὶ τῶ[2/8]ν ἄλλων ἀπάντ(92.2p)ων. ὅπότε ἄναγκασθεῖμεν ἀποληφθέντες που, οἷα δὴ ἐπὶ στρατείας, [220a] ἀσιτεῖν, οὐδὲν ἦσαν οἱ ἄλλοι πρὸς τὸ κα(92.3p)ρτερεῖν· ἔν τ' αὖ ταῖς εὐωχίαις μόνος ἀπολαύειν οἷός τ' ἦν τὰ τ' ἄλλα καὶ πίνειν οὐκ ἐθέλων, ὅποτε ἀναγκα(92.4p)σθεῖ, πάντας ἐκράτει, καὶ ὁ πάντων θαυμαστότατο[3/8]ν, Σωκράτη μεθύοντα οὐδειςπώποτε ἐώρακεν ἀνθρώπων. (92.5p)τούτου μὲν οὖν μοι δοκεῖ καὶ αὐτίκα ὁ ἔλεγχος ἔσεσθαι. πρὸς δὲ αὖ τὰς τοῦ χειμῶνος καρτερήσεις—δεινοὶ γ(92.6p)ὰρ αὐτόθι χειμῶνες—θαυμάσια εἰργάζετο τὰ τε [220b] ἄλλα, καὶ ποτε ὄντος πάγου οἴου δεινοτάτου, καὶ πάντων ἢ ο(92.7p)ὐκ ἐξίον[4/8]των ἔνδοθεν, ἢ εἰ τις ἐξίον, ἡμφισμένων τε θαυμαστὰ δὴ ὅσα καὶ ὑποδεδεμένων καὶ ἐνειλιγμένων (92.8p)τούς πόδας εἰς πῖλους καὶ ἀρνακίδας, οὗτος δ' ἐν τούτοις ἐξῆι ἔχων ἰμάτιον μὲν τοιοῦτον οἷόνπερ καὶ (92.9p)πρότερον εἰώθει φορεῖν, ἀνυπόδητος δὲ διὰ τοῦ κρυστάλλου ῥᾶον ἐπορεύ[5/8]ετο ἢ οἱ ἄλλοι ὑποδεδεμένοι, οἱ δ(93.0p)ὲ στρατιῶται ὑπέβλεπον [220c] αὐτὸν ὡς καταφρονοῦντα σφῶν.

XXXVI. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα· οἷον δ' αὖ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔ(93.1p)τλη καρτερός ἀνὴρ ἐκεῖ ποτε ἐπὶ στρατείας, ἄξιον ἀκοῦσαι. ξυμνοήσας γὰρ αὐτόθι ἔωθὲν τι εἰστήκει σκοπ(93.2p)ῶν, καὶ ἐπειδὴ οὐ προυχῶρει αὐ[6/8]τῶ, οὐκ ἀνίει ἀλλὰ εἰστήκει ζητῶν. καὶ ἤδη ἦν μεσημβρία, καὶ ἀνθρωποὶ ἠσθά(93.3p)νοντο, καὶ θαυμάζοντες ἄλλος ἄλλω ἔλεγεν, ὅτι Σωκράτης ἐξ ἐωθινοῦ φροντίζων τι ἔστηκε. τελευτῶντες δὲ (93.4p)τινες τῶν ἰώνων, ἐπειδὴ ἐσπέρα ἦν, δειπνήσαντες, καὶ [220d] γὰρ θέρος τότε γ' ἦν, χαμεύνια ἐξενεγκάμ[7/8]ενοι ἅμα μ(93.5p)ὲν ἐν τῶ ψύχει καθηῦδον, ἅμα δ' ἐφύλαττον αὐτὸν εἰ καὶ τὴν νύκτα ἐστήξοι. ὁ δὲ εἰστήκει μέχρι ἔως ἐγένετο (93.6p)καὶ ἡλιος ἀνέσχεν· ἔπειτα ᾤχετ' ἀπιῶν προσευξάμενος τῶ ἡλίω. εἰ δὲ βούλεσθε ἐν ταῖς μάχαις· τοῦτο γὰρ δ(93.7p)ὴ δίκαιόν γε αὐτῶ ἀποδοῦναι· ὅτε γὰρ ἡ μάχη ἦν ἐξ ἧς ἐμ[NOTE 11.1]οὶ καὶ τὰριστεῖα ἔδοσαν οἱ στρατηγοί, οὐδεις ἄλλος (93.8p)ἐμὲ ἔσωσεν [220e] ἀνθρώπων ἢ οὗτος, τετρωμένον οὐκ ἐθέλων ἀπολιπεῖν, ἀλλὰ συνδιέσωσε καὶ τὰ ὅπλα καὶ αὐτὸν ἐμ(93.9p)έ. καὶ ἐγὼ μὲν, ᾧ Σώκρατες, καὶ τότε ἐκέλευον σοὶ δίδοναι τὰριστεῖα τοὺς στρατηγούς, καὶ τοῦτό γέ μοι οὐτ(94.0p)ε μέμψη οὐτ[1/8]ε ἐρεῖς ὅτι ψευδομαί· ἀλλὰ γὰρ τῶν στρατηγῶν πρὸς τὸ ἐμὸν ἀξίωμα ἀποβλεπόντων καὶ βουλομένων(94.1p)ων ἐμοὶ δίδοναι τὰριστεῖα, αὐτὸς προθυμότερος ἐγένου τῶν στρατηγῶν ἐμὲ λαβεῖν ἢ σαυτόν. ἔτι τοίνυν, ᾧ (94.2p)ἄνδρες, ἄξιον ἦν θεάσασθαι Σωκράτη, ὅτε ἀπὸ Δηλίου [221a]φυγῆ ἀνεχώρει τὸ στρα[2/8]τόπεδον· ἔτυχον γὰρ παραγενόμε(94.3p)νενος ἵππου ἔχων, οὗτος δὲ ὅπλα. ἀνεχώρει οὖν ἐσκεδασμένων ἤδη τῶν ἀνθρώπων οὗτός τε ἅμα

καὶ Λάχης· καὶ ἐ(94.4p)γὼ περιτυγχάνω, καὶ ἰδὼν εὐθύς παρακελεύομαι τε αὐτοῖς θαρρεῖν, καὶ ἔλεγον ὅτι οὐκ ἀπολείψω αὐτῶ. ἐντα(94.5p)ῦθα δὴ καὶ κάλλιον ἔθεασάμην Σω[3/8]κράτη ἢ ἐν Ποτειδαίᾳ. αὐτὸς γὰρ ἦττον ἐν φόβῳ ἢ διὰ τὸ ἐφ' ἵππου εἶναι· πρ(94.6p)ῶτον μὲν ὅσον περιῆν [221b] Λάχηςτος τῶ ἔμφρων εἶναι· ἔπειτα ἔμοιγ' ἐδόκει, ὦ Ἀριστόφανες, τὸ σὸν δὴ τοῦτο, καὶ ἐκ(94.7p)εῖ διαπορεύεσθαι ὥσπερ καὶ ἐνθάδε, “βρενθυόμενος καὶ τῶφθαλμῶ παραβάλλων,, ἠρέμα παρασκοπῶ[4/8]ν καὶ τοῦ(94.8p)ς φίλιους καὶ τοὺς πολεμίους, δηλὸς ὢν παντὶ καὶ πάνυ πόρρωθεν ὅτι εἴ τις ἄφεται τούτου τοῦ ἀνδρός, μάλα (94.9p)ἐρρωμένως ἀμυνεῖται. διὸ καὶ ἀσφαλῶς ἀπῆει καὶ οὗτος καὶ ὁ ἐταῖρος· σχεδὸν γὰρ τι τῶν οὕτω διακειμένω(95.0p)ν ἐν τῷ πολέμῳ οὐδὲ ἄπτονται, ἀλλὰ τοὺς προτροπάδην [221c] φε[5/8]ύγοντας διώκουσιν. πολλὰ μὲν οὖν ἂν τις καὶ ἄλλα ἔ(95.1p)χοι Σωκράτη ἐπαινέσαι καὶ θαυμάσια· ἀλλὰ τῶν μὲν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων τάχ' ἂν τις καὶ περὶ ἄλλου τοια(95.2p)ῦτα εἴποι, τὸ δὲ μηδενὶ ἀνθρώπων ὅμοιον εἶναι, μήτε τῶν παλαιῶν μήτε τῶν νῦν ὄντων, τοῦτο ἄξιον παντὸς θα(95.3p)ύματος. οἷος [6/8]γὰρ Ἀχιλλεὺς ἐγένετο, ἀπεικάσειεν ἂν τις καὶ Βρασιδαν καὶ ἄλλους, καὶ οἷος αὐτὸν Περικλῆς, κα(95.4p)ὶ Νέστορα καὶ Ἀντήνορα, εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι· [221d] καὶ τοὺς ἄλλους κατὰ ταῦτ' ἂν τις ἀπεικάζοι· οἷος δὲ οὐτοσὶ γέ(95.5p)γονε τὴν ἀτοπίαν ἀνθρώπος, καὶ αὐτὸς καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ, οὐδ' ἐγγὺς ἂν εὔροι [7/8]τις ζητῶν, οὔτε τῶν νῦν οὔτε (95.6p)τῶν παλαιῶν, εἰ μὴ ἄρα εἰ οἷς ἐγὼ λέγω ἀπεικάζοι τις αὐτόν, ἀνθρώπων μὲν μηδενί, τοῖς δὲ σειληνοῖς καὶ σατ(95.7p)ύροις, αὐτόν καὶ τοὺς λόγους.

XXXVII. Καὶ γὰρ οὖν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς πρώτοις παρέλιπον, ὅτι καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ ὁμο(95.8p)ιότατοί εἰσι τοῖς σειληνοῖς τοῖς [NOTE 11.2]διοιγομένοις. [221e] εἰ γὰρ ἐθέλοι τις τῶν Σωκράτους ἀκούειν λόγων, φανεῖε(95.9p)ν ἂν πάνυ γελοῖοι τὸ πρῶτον· τοιαῦτα καὶ ὀνόματα καὶ ῥήματα ἔξωθεν περιαμπέχονται, σατύρου δὴ τινα ὕβ(96.0p)ριστοῦ δοράν. ὄνους γὰρ κανθηλίους λέγει καὶ χαλκῆας τινὰς καὶ σκυτοτόμους καὶ βυρσοδέφας, κα[1/8]ὶ αἰεὶ δι(96.1p)ὰ τῶν αὐτῶν τὰ αὐτὰ φαίνεται λέγειν, ὥστε ἄπειρος καὶ ἀνόητος ἀνθρώπος [222a] πᾶς ἂν τῶν λόγων καταγελάσειε(96.2p)ν. διοιγομένους δὲ ἰδὼν ἂν τις καὶ ἐντὸς αὐτῶν γιγνόμενος πρῶτον μὲν νοῦν ἔχοντας ἔνδον μόνους εὐρήσει(96.3p)ν τῶν λόγων, ἔπειτα θειοτάτους καὶ πλεῖστα ἀγάλαματ' ἀρ[2/8]ετῆς ἐν αὐτοῖς ἔχοντας καὶ ἐπὶ πλεῖστον τείνο(96.4p)ντας, μᾶλλον δὲ ἐπὶ πᾶν ὅσον προσήκει σκοπεῖν τῷ μέλλοντι καλῶ κἀγαθῶ ἔσεσθαι. ταῦτ' ἐστίν, ὦ ἄνδρες, ἃ ἐγ(96.5p)ὼ Σωκράτη ἐπαινῶ· καὶ αὐτὰ μὲν μοι συμμείξας ὑμῖν εἶπον ἃ με ὕβρισε. καὶ μέντοι [222b] οὐκ ἐμὲ μόνον ταῦτα πεπ(96.6p)οίηκεν, ἀλλὰ κα[3/8]ὶ Χαρμίδην τὸν Γλαύκωνος καὶ Εὐθύδημον τὸν Διοκλέους καὶ ἄλλους πάνυ πολλούς, οὓς οὕτο(96.7p)ς ἐξαπατῶν ὡς ἑραστής παιδικὰ μᾶλλον αὐτὸς καθίσταται ἀντ' ἑραστοῦ. ἃ δὴ καὶ σοὶ λέγω, ὦ Ἀγάθων, μὴ ἐξαπ(96.8p)ατᾶσθαι ὑπὸ τούτου, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἡμετέρων παθημάτων γνόντα εὐλαβηθῆναι, καὶ [4/8]μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ὥσπ(96.9p)ερ νήπιον παθόντα γνῶναι.

XXXVIII. [222c] Εἰπόντος δὴ ταῦτα τοῦ Ἀλκιβιάδου γέλωτα γενέσθαι ἐπὶ τῇ παρρησίᾳ αὐτοῦ, ὅτ(97.0p) ἐδόκει ἔτι ἐρωτικῶς ἔχειν τοῦ Σωκράτους. τὸν οὖν Σωκράτη· Νήφειν

μοι δοκεῖς, φάναι, ὦ Ἀλκιβιάδη. οὐ γὰρ ἄ(97.1p)ν ποτε οὕτω κομψῶς κύκλω περιβαλλόμενος ἀφανίσει ἐνεχείρεις οὐ ἔνεκα ταῦτα πάντα εἴρηκας, καὶ ὡς ἐν (97.2p)παρέργω δὴ λέγων ἐπὶ τελευτῆς αὐτὸ ἔθηκας, ὡς οὐ πάντα τούτου ἔνεκα εἰρηκῶς, τοῦ ἐμέ καὶ [222d] Ἀγάθωνα διαβάλλ(97.3p)λειν, οἰόμενος δεῖν ἐμέ μὲν σοῦ ἔρᾶν καὶ μηδενὸς ἄλλου, Ἀγάθωνα δὲ ὑπὸ σοῦ ἐρᾶσθαι καὶ μηδ' ὑφ' ἑνὸς [6/8] ἄλλ(97.4p)ου. ἀλλ' οὐκ ἔλαθες, ἀλλὰ τὸ σατυρικόν σου δράμα τοῦτο καὶ σειληνικὸν κατάδηλον ἐγένετο. ἀλλ', ὦ φίλε Ἀγά(97.5p)θων, μηδὲν πλέον αὐτῷ γένηται, ἀλλὰ παρασκευάζου ὅπως ἐμέ καὶ σὲ μηδεὶς διαβάλη. τὸν οὖν Ἀγάθωνα εἰπεῖ(97.6p)ν· Καὶ μὴν, ὦ Σώκρατες, κινδυνεύεις [222e] ἀληθῆ λέγειν. τεκμαίρομαι [7/8] αἱ δὲ καὶ ὡς κατεκλίθη ἐν μέσῳ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ, ἴ(97.7p)να χωρὶς ἡμᾶς διαλάβῃ· οὐδὲν οὖν πλέον αὐτῷ ἔσται, ἀλλ' ἐγὼ παρὰ σὲ ἐλθὼν κατακλιθήσομαι. Πάνυ γε, φάναι (97.8p)τὸν Σωκράτη, δεῦρο ὑποκάτω ἐμοῦ κατακλίνου. ὦ Ζεῦ, εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην, οἷα αὐτὸ πάσχω ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου. ο(97.9p)ῖταί μου δεῖν πα[NOTE 11.3]νταχῆ περιεῖναι. ἀλλ' εἰ μὴ τι ἄλλο, ὦ θαυμάσιε, ἐν μέσῳ ἡμῶν ἕα Ἀγάθωνα κατακεῖσθαι. Ἄλ(98.0p)λ' ἀδύνατον, φάναι τὸν Σωκράτη. σὺ μὲν γὰρ ἐμέ ἐπήνεσας, δεῖ δὲ ἐμέ αὐτὸν ἐπὶ δεξιᾷ ἐπαινεῖν. ἐὰν οὖν ὑπὸ σο(98.1p)ῖ κατακλιθῆ Ἀγάθων, οὐ δὴ πού ἐμέ πάλιν ἐπαινεῖσθαι, πρὶν ὑπ' ἐμοῦ μᾶλλον ἐπαινεῖν [1/8] εἶθῃναι. ἀλλ' ἔασον, [223a] ὦ δαι(98.2p)μόνιε, καὶ μὴ φθονήσης τῷ μειρακίῳ ὑπ' ἐμοῦ ἐπαινεθῆναι· καὶ γὰρ πάνυ ἐπιθυμῶ αὐτὸν ἐγκωμιάσαι. Ἰοῦ ἰοῦ, (98.3p)φάναι τὸν Ἀγάθωνα, Ἀλκιβιάδη, οὐκ ἔσθ' ὅπως ἂν ἐνθάδε μείναιμι, ἀλλὰ παντὸς μᾶλλον μεταναστήσομαι, ἴν(98.4p)α ὑπὸ Σωκράτους ἐπαινεθῶ. Ταῦτα ἐκεῖνα, [2/8] φάναι τὸν Ἀλκιβιάδην, τὰ εἰωθότα· Σωκράτους παρόντος τῶν καλῶν (98.5p)μεταλαβεῖν ἀδύνατον ἄλλω. καὶ νῦν ὡς εὐπόρως καὶ πιθανὸν λόγον ἤρην, ὥστε παρ' ἑαυτῷ τουτοῖ κατακε(98.6p)ῖσθαι.

XXXIX. [223b] Τὸν μὲν οὖν Ἀγάθωνα ὡς κατακεισόμενον παρὰ τῷ Σωκράτει ἀνίστασθαι· ἐξαίφνης δὲ κωμαστὰς ἦκε [3/8] ἴν (98.7p)παμπόλλους ἐπὶ τὰς θύρας, καὶ ἐπιτυχόντας ἀνερωμέναις ἐξιόντος τινὸς εἰς τὸ ἀντικρυς πορεύεσθαι π(98.8p)αρὰ σφᾶς καὶ κατακλίνεσθαι, καὶ θορύβου μεστὰ πάντα εἶναι, καὶ οὐκέτι ἐν κόσμῳ οὐδενὶ ἀναγκάζεσθαι πί(98.9p)νειν πᾶμπολυν οἶνον. τὸν μὲν οὖν Ἐρυξίμαχον καὶ τὸν Φαῖδρον [4/8] καὶ ἄλλους τινὰς ἔφη ὁ Ἀριστόδημος οἴχεσ(99.0p)θαι ἀπιόντας, ἔ δὲ ὑπνον λαβεῖν, [223c] καὶ καταδαρθεῖν πάνυ πολὺ, ἄτε μακρῶν τῶν νυκτῶν οὐσῶν, ἐξεγρέσθαι δὲ πρ(99.1p)ὸς ἡμέραν ἤδη ἀλεκτρούωνων ἀδόντων, ἐξεγρόμενος δὲ ἰδεῖν τοὺς μὲν ἄλλους καθεύδοντας καὶ οἰχομένου(99.2p)ς, Ἀγάθωνα δὲ καὶ Ἄρι[5/8]στοφάνη καὶ Σωκράτη ἔτι μόνους ἐγρηγορέναι καὶ πίνειν ἐκ φιάλης μεγάλης ἐπὶ δεξι(99.3p)ᾷ. τὸν οὖν Σωκράτη αὐτοῖς διαλέγεσθαι· καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὁ [223d] Ἀριστόδημος οὐκ ἔφη μεμνησθαι τῶν λόγων. οὔτε γ(99.4p)ὰρ ἐξ ἀρχῆς παραγενέσθαι ὑπονυστάζειν τε· τὸ μέντοι κεφάλαιον, ἔφη, προσαναγκάζει [6/8] ἴν τὸν Σωκράτη ὁμολο(99.5p)γεῖν αὐτοῦς τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς εἶναι κωμωδίαν καὶ τραγωδίαν ἐπίστασθαι ποιεῖν, καὶ τὸν τέχνη τραγωδο(99.6p)ποιὸν ὄντα κωμωδοποιὸν εἶναι. ταῦτα δὲ ἀναγκαζομένους αὐτοὺς καὶ οὐ σφόδρα ἐπομένους νυστάζειν· καὶ (99.7p)πρότερον μὲν καταδαρθεῖν τὸν Ἀριστοφά[7/8]νη, ἤδη δὲ ἡμέρας γιγνομένης τὸν Ἀγάθωνα. τὸν οὖν Σωκράτη, κατα(99.8p)κοιμίσαντ' ἐκείνους, ἀναστάντα ἀπιέναι, καὶ ἔ ὥσπερ

είωθει ἔπεσθαι, καὶ ἐλθόντα εἰς Λύκειον, ἀπονηψάμ(99.9p)ενον, ὥσπερ ἄλλοτε τὴν ἄλλην ἡμέραν διατρίβειν, καὶ οὕτω διατρίψαντα εἰς ἑσπέραν οἴκοι ἀναπαύεσθαι. **NOTE 12.0**